

เลียมโฮสนา

มองโลกในแง่ดี มีความรัก
และมีวิสัยทัศน์: ประธาน
กอร์ดอน บี. ینگ์ลีย์, น. 22

เข้าถึงหัวใจของการถามคำถาม, น. 14

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา: ความรู้
โดยตรงเกี่ยวกับพระบิดาและพระบุตร, น. 16

เมื่อท่านยื่นมือถวาย จงเลือกองอาจ, น. 28

จอร์จ เอ็ดเวิร์ด แอนเดอร์สัน ช่างภาพที่มีชื่อเสียง ถ่ายภาพนี้ในปี 1907 ซึ่งให้เห็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมที่ก้าวไปกับเหตุการณ์สำคัญนัรณคร์ที่เกิดขึ้นในเวลาแวกนั้น: นิมิตแรก ในป่าศักดิ์สิทธิ์นั้น ไกล่พลไมรา นิวยอร์ก โจเซฟ สมิท ้วย 14 ปี สวดอ้อนวอนเพื่อรู้ว่าการเข้าร่วมกับศาสนาจักรไคและได้รับคำตอบด้วยการมาเยือนจากพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาและพระบุตร

ภาพถ่ายเอื้อเพื่อห้องสมุดประวัติศาสตร์จักร

เลียโฮนา มกราคม 2017

4

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
เสียงตรงกลาง
โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ทฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: จุดประสงค์ของ
สมาคมสงเคราะห์

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย จอร์จ เพรย์

ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย จอร์จ เอ็ดเวิร์ด

แอนเดอร์สัน; เอื้อเฟื้อจากห้องสมุดประวัติศาสตร์นักร

บทความพิเศษ

- 16 ข้อคิดจากพระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญาเกี่ยวกับพระบิดา
และพระบุตร
โดย นอร์แมน ดับเบิลยู. การ์ดเนอร์
เพราะความจริงที่สูญหายได้รับการ
เปิดเผยในการฟื้นฟู พระคัมภีร์หลัก
คำสอนและพันธสัญญาจึงช่วยให้เรา
เข้าใจเรื่องพระบิดาและพระบุตรลึก
ซึ้งขึ้น
- 22 กอร์ดอน บี. ینگคีย์: ศาสดา
พยากรณ์ผู้มองโลกในแง่ดีและ
มีวิสัยทัศน์
โดย แอนดรูว์ ดี. โอลเซ็น
ในฐานะประธานศาสนจักรคนที่ 15
กอร์ดอน บี. ینگคีย์นำด้วยแบบอย่าง
อันเปี่ยมด้วยการมองโลกในแง่ดี
ความรัก และวิสัยทัศน์สำหรับอนาคต

- 28 อนาคตในประจักษ์พยานของเราถึง
พระผู้ช่วยให้รอด
โดย เอ็ดเดอร์คริสตอฟเฟล
โกลเดิน จูเนียร์
ช่วงเวลาต่างๆ คือช่วงที่จะหล่อหลอม
เรามากที่สุด
- 34 ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความ
รอบรู้อะไร
โดยเอ็ดเดอร์เกรย์ อี. สตีเวนสัน
ความรู้ที่แท้จริงจะมาจากการเข้าใจ
ความเชื่อมโยงกันของการศึกษาและ
การสวดอ้อนวอน การตั้งใจรับใช้ และ
การวางใจพระเจ้า

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือน
ตุลาคม 2016
- 10 สิ่งที่เราเชื่อ: เราเชื่อว่าศาสนจักรจะ
เติมแผ่นดินโลก
- 12 บ้านเรา ครอบครัวเรา: หนุ่ยอยากอยู่กับ
คุณแม่ตลอดไป!
โดย ลีออนจินา อคาเมส เดอ อุปรี
- 14 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด:
ถามคำถามเชิงสนทนา
โดย เทด บาร์เนต
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
กับศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่
โดย ประธานฮิวจ์ บี. บราวน์

44

44 หลักธรรมของศาสนาพราหมณ์เกี่ยวกับความซื่อสัตย์

โดย เอ็ดเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์
การตัดสินใจและคำมั่นสัญญาที่ท่าน
ทำเวลานี้สามารถช่วยให้ท่านซื่อสัตย์
ต่อไปในอนาคต

ดูว่าท่านจะ
หาเสียโยนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือ
ไม่ คำใช้: ท่าน
คุกเข่าสวด
อ้อนวอนที่ไหน

58

- 50 สารสำคัญสหกิจกรรมปี 2017:
ยากอบ 1:5-6
โดย สตีเฟน คับเบิลยู. โอเวน และ
บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน
- 53 โปสเตอร์: งาม
- 54 คำสัญญาทำข้อของการสวดอ้อนวอน
โดย คาร์ลิตา เกรเมอร์
การสวดอ้อนวอนเป็นมากกว่าวิธีสื่อสาร
กับพระบิดาในสวรรค์ของเรา ต่อไปนี้
เป็นพรบางประการที่เกิดจากการสวด
อ้อนวอน
- 56 คำถามห้าข้อที่ต้องถามเมื่อรู้สึกว่าไม่
ได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน
โดย มาร์กาเร็ต วิลเดิน
เป็นเรื่องยากเมื่อรู้สึกว่าไม่ได้รับคำตอบ
การสวดอ้อนวอน แต่คำถามไม่กี่ข้อจะ
ช่วยให้ท่านคิดเรื่องต่างๆ ใหม่
- 58 เพลงสารสำคัญสหกิจกรรม:
งามพระเจ้า
โดย นิค เดย์
- 61 บรรทัดมาเติมบรรทัด: ยากอบ 1:5-6
- 62 ช่วงเวลาซีเอสเซียม
โดย ฮอลลี เมแกน ลอรา ฮันเตอร์
ด้วยช่วงเวลาแบบนี้ สวรรค์อยู่ไม่ไกล
ในทันใด
- 63 ห้องสนทนา
- 64 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร:
วิธีแบ่งปันพระกิตติคุณ
โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 65 เจาะประเด็น
พบว่าให้อภัยได้ยากใช่ไหม กำลังต่อสู้
กับภาวะซึมเศร้าหรือไม่

76

- 66 ตารางการอ่านประวัติศาสตร์จักร:
การฟื้นฟู
- 69 คำตอบจากอักษรสาวก:
พระบิดาบนสวรรค์จะทรงตอบคำ
สวดอ้อนวอนของฉันทูทุกครั้งหรือไม่
โดย เอ็ดเดอร์คัลลิติน เอช. โอ๊คส์
- 70 หน้าใหม่ของหนู
- 71 หนังสือบนชั้น
โดย เอ็ดเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลซ
ขณะกำลังหาหนังสือดีๆ อ่าน ข้าพเจ้า
พบพระคัมภีร์มอรมอนและนั่นเปลี่ยน
ชีวิตข้าพเจ้า
- 72 มินจูนคู่ควรว
โดย เคลลี ฮันเชเกอร์
มินจูนเข้าไปในโบสถ์ทั้งที่สกปรกและ
เปียกไปทั้งตัวได้อย่างไร
- 74 อย่าลืมสวดอ้อนวอนให้เอริก
โดย จูดี คอร์เนเลียส หวง
คาร์ลีเสียใจที่พี่ชายไม่ยอมไปโบสถ์อีก
แต่หลังจากนั้นเธอเรียนรู้บทเรียน
สำคัญเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน
- 76 เรื่องราวของพระเยซู:
พระเยซูทรงรักฉันท
โดย คิม เว็บบ์ ริด
- 79 หน้าระบายสี: ฉันทเป็นลูกของพระบิดา
มารดาบนสวรรค์

มกราคม 2017 ปีที่ 23 เล่มที่ 1

เลอีโอน่า 14441 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอช. มอนสัน, เฮนรี บี. อาชริงก์, คีเทอร์ เอฟ. ลูคัสคอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์ด้านสื่อ: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลวิน เอช. ไอคิง, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนติน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ อ. ราสแบนด์, แกรีบี อี. สตีเวนสัน, เดวิด จี. เรนสันด์

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบลยู, ซิดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนนัลด์ เค. เบเนตต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, จีน บี. บิงแฮม, แลแอนด์ อาร์. เกรวิตซ์ นูเนียร์, คริสตอฟเฟอร์ โกลด์สัน, คัลลาส ดี. โกลด์สัน, เอริก คัมเบลยู, โคพิชกา, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อลิม จี. โกลด์สัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไบรอัน คาร์ร

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน ลีทวิช

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เบธานี บาร์โธโลมิว, บริทานนี บิตท์, เดวิด คิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลินด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์ กอนดี, ชาร์ลอตต์ ดาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีทริก, อีริก บี. เมอร์คอกก์, โจเซฟ เอ. เพอร์คีย์, แจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รมอนีย์, มินดี แอนน์ เชล, มาร์ชชา วิลคินสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ ลอนดอน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แคทลีน อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จีนเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบิลล์ บอยด์, โรเบิร์ต ไซดส์, เมท โคนัน, คอลลิน อิงค์วู้ด, เอริก พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบลยู, โรบิสัน, เรเชล สมิธ, เบเนดิกต์, เค. นีโคล วอลเคนฮอร์สต์

นักศึกษานานาชาติ: แคสตี จอห์นสัน

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โกลด์เคตต์ เบเนดิกต์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เคลลี อะแควร์, คอนนี ไบรอร์ฟ บริจจ์, จูลี เบอร์คคัตต์, ไบรอัน คัมเบลยู, กิกิ, จีนนี่ เอ. นีลสัน, แคตลีน เทด แรฟเฟออร์ที, เดเรก ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เนนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูวิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทอช เอ. เวลลิงกา

งานแปล: ศศิธร กฤษณะ โลม

เลอีโอน่า (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกชนใน ประเทศไทย 70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมุดรสนิยมผู้จำหน่าย นิตยสารเลือกโอนของจอร์จ/สาขา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนพหลโยธิน แขวงมกกันสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อซักถาม ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. (เสีย-

ค่าพิมพ์ในพระคัมภีร์โรมมอน หมายถึง "พิมพ์ที่" หรือ "เครื่องจักร")

จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา

เชนุ จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์

อังกฤษ เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์-

แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น รัสเซีย เกาหลี สเปน ลิทัวเนีย มาลากาซี

มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว

สโลวาเกีย สเปน สวาฮิลี สวีเดน ตากาล็อก ดัตช์ ไทย ดองกา ยูเครน

ออร์ดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2017 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์

ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำซ้ำข้อความและ

ภาพจาก *เลอีโอน่า* ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้ง

ใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจถอนคืนได้ทุกเมื่อไม่อนุญาต

ให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับ

ลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North

Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2017 Vol. 23 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้ ต่อไปนี่คือตัวอย่างสองเรื่อง

“อาจจินตนาการถึงพระผู้ช่วยให้รอด” หน้า 28: เอ็ดเดอร์ โกลด์เคตต์ พูดถึงวิธีที่เราแต่ละคนจะเผชิญช่วงเวลาต่างๆ ว่าหล่อหลอมชีวิตเรา ท่านอาจแสดงบทบาทสมมติของสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสมาชิกครอบครัวต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ท้าทาย ตัวอย่างเช่น ท่านอาจฝึกพูดปฏิเสธเพื่อนร่วมชั้นที่ขอลอกการบ้านของท่านหรือฝึกขอให้เพื่อนใช้กายที่สะอาด พูดคุยกันว่าท่านจะเตรียมตัวโดยพัฒนาประจักษ์พยานในพระผู้ช่วยให้รอดให้เข้มแข็งก่อนเกิดสถานการณ์เช่นนั้น ได้อย่างไร

“พระบิดาบนสวรรค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านทุกครั้งหรือไม่” หน้า 69: ท่านเคยเห็นอย่างไรว่าคำตอบอ้อนวอนของท่านได้รับคำตอบ ท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์บางอย่างที่พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน ไม่ว่า จะตอบอย่างที่ท่านคาดหวังหรือไม่คาดหวังก็ตาม ท่านอาจกระตุ้นกันให้เขียนรูปแบบที่พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านและประทานพรท่านลงในวันทักส่วนตัว

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลอีโอน่า และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เลียงอ่านบทความ เลอีโอน่า มีในภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปนที่ liahona.lds.org ท่านสามารถเข้าไปดูและแบ่งปันข่าวสารที่สร้างแรงบันดาลใจ (เป็นภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) ได้เช่นกันที่ facebook.com/liahona.magazine

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงถึงหน้าแรกของบทความ

การเชื่อฟัง, 44, 61	งานเผยแผ่ศาสนา, 10, 34, 63, 64, 71	พระวิญญูญาณบริสุทธิ์, 42, 54, 62, 64, 74
การฟื้นฟู, 16, 66	โจเซฟ สมิธ, 10, 16, 28, 34, 66, 71, 80	พระวิหาร, 12, 22, 44, 62, 63, 70
การศึกษาพระคัมภีร์, 34, 43, 66, 71	ประจักษ์พยาน, 22, 28, 44, 64	พันธสัญญา, 44
การสวดอ้อนวอน, 34, 42, 50, 53, 54, 56, 58, 61, 71, 74	ประวัติครอบครัว, 41, 63	ภาวะซึมเศร้า, 65
การเสด็จมาครั้งที่สอง, 10	ประวัติศาสตร์จักร, 10, 16, 28, 34, 66	ลำดับความสำคัญ, 43, 44
การให้อภัย, 54, 65	พระคัมภีร์มอรมอน, 71	ศรัทธา, 12, 22, 34, 44, 50, 53, 58, 61, 72, 80
ครอบครัวนิรันดร์, 12, 41, 44, 63, 79	พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา, 16, 66	ศาสนพยากรณ์, 22, 80
ความเป็นสตรี, 40	พระบัญญัติ, 4, 28, 76	สมาคมสงเคราะห์, 7
ความรัก, 4, 22, 76	พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์, 16	สันติสุข, 54, 62
คำถาม, 14, 56, 58	พระเยซูคริสต์, 4, 16, 28, 34, 70, 76	สิทธิเสรี, 44, 74
คุณค่าส่วนบุคคล, 72		สื่อลามก, 44

โดย ประธานศิษย์
เอฟ. อุกทอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

เล็ง ตรงกลาง

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าเฝ้าดูคนกลุ่มหนึ่งฝึกยิงธนู แต่ดูก็ทำให้ข้าพเจ้าเห็นชัดว่าหากท่านต้องการสันต์เรื่องคั่นธนูกับลูกธนูท่านต้องใช้เวลาและการฝึกฝน ข้าพเจ้าคิดว่าท่านไม่สามารถมีชื่อเสียงด้านการเป็นนักยิงธนูที่ประสบความสำเร็จได้ถ้าท่านยังไม่ฝึกฝนเป่าแล้ววาดรูปเป่าไว้รอบๆ ลูกธนู ท่านต้องฝึกศิลปะของการหาเป่าและยังถูกเป่า

การวาดเป่า

การยิงธนูออกไปก่อนแล้ววาดรูปเป่าที่หลังอาจดูไม่สมเหตุสมผลเอาเสียเลย แต่บางครั้งตัวเราสะท้อนพฤติกรรมเช่นนั้นในสภาวะการณ์อื่นของชีวิต

ในฐานะสมาชิกศาสนจักร บางครั้ง เรามีแนวโน้มจะยึดติดกับโปรแกรม ประเด็น และแม่เหล็กคำสอนพระกิตติคุณที่ดูเหมือนน่าสนใจ สำคัญ หรือเราพอใจ เราถูกล่อลวงให้วาดเป่าไว้รอบๆ โดยทำให้ตัวเราเชื่อว่าเรากำลังเล็งตรงกลางเป่าพระกิตติคุณ

เป็นเรื่องง่ายที่จะทำเช่นนั้น

ตลอดทุกยุคทุกสมัยเราได้รับคำแนะนำและการดลใจที่ยอดเยี่ยมจากศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า เราได้รับคำแนะนำและความกระจำจางจากสิ่งพิมพ์และหนังสือคู่มือต่างๆ ของศาสนจักรเช่นกัน เราเลือกพระกิตติคุณหัวข้อที่เราชื่นชอบได้สะดวก วาดเป่าไว้รอบๆ และอวดอ้างว่าเราค้นพบจุดศูนย์กลางของพระกิตติคุณแล้ว

พระผู้ช่วยให้รอดทรงให้ความกระจำจาง

นี่ไม่ใช่ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะยุคเราเท่านั้น สมัยก่อนผู้นำทางศาสนาใช้เวลาส่วนใหญ่เรียบเรียงรายชื่อ จัดอันดับ และได้เถียงกันว่าในพระบัญญัติหลายร้อยข้อนั้นข้อใดสำคัญที่สุด

วันหนึ่งนักวิชาการศาสนาในกลุ่มหนึ่งพยายามดึงพระผู้ช่วยให้รอดเข้ามาในการโต้เถียงของพวกเขา พวกเขาทูลขอให้พระองค์ทรงแสดงความคิดเห็นว่าทรงเห็นด้วยกับข้อใด “ท่านอาจารย์” พวกเขาทูลถาม “ในธรรมบัญญัตินั้นพระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?”

เราทุกคนทราบว่าพระเยซูตรัสตอบอย่างไร “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

“ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้”¹

โปรดสังเกตประโยคสุดท้าย “ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะ ทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้”

พระผู้ช่วยให้รอดไม่เพียงแสดงให้เห็นเป่าเท่านั้น แต่ทรงกำหนดใจกลางเป่าด้วย

ยังถูกเป่า

ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เราทำพันธสัญญาว่าจะยอมรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับตัวเรา ความหมายในพันธสัญญานั้นคือการเข้าใจว่าเราจะขวนขวายเรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า รักพระองค์ เพิ่มพูนศรัทธาของเราในพระองค์ ถวายเกียรติพระองค์ เดินในทางพระองค์ และยืนหยัดแน่วแน่ในฐานะพยานของพระองค์

ยิ่งเราเรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าและรู้ลึกถึงความรักที่ทรงมีต่อเรามากเพียงใด เราจะยิ่งตระหนักว่าการเสียสละอันไม่มีขอบเขตของพระเยซูคริสต์นั้นเป็นของประทานอันสูงค่าของพระผู้เป็นเจ้า และความรักของพระผู้เป็นเจ้า ดลใจเราให้ใช้เส้นทางของการกลับใจอย่างแท้จริง ซึ่ง

จะทำให้เกิดปฏิกิริยาของการให้อภัย กระบวนการดังกล่าวเปิดทางให้เรา มีความรักและความเห็นใจคนรอบข้างมากขึ้น เราเรียนรู้ที่จะมองข้าม ฉายานาม เราจะต่อต้านการล่อลวง ให้อภัยหรือตัดสินผู้อื่นจากบาป ข้อบกพร่อง ข้อด้อย ความไม่เต็มเปี่ยมเพียง ทางการเมือง ความเชื่อมั่นทางศาสนา สัญชาติ หรือสีผิวของพวกเขา

เราจะมองทุกคนที่เราพบว่าเป็นลูก ของพระบิดาบนสวรรค์—พี่น้องชาย หญิงของเรา

เราจะเอื้อมไปหาผู้อื่นด้วยความ เข้าใจและความรัก—แม้คนที่อาจรัก ได้ไม่ถนัดนัก เราจะโศกเศร้ากับคนที่ โศกเศร้าและปลอบโยนคนที่ต้องการ การปลอบโยน²

และเราจะตระหนักว่าเราไม่จำเป็นต้อง เครียดเกินเหตุกับความไม่แน่ใจ ในเป้าพระกิตติคุณที่ถูกต้อง

พระบัญญัติข้อสำคัญสองข้อคือเป้า

ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระ วจาทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระบัญญัติ สองข้อนี้³ เมื่อเรายอมรับเช่นนั้น สิ่งดี อื่นทั้งหมดจะลงตัว

ถ้าสิ่งที่เรามุ่งเน้นในเบื้องต้น ความคิด และความพยายามของเรา มีศูนย์กลางอยู่ที่การเพิ่มพูนความรัก ของเราต่อพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงฤทธา-

นภาพและการแสดงน้ำใจต่อผู้อื่น เราจะรู้ได้ว่าเราได้พบเป้าที่ถูกต้อง แล้วและกำลังเล็งตรงกลางเป้า— กลายเป็นศาสนิกษย์ที่แท้จริงของพระ เยชูคริสต์ ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 22:36-40
2. ดุโมไซยาห์ 18:9
3. ดุ มัทธิว 22:40

การสอนจากข่าวสารนี้

ก่อนแบ่งปันข่าวสารนี้ ท่านอาจร้องเพลง “รักของพระเจ้าผู้ช่วย” (เพลงสวด กิบทเพลงที่ 47) จากนั้นท่านอาจกระตุ้นคนที่ท่านเยี่ยมให้ครุ่นคิดถึง “เป้า” ในชีวิตพวกเขาเอง ท่านอาจพูดถึงวิธีทำให้แน่ใจว่าพระบัญญัติข้อสำคัญสอง ข้อ—“รักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน” และ “รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (ดู มัทธิว 22:37, 39)—ซึ่งนำการกระทำของท่านเสมอ ท่านอาจแบ่งปันวิธีที่ เจาะจงซึ่งท่านทำให้ชีวิตท่านมีศูนย์กลางอยู่ที่พระคริสต์และแบ่งปันประจักษ์ พยานว่าสิ่งนั้นเป็นพรแก่ท่านอย่างไร

รอยยิ้มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในทางที่ดีขึ้นได้

ประธานอุกทศอร์พระบูเป้าหมายสองข้อที่เราควรมีสำหรับ
ประการประพฤติปฏิบัติของเรา นั่นคือ รักพระเจ้าและรัก
เพื่อนมนุษย์ของเรา แต่บางครั้งการรักผู้อื่น ไม่ง่ายเลย ตลอดชีวิต
ท่าน อาจมีหลายครั้งที่ท่านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ยาก—บางที
คนนั้นอาจทำร้ายจิตใจท่านหรือท่านสื่อสารหรือเข้ากับคนอื่น
ได้ยาก ในช่วงเวลาเหล่านี้ ให้ลองนึกถึงความรักที่ท่านรู้สึกจาก
เพื่อนๆ ครอบครัว พระบิดาบนสวรรค์ และพระเยซูคริสต์ นึกถึง
ปีที่ท่านรู้สึกในสถานการณ์เหล่านั้นและพยายามนึกภาพว่าทุก
คนมีโอกาสรู้สึกถึงความรักเช่นนั้นหรือไม่ จำไว้ว่าทุกคนเป็น
ธิดาหรือบุตรของพระเจ้าและสมควรได้ทั้งความรักของ
พระองค์ และ ของท่าน

ให้นึกถึงคนบางคนในชีวิตท่านที่ท่านเข้ากับพวกเขา ได้ยาก

รวมพวกเขาไว้ใน การสวดอ้อนวอนของท่านและทูลขอให้พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงเปิดใจท่านรับพวกเขา ไม่ช้าท่านจะเริ่มมอง
พวกเขาอย่างที่พระองค์ทรงมอง ในฐานะบุตรธิดาคนหนึ่งของ
พระองค์ที่สมควรได้รับความรัก

หลังจากท่านสวดอ้อนวอนแล้ว ให้ทำดีบางอย่างกับพวกเขา!
ท่านอาจเชิญพวกเขามาสหกิจกรรมหรือทำกิจกรรมนอกบ้านกับ
เพื่อนๆ เสนอตัวช่วยพวกเขาเรื่องบ้าน หรือแค่พูด “สวัสดี”
และยิ้มให้พวกเขา สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน
ทางที่ดีขึ้นได้ . . . ทั้งในชีวิตท่านและชีวิตพวกเขา!

เด็ก

กลางเป้า!

ประธานอุกทศอร์ฟกล่าวว่าพระกิตติคุณเป็น
เหมือนการฝึกยิงเป้า เราต้องเล็งไปยังสิ่ง
สำคัญที่สุด พระบัญญัติข้อสำคัญที่สุดสองข้อ
คือรักพระเจ้าและรักผู้อื่น ถ้าเราเน้นสอง
สิ่งนี้ เราจะยังถูกกลางเป้าทุกครั้ง!

วาดลูกธนูในเป้าที่ช่วยให้เราแสดงความ
รักต่อพระเจ้าและต่อผู้อื่น ชิดจากบาท
เหนือเป้าที่ไม่ใช่สิ่งพึงทำ

ข่าวเยี่ยมสอน

จุดประสงค์ ของสมาคม สงเคราะห์

ศึกษาเนื้อหาพร้อมกับ
การสวดอ้อนวอนและ
ทูลขอการตลใจให้รู้ว่า
จะแบ่งปันอะไร

จุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์คือ “เตรียมสตรีให้พร้อมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์,” ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว¹ เรามีส่วนร่วมใน “ส่วนสำคัญยิ่งในงาน”² ผ่านศรัทธา ครอบครัวยุค และการบรรเทาทุกข์

สมาคมสงเคราะห์ “เป็นทั้งงานทางโลกและทางวิญญาณ” แครโรล เอ็ม. สตีเฟนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว “นั่นเป็นสิ่งที่สตรีในสมัยของพระเจ้าช่วยให้รอดทำ และเรายังทำอยู่”³

เมื่อเรามองหญิงสาวสามเริ่ย์ที่บ่อน้ำ ผู้ทิ้งหมอน้ำไว้แล้ววิ่งไปบอกคนอื่น ๆ ว่าพระเยซูทรงเป็นศาสดาพยากรณ์ (ดู ยอห์น 4:6-42) หรือมองเฟบีซึ่งรับใช้คนอื่น ๆ ด้วยความเบิกบานตลอดชีวิตเธอ (ดู โรม 16:1-2) เราเห็นแบบอย่างของสตรีในสมัยของพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทำ

ส่วนของตนอย่างกระตือรือร้นในการมาหาพระคริสต์ พระองค์คือผู้ทรงเปิดทางสู่ชีวิตนิรันดร์ให้เรา (ดู ยอห์น 3:16)

เมื่อเรามองพี่น้องสตรีผู้บุกเบิกในเมืองนอวู รัฐอิลลินอยส์ ผู้มารวมกันที่บ้านของซาราห์ คิมบัสส์ในปี 1842 เพื่อก่อตั้งองค์การของพวกเธอ เราเห็นแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการทำให้สมาคมสงเคราะห์ดำรงอยู่และทำตามหลักธรรมกับฐานะปุโรหิต หลังจากเอลิซา อาร์. สโนว์เขียนระเบียบปฏิบัติ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิททบทวน ท่านทราบดีว่าศาสนจักรยังจัดตั้งองค์การไม่สมบูรณ์จนกว่าจะจัดตั้งองค์การสตรี ท่านกล่าวว่าพระเจ้าทรงยอมรับข้อเสนอของพวกเธอแต่มีบางอย่างที่ดีกว่า “ข้าพเจ้าจะจัดตั้งองค์การสตรีภายใต้ฐานะปุโรหิตตามแบบแผนของฐานะปุโรหิต” ท่านกล่าว⁴

“สมาคมสงเคราะห์ไม่ได้เป็นเพียงสตรีอีกกลุ่มหนึ่งที่พยายามประกอบคุณงามความดีในโลก องค์การนี้ต่างจากนั้น สมาคมสงเคราะห์เป็น ‘สิ่งที่ดีกว่า’ เพราะจัดตั้งภายใต้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต องค์การสมาคมสงเคราะห์เป็นขั้นตอนจำเป็นในการเปิดงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก”⁵

ข้อมูลและพระกัมภีร์เพิ่มเติม

หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:2-3, 10; 88:73; reliefsociety.lds.org

อ้างอิง

1. ลินดา เค. เบอร์ตัน, ใน ซาราห์ เจน วีเวอร์, “Relief Society Celebrates Birthday and More March 17,” *Church News*, Mar. 13, 2015, news.lds.org.
2. ลินดา เค. เบอร์ตัน ในวีเวอร์, “Relief Society Celebrates Birthday.”
3. แครโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, ในวีเวอร์, “Relief Society Celebrates Birthday.”
4. โจเซฟ สมิท, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 11-12.
5. *Daughters in My Kingdom*, 16.

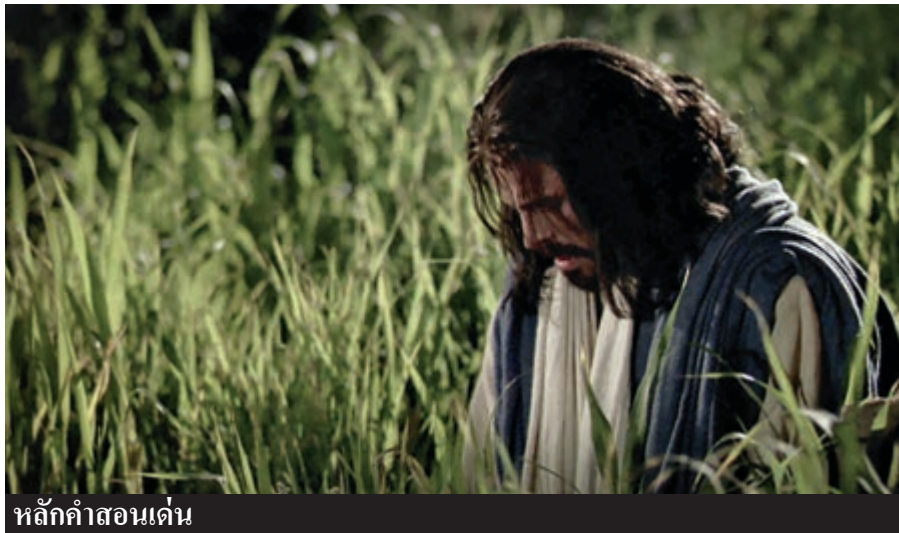
พิจารณาสิ่งนี้

สมาคมสงเคราะห์ช่วยให้สตรีบรรลุบทบาทอันสูงส่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบให้พวกเธอและนำพวกเธอไปสู่ชีวิตนิรันดร์อย่างไร

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2016

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; . . . ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมปี 2016 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนาดายากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

หลักคำสอนเด่น

การกลับใจเป็นของประทานของพระเจ้า

“ความหมายหนึ่งที่เรามักได้ยินในปัจจุบันคือความรักของพระเจ้าที่ไม่มีเงื่อนไข” ซึ่งบางแง่มุมก็เป็นความจริง แต่คำอธิบายที่ว่า *ไม่มีเงื่อนไข* ไม่มีปรากฏในพระคัมภีร์ . . .

“พระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงรักเราเสมอ แต่พระองค์ไม่ทรงสามารถช่วยเราให้รอดในบาปของเรา จงจำถ้อยคำของอิมวลีที่พูดกับซีเอสโรมว่าพระเจ้าช่วยให้รอดจะไม่ทรงช่วยผู้คนของพระองค์ ใน บาปของพวกเขา แต่ทรงช่วยให้รอด จากบาปของพวกเขา เหตุผลก็คือเราไม่สะอาดหากมีบาป และ ‘ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาด จะลืบทอดอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกเลย’ [แอลมา 11:37] หรือพำนักในที่ประทับของพระเจ้า . . .

“เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอนว่าเจตนาของการทบทวนทุกขเวทนาของพระคริสต์—การแสดงให้เห็นถึงความรักของพระองค์ในท้ายที่สุด—คือ ‘เพื่อนำมาซึ่งอุทรแห่งความเมตตา, ซึ่งมีพลังเหนือความยุติธรรม, และนำมาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ’ [แอลมา 34:15] . . .

“เมื่อนั้นการกลับใจเป็นของประทานที่พระองค์ประทานแก่เรา ทรงซื้อมาด้วยราคาแพงมาก”

เอลลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “ติดสนิทอยู่กับความรักของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2016, 48

คำสัญญาของศาสนาดายากรณ์

แผนแห่งความรอด

“ส่วนสำคัญต่อแผน [แห่งความรอด] คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ หากไม่มีการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ทุกคนจะหลงหายไป อย่างไรก็ตาม การเชื่อในพระองค์และพันธกิจของพระองค์เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เราต้องลงมือทำ เรารู้ ค้นหาและสวดอ้อนวอนกลับใจและปรับปรุงตนเอง เราต้องรู้จักกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องรับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระองค์ เราจะได้รับความสุขนิรันดร์ที่แท้จริงก็ต่อเมื่อเราทำสิ่งเหล่านี้

“นับเป็นพรที่เรา มีความจริง เราได้รับบัญชาให้ *แบ่งปัน* ความจริง ขอให้เรา *ดำเนินชีวิต* ตามความจริงเพื่อเราจะได้รับทุกสิ่งทีพระบิดาทรงเตรียมไว้ให้เรา พระองค์ไม่ทรงทำสิ่งใดเว้นแต่จะเป็นประโยชน์ของเรา พระองค์ตรัสกับเราว่า ‘นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์’ [โมเสส 1:39]

“จากส่วนลึกของจิตวิญญาณข้าพเจ้าด้วยความนอบน้อมอย่างที่สุด ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงของประทานอันสำคัญยิ่ง คือแผนของพระบิดาสำหรับเรา เป็นเส้นทางที่สมบูรณ์ทางเดียวที่นำไปสู่สันติและความสุขทั้งที่นี่และในโลกที่จะมาถึง”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “เส้นทางที่สมบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ความสุข,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2016, 80–81

การชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระคริสต์

“พระผู้ช่วยให้รอด พระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยาทรงมีเดชานุภาพเปลี่ยนใจเราและให้การบรรเทาความเศร้าเสียใจอันเนื่องมาจากบาปของเราเอง . . .

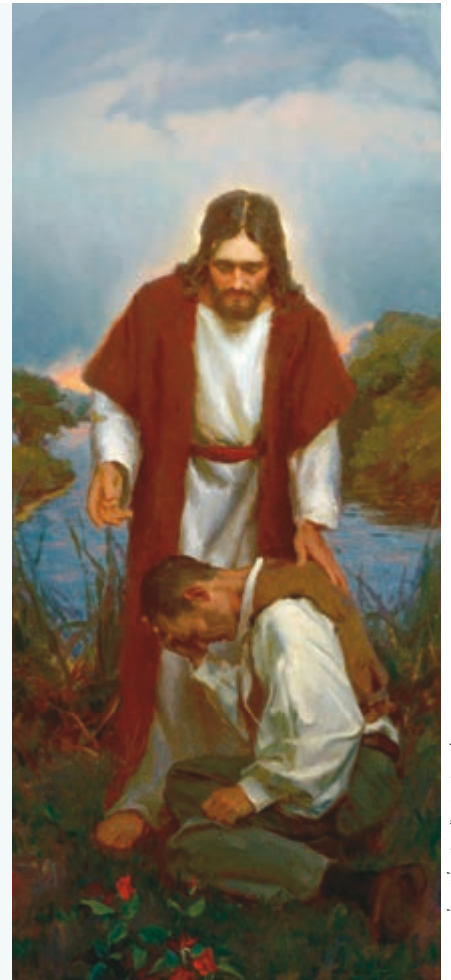
“... [พระองค์] ทรงสามารถปลอบโยนและทำให้เราเข้มแข็งเมื่อเราประสบความเจ็บปวดเพราะการกระทำไม่ชอบธรรมของผู้อื่น . . .

“... [พระองค์] ทรงสามารถปลอบโยนและหนุนใจเราขณะที่เราประสบ ‘ความเป็นจริง (ที่เจ็บปวด) ของความเป็นมรตัย’ เช่น ภัยพิบัติ ความเจ็บป่วยทางจิต โรคภัยไข้เจ็บ ความเจ็บปวดเรื้อรัง และความตาย . . .

“พระผู้ช่วยให้รอด [ตรัส]: . . .

“... หากเจ้ามาหาเรา เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์ ดุเถิด, แขนแห่งความเมตตาของเรายื่นมายังเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่จะมา . . . เราจะรับ” [3 นีไฟ 9:14]”

แคลโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสตรีที่สามัญ, “พระอาจารย์ผู้ทรงเยียวยา,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2016, 10, 11, 12

ความงามที่จะเกิดขึ้น โดย ไมเคิล ที. ม่าลัม

“สิ่งใดก็ตามที่ต่อต้านพระคริสต์และหลักคำสอนของพระองค์จะขัดขวางปิตีของเรา”

ประธานรัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน
ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง,
“ปิตีและการอยู่รอดทางวิญญาณ,”
เลียโฮนา, พ.ย. 2016, 84

จงกลับมาติดตามพระองค์

ผู้พูดหลายท่านกระตุ้นเราให้พัฒนาคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์และระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อเรานมัสการในวันสะบาโต ใช้ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2016 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่ออ่านสิ่งที่ท่านเหล่านั้นพูดไว้

- ฉันจะปฏิบัติด้วยความรักและการรับใช้แบบชาวคริสต์ได้อย่างไร—
คู โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “จงกลับมาติดตามเรา” โดยปฏิบัติด้วยความรักและการรับใช้แบบชาวคริสต์,” 22
- ฉันจะเป็นผู้สอนประจำบ้านที่ดีขึ้นได้อย่างไร—เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. สอลแลนด์, “ตัวแทนของศาสนจักร,” 61
- ฉันจะพัฒนาการนมัสการที่จริงใจและด้วยน้ำใสใจจริงในวันสะบาโตอย่างไร—คู ดิน. เอ็ม. เดวิส, “พรของการนมัสการ,” 93
- ฉันจะทำให้การรับส่วนศีลระลึกมีความหมายมากขึ้นได้อย่างไร—
คู ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส, “ศีลระลึกช่วยให้เราบริสุทธิ์ได้,” 85

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

เราเชื่อว่าศาสนจักรจะเต็มแผ่นดินโลก

มีสมาชิกศาสนจักรเพียงหกคนเท่านั้นเมื่อครั้งจัดตั้งศาสนจักรปี 1830 ที่เมืองเล็กๆ ในรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ศาสนจักรเติบโตนับแต่นั้นจนมีสมาชิกเกิน 15.5 ล้านคน มีวอร์ดและสาขาใน 150 กว่าประเทศ การเติบโตดังกล่าวคือสัมฤทธิ์ผลตามคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมที่ว่าศาสนจักรจะกลิ้งออกไปจนเต็มทั้งแผ่นดินโลก (ดู ดาเนียล 2:31–45) ศาสนจักร—อาณาจักรของพระเจ้า เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก—ได้รับคำอธิบายว่าเป็นก้อนหิน “ถูกตัดออกจากภูเขาไม่ใช่ด้วยมือมนุษย์” (ดาเนียล 2:45) โดยเผยให้เห็นว่าเป็นงานของพระเจ้าไม่ใช่ของมนุษย์

ทั้งที่อิทธิพลของศาสนจักรเต็มแผ่นดินโลก แต่ก็ยังมีสมาชิกค่อนข้างน้อย นี่ไฟเห็นสิ่งนี้ล่วงหน้าและเจียนถึงสมัยของเราดังนี้ “ข้าพเจ้าเห็นศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ของพระผู้เป็นเจ้า, และจำนวนคนของศาสนจักรนั้นน้อย” เพราะความชั่วร้ายที่อยู่รายรอบ (1 นิโอฟ 14:12) เมื่อใกล้ถึงเวลาเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ โลกจะชั่วร้ายมากขึ้นเรื่อยๆ และ “จะเป็นที่ชื่นชอบของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายน้อยลงทุกที”¹

แต่นี่ไฟเห็นล่วงหน้าเช่นกัน “ว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์, ผู้เป็นวิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า, มีอยู่ทั่วไปทุกพิภพด้วย” (1 นิโอฟ 14:12) เราจะพบวอร์ดและสาขาทั่วโลก ศาสนจักรแปลการประมุขใหญ่สามัญ 90 กว่าภาษา และผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเกือบ 75,000 คนกำลังแบ่งปันพระกิตติคุณในคณะเผยแผ่ 418 แห่ง พระกิตติคุณกำลังกระจายไปทั่วโลกผ่านสื่อสังคมและเว็บไซต์ต่างๆ ด้วย เช่น Mormon.org และ LDS.org

ความพยายามเหล่านี้สำคัญและแผ่กว้างแต่มักดำเนินการอย่างเงียบๆ “งานนี้ของพระเจ้ายิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์นัก แต่ก้าวหน้าอย่างยิ่งโดยที่ผู้นำด้านวิชาการ วัฒนธรรม และการเมืองจำนวนมากของมวลมนุษย์ไม่ทันสังเกต งานนี้ทำให้ใจก้าวหน้าทีละดวงและครอบครัวก้าวหน้าทีละครอบครัวอย่างเงียบๆ และสุขุมรอบคอบ ข่าวสารและจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นพรแก่ผู้คนทุกหนแห่ง”²

ก้อนหินที่พยากรณ์ไว้นานมาแล้ว กำลังกลิ้งออกไป และเมื่อเราทำส่วนของเรา พระกิตติคุณจะกระจายต่อไปจนเต็มทั้งแผ่นดินโลก (ดู ดาเนียล 2:31–45) ■

เรียนรู้อาณาเขตของศาสนจักรได้มากกว่านี้เมื่ออ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 65; กอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์, “ก้อนหินถูกสกัดจากภูเขา” (พ.ย. 2007 การประชุมใหญ่สามัญ); แอล. วิทนีเย์ เคลย์ตัน, “เวลาจะมาถึง” (พ.ย. 2011 การประชุมใหญ่สามัญ)

อ้างอิง

1. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “เป็นตัวแทนชาวมิลเลนเนียลตัวจริง,” *เลียไฮนา*, ต.ค. 2016, 50.
2. แอล. วิทนีเย์ เคลย์ตัน, “เวลาจะมาถึง,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2011, 15.

อาณาเขตของศาสนจักร
“พวกท่านเห็นฐานะปุโรหิตเพียงไม่กี่คนที่

ที่นี่สินนี้ แต่ศาสนจักรจะเต็มอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้—จะเต็มโลก”

ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ (1805–1844) ในการประชุมฐานะปุโรหิตปี 1834 ในคำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 147

เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้
พระกิตติคุณกระจายไปทั่วโลก

การรักษาพระบัญญัติและ
การเสริมสร้างประจักษ์
พยานของเราให้รากฐานที่
จะช่วยให้กระจายพระกิตติคุณ

การทำการเรียกของเรา
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลช่วย
เสริมสร้างความเข้มแข็ง
ให้ศาสนจักรในท้องถิ่น

การสอนพระกิตติคุณแก่
ครอบครัวทำให้พวกเขามี
พลังดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์
ในโลกที่สอนตรงกันข้าม

เราจะช่วยกระจายพระ
กิตติคุณได้โดยพูดคุยกับคน
อื่นๆ เกี่ยวกับพระกิตติคุณ

ในพระวิหารเราสามารถ
ทำศาสนพิธีแทนผู้วายชนม์
ที่ไม่เคยได้ยื่นพระกิตติคุณ
ในชีวิตนี้

หนูอยากอยู่กับคุณแม่ตลอดไป!

โดย ลีออนจินา อคาเมส เดอ อุบริ

ศรัทธาของเด็กวัยหกขวบช่วยให้ดิฉันพบศรัทธาของตนอีกครั้ง

เมื่อดิฉันอายุ 22 ปี ชีวิตดิฉันพลิกผันอย่างคาดไม่ถึง คุณแม่ของดิฉันสิ้นชีวิต ท่านกับคุณพ่อเป็นผู้มีศรัทธาอย่างมาก และพวกท่านเลี้ยงดูดิฉันในพระกิตติคุณ หลังจากคุณแม่สิ้นชีวิต คุณพ่อย้ายไปอยู่สหรัฐอเมริกา จากเวลาผ่านไป ดิฉันเริ่มรู้สึกเหงามากเพราะดิฉันเป็นลูกคนเดียวของคุณแม่ ดิฉันไม่มีแม่อยู่ด้วยบนโลกนี้ คุณพ่ออยู่ไกล ดิฉันเจอท่านปีละสามสี่ปาดาที่เท่านั้น

ความรู้สึกเหล่านั้นทำให้ดิฉันเริ่มหาที่พักใจมากขึ้นเรื่อยๆ จาก “เพื่อน” ที่มหาวิทยาลัยและที่ทำงาน ดิฉันเริ่มหาความสุขจอมปลอมที่ละน้อยในเรื่องทางโลก ดิฉันเลิกไปโบสถ์และค่อยๆ กลายเป็นสมาชิกไม่แข็งขันโดยสิ้นเชิง ต่อมา ดิฉันแต่งงานกับชายหนุ่มที่ยอดเยี่ยม แม้เขาจะมีหลักธรรมดีมากแต่เขาไม่รู้จักพระกิตติคุณ เรามีลูกด้วยกันสามคน คือ เลอาห์ ไอแซค และอิชมาเอล

เดือนตุลาคมปีหนึ่ง คุณพ่อของดิฉันมาเยี่ยมลูกน้อยคนใหม่ของเรา ระหว่างนั้น เลอาห์วัยหกขวบถามคุณตาว่าทำไมท่านไม่เคยพาคุณยายมา

ด้วย คุณพ่อของดิฉันอธิบายว่าคุณยายไปอยู่ในสถานที่พิเศษมากใกล้กับพระบิดาบนสวรรค์ ท่านที่ที่คุณพ่อกลับไป เลอาห์ก็บอกดิฉันอย่างฉะฉานว่า “แม่คะ หนูอยากพบคุณยาย หนูรู้ว่าท่านอยู่ในสวรรค์ แต่หนูอยากให้เราอยู่ที่นั่นด้วยกันในวันหน้าด้วย — คุณยาย คุณตา พ่อ ไอแซค อิชมาเอล คุณแม่ แล้วก็หนู หนูอยากอยู่กับคุณแม่ตลอดไป หนูอยากให้เราเป็นครอบครัวเต็มทีนั่นเหมือนเราอยู่ที่นี้

เพื่อเราจะเล่นกับคุณยายได้!”

ดิฉันไม่ทราบจะพูดอะไรดี ดิฉันตะตะใบหน้าที่สวยงามไร้เดียงสาของเธอ แล้วเดินเข้าห้องนอนของดิฉัน ดิฉันคุกเข่าร้องไห้จนไม่มีน้ำตาจะไหล ดิฉันทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงยกโทษ ดิฉันรู้ว่าดิฉันได้ออกจากเส้นทางที่จะทำให้เราได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวนี้วันหนึ่ง ดิฉันไม่ได้ทำความรับผิดชอบในการนำพวกเขาไปตามเส้นทางที่ถูกต้อง และไม่

ถูกกล่าวห้ามในสวรรค์

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสกับเปโตรหัวหน้าอัครสาวกในการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรตัยเกี่ยวกับอำนาจการผนึกครอบครัวดังนี้ ‘เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดๆ ที่พวกท่านจะกล่าวห้ามในโลก สิ่งนี้ก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งใดๆ ที่พวกท่านจะกล่าวอนุญาตในโลก สิ่งนั้นก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์’ (มัทธิว 16:19)

“เฉพาะในอาณาจักรซีเลสเชียลเท่านั้นที่เราสามารถอยู่ในครอบครัวตลอดกาล ที่นั่นเราสามารถอยู่ในครอบครัวในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา”

ประธานสนธิสัญญา บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันหนึ่ง” *เลียวโนนา* มิ.ย. 2015, 4

เคยพูดกับสามีเรื่องพระ
กิตติคุณ

เมื่อดิฉันลุกขึ้นยืน
ได้แล้ว ดิฉันติดต่อผู้นำ
ศาสนจักรคนหนึ่ง และเขา
ให้ดิฉันติดต่อเอ็ลเดอร์ใน
วอร์ดของดิฉัน คืนต่อมา
พวกเขามาสอนสามีของ
ดิฉัน นับจากคืนนั้น ชีวิต
เราเปลี่ยนไปตลอดกาล
เวลานี้ครอบครัวเราไปโบสถ์
ทุกวันอาทิตย์ ดิฉันมีการ
เรียกที่เปิดโอกาสให้ดิฉัน
ได้ช่วยพี่น้องสตรีที่แข็งขัน
น้อย เรากำลังเตรียมเข้า
พระวิหารด้วย

บางครั้งพระวิญญาณ
ของพระเจ้าเป็นผู้นำทาง
เราผ่านคนที่เราคาดไม่ถึง
คราวนี้ทรงนำทางเราผ่าน
ลูกสาววัยหกขวบของดิฉัน
เวลานี้ดิฉันรู้ว่าโดยการผิน
ในพระวิหาร ดิฉันจะได้อยู่
กับครอบครัวตลอดไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในซานดิเอโก
สาธารณรัฐโดมินิกัน

ถาม คำถามเชิงสนทนา

โดย เทด บาร์นส์

แผนกฐานะปรีโรหิตและครอบครัวของศาสนจักร

ลองนึกว่าท่านกำลังนั่งรับประทานอาหารกลางวันกับเพื่อนบางคน โดยสนทนาถึงภาพยนตร์ที่ท่านไปดูมาด้วยกัน ต่อจากนั้นเพื่อนคนหนึ่งถามว่า “ใครบอกได้บ้างว่าฉากไหนสำคัญที่สุดในเรื่อง”

คำถามทำให้สับสนเล็กน้อย ท่านคิดครุ่นหนึ่งและบอกว่าฉากสุดท้ายน่าจะเป็นฉากสำคัญที่สุด “นั่นเป็นความเห็นที่ดี” เพื่อนของท่านบอก “แต่ไม่

ตรงกับที่ฉันคิด คนอื่นล่ะ ลองฟังจากคนที่ไม่ยังไม่ได้แบ่งปันดูบ้าง”

เราไม่สนทนาแบบนี้ในหมู่เพื่อน แต่ด้วยเหตุผลบางอย่างการสนทนาเช่นนี้ดูเหมือนจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งในชั้นเรียนวันอาทิตย์ แทนที่จะสนทนาความจริงของพระกิตติคุณอย่างธรรมชาติและด้วยความสบายใจ ในฐานะครูบางครั้งเราพูดบางอย่างที่

แปลกถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมอื่นและอาจถึงกับทำให้การสนทนาอึดอัด เราหวังว่าสมาชิกชั้นเรียนจะรู้สึกว่าคุณอยู่ในหมู่เพื่อน

แบ่งปันความคิดเกี่ยวกับหลักธรรมที่กำลังเรียนรู้ด้วยความสบายใจ การแบ่งปันเช่นนั้นจะอัญเชิญพระวิญญาณและยกระดับประสบการณ์ของทุกคน

เราแน่ใจได้อย่างไรว่าคำถามของเรานำไปสู่การสนทนาที่เป็นธรรมชาติและมีความหมาย มีข้อควรทำและไม่ควรทำที่ครูหลายคนพบว่าเป็นประโยชน์ อาทิ อย่าถามคำถามที่มีคำตอบชัดเจน ถามคำถามที่มีมากกว่าหนึ่งคำตอบ อย่าถามคำถามที่เป็นส่วนตัวมากเกินไป

อาจมีประโยชน์มากเช่นกันถ้าเราถามตัวเราก่อนเริ่มวางแผนคำถามที่จะถามในชั้นเรียนว่า เหตุผลเบื้องตันที่ฉันถามคำถามคืออะไร

คำถามสำคัญที่สุดอาจเป็นคำถามที่ครูถาม ตนเองก่อนไปสอนชั้นเรียน

ท่านถามทำไม

แรงจูงใจเบื้องหลังคำถามของเรา มีผลอย่างมาก ตัวอย่างเช่น บางครั้ง เราถามคำถามเพราะเรามีบางอย่างจะพูดแต่เราอยากให้สมาชิกชั้นเรียนพูดแทนหรือไม่ ด้วยความเป็นธรรมชาติแล้ว เราไม่ต้องการพูดเองทั้งหมด แต่เราต้องการเน้นจุดๆ หนึ่ง บางครั้งเราจึงถามคำถามที่เรารู้ว่าจะต้องตอบที่เราอยากได้ยินออกมา รูปแบบความคิด เช่นนั้นนำไปสู่คำถามที่เป็นข้อความแฝงเจตนาเหล่านั้น เช่น “การหลีกเลี่ยงสื่อลามกจะช่วยคุณรักษาความนึกคิดให้สะอาดได้อย่างไร” หรือ “การสวดอ้อนวอนทุกวันสำคัญหรือไม่”

มีหลายสถานการณ์ซึ่งเหมาะจะถามคำถามที่มุ่งหมายจะตั้งคำตอบเฉพาะเจาะจงออกมา ครูสามารถใช้คำถามเหล่านั้นเน้นประเด็นหรือช่วยไต่ถามนักเรียนคืบหน้า แต่คำถามทำนองนี้อาจไม่ส่งเสริมการสนทนาที่มีความหมาย

ในทางกลับกัน ถ้าเราถามคำถามเพราะเราต้องการรู้จริงๆ ว่าอะไรอยู่ในความคิด ในใจ และในชีวิตของสมาชิกชั้นเรียน มันก็จะปรากฏให้เห็นในคำถามที่เราถาม

คำถามที่เชื่อเชิญให้สมาชิกชั้นเรียนสนทนาด้วยความจริงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิญญาณได้แก่คำถามอย่างเช่น “ขณะอ่านข้อนี้ อะไรสำคัญ

ที่สุดสำหรับท่าน” หรือ “ประสบการณ์อะไรสอนท่านให้วางใจคำสัญญาของพระเจ้า” หรือคำถามแทบทุกข้อที่เริ่มด้วยคำว่า “ท่านคิดว่าอะไร...?”

ลองพิจารณาตัวอย่างเหล่านี้

- พระวิญญาณตรัสถามนี้ไปว่า “เจ้าปรารถนาสิ่งใดหรือ?” (1 โนไฟ 11:10)
- พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามสานุศิษย์ของพระองค์ว่า “แล้วพวกท่านเล่าว่าเราเป็นใคร?” (มัทธิว 16:15)
- และพระองค์ตรัสกับมารธา “เราเป็นชีวิต และการเป็นขึ้นจากตาย... เธอเชื่ออย่างนี้ไหม?” (ยอห์น 11:25, 26)

คำถามแต่ละข้อเหล่านี้เชื่อเชิญให้บางคนแบ่งปันสิ่งที่อยู่ในใจเขาในแต่ละกรณี สิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากนั้นเป็นประสบการณ์อันเปี่ยมด้วยพลังทางวิญญาณ

คำถามเป็นการแสดงความรัก

เชื่อหรือไม่ว่าการถามคำถามที่ส่งเสริมการสนทนาเกิดขึ้นตามธรรมชาติกับแทบทุกคน—แม้กับคนที่ไม่คิดว่าตนเองเป็นครูที่ดี เราถามคำถามทุกครั้งที่เรามีการสนทนาที่สนทนากับเพื่อนหรือครอบครัว—หรือแค่คุยกันเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่อง

โปรดตอนกินข้าวกลางวัน แต่เมื่อเรายืนต่อหน้านักเรียนหลายๆ คน ชูๆ เราก็ลืมสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติจนหมด

ด้วยเหตุนี้เคล็ดลับอย่างหนึ่งของการถามคำถามเชิงสนทนาที่ดีคือคิดในใจว่า “ฉันจะถามคำถามนี้อย่างไรถ้าเราไม่อยู่ในห้องเรียน—ถ้าเรานั่งคุยเรื่องพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ อยู่ที่บ้าน ฉันจะเชื่อเชิญให้พวกเขาแบ่งปันความคิดและความรู้สึกอย่างไร” การสอนไม่เหมือนการพูดคุยไปเรื่อยๆ ในหมู่เพื่อนฝูง *เลย* แต่มีอย่างหนึ่งเหมือนกัน นั่นคือ ทั้งสองเกิดจากความสนใจอย่างจริงจังและความรักที่จริงใจ

ฉะนั้นไม่ต้องห่วงถ้าท่านยังไม่เชี่ยวชาญการตั้งคำถามที่สละสลวยถึงแม้ทั้งหมดที่ท่านทำได้คือรักคนที่ท่านสอน แต่พระวิญญาณจะทรงนำทางท่าน และท่านจะรู้ดีขึ้นเรื่อยๆ ว่าจะพูดอะไร “ความรักไม่มีวันเสื่อมสูญ” เปาโลประกาศ (1 โครินธ์ 13:8) และนั่นเป็นความจริงแม้กับเรื่องง่ายๆ อย่างเช่นการถามคำถามของครูในชั้นเรียน ■

ท่านสามารถเรียนรู้คำถามหกแบบได้ใน “ถามคำถามที่ได้รับการคลี่ใจ” *การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด* (2016), 31–32 มีอยู่ที่ การสอน.lds.org

ข้อคิดจากพระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญาเกี่ยวกับ

พระบิดาและ พระบุตร

หนังสือของการเปิดเผยเล่มนี้เปิดเผยความจริงที่
หายไปเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์และวิธี
ที่เราจะมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระบิดา
บนสวรรค์อีกครั้ง

โดย นอร์แมน ดับเบิลยู. การ์ดเนอร์
เซมินารีและสถาบัน

การฟื้นฟูพระกิตติคุณทำให้ชาวโลกมีความรู้มากยิ่งขึ้น
เกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์และ
จุดประสงค์ของพระองค์ ด้วยความรู้นี้ ศรัทธาของเราใน
พระองค์จึงเติบโตและความปรารถนาจะรักษาพระบัญญัติของ
พระองค์จึงเพิ่มพูน

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาช่วยเราเป็นพิเศษให้
เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์เพราะสอนความจริงอันทรงพลังเกี่ยวกับ
“ความเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์ พระบารมีของพระองค์
ความดีพร้อมของพระองค์ ความรักของพระองค์ และอำนาจการไถ่
ของพระองค์” (คำนำของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา)
หนังสือของการเปิดเผยสมัยปัจจุบันเล่มนี้ประกอบด้วยพระดำรัส
เชื่อเชื่อยของพระเจ้าให้ “เรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา” (คพ.
19:23) สามารถทำให้เราเข้าใจพระองค์ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เรามีความสัมพันธ์
อะไรกับพระองค์ พระองค์ทรงทำอะไรเพื่อไถ่เรา และพระองค์ทรง
คาดหวังอะไรจากเรา

ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา เราจะได้อินพระสุรเสียงของพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาไม่ใช่พระคัมภีร์โบราณแต่มีการเปิดเผยที่ประหลาดแก่โจเซฟ สมิทและผู้ดำรงตำแหน่งต่อจากท่านในโลกปัจจุบันของเรา เราได้อินพระสุรเสียงของพระเยซูคริสต์ตรีลีในฐานะตัวแทนของพระบิดา! พระสุรเสียงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์บันทึกไว้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา บ่อยกว่าในพันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์มอรมอน และพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่ารวมกัน²

ภพ. 18:33–35 “เรา, พระเยซูคริสต์, พระเจ้าของเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า, พูดเรื่องนี้ไว้. ถ้อยคำเหล่านี้มีใช้ของ . . . มนุษย์, แต่เป็นของเรา; . . . นี่คือเสียงของเราซึ่งพูดมั่นกับเจ้า”

โจเซฟ สมิท จูนิอร์รับการเปิดเผย โดย ดานีเอล เอ. ลูอิส

โจเซฟ สมิท ได้รับการเปิดเผยมากมายจากพระผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูทรงปรากฏในพระวิหารสิทธิ์แผ่นดิน, โดย เดวิด พาร์สัน

โจเซฟ สมิทและออลิเวอร์ คาวเดอริ์เห็นพระเยซูคริสต์ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญามีเรื่องราวของคน ที่เห็นพระผู้เป็นเจ้า

เนื่องด้วยนิมิตแรกในปี 1820 เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิทจึงได้รับความรู้โดยตรงเรื่องการดำรงอยู่ของพระบิดาและพระบุตร พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาบันทึกตัวอย่างเพิ่มเติมเมื่อท่านศาสดาพยากรณ์และคนอื่นๆ เห็นพระบิดาและพระบุตรในนิมิตหรือการปรากฏส่วนพระองค์ เรื่องราวเหล่านี้เป็นพยานสมัยใหม่สำหรับเราว่าพระองค์ทรงพระชนม์และทรงกำกับดูแลการฟื้นฟูพระกิตติคุณ

ภพ. 76:19–23 เห็นพระบิดาและพระบุตรในนิมิตเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1832

ภพ. 137:1–3 เห็นพระบิดาและพระบุตรในนิมิตเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 1836

ภพ. 110:2–4 พระเยซูผู้ยิ่งใหญ่ พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1836

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาช่วยให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าพระบิดา

ศาสตราจารย์จอห์น เจฟเฟอร์สัน สมิธสอนว่า “เมื่อเราเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และรู้วิธีมาหาพระองค์ พระองค์จะทรงเริ่มกางท้องฟ้าให้เรา . . . เมื่อเราพร้อมจะมาหาพระองค์ พระองค์ย่อมทรงพร้อมจะมาหาเรา”³ พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาช่วยให้เราเข้าใจถึงพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้นโดยสอนเกี่ยวกับพระอุปนิสัย พระคุณลักษณะ และจุดประสงค์ของพระองค์

คพ. 20:12, 17–18 พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเป็นอนันต์และไม่เปลี่ยนแปลง

คพ. 76:20, 23 พระบิดาและพระบุตรทรงเป็นคนละองค์แยกจากกัน

คพ. 93:3–5 พระบิดาและพระบุตรทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน

คพ. 130:22 พระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกที่สัมผัสได้

คพ. 138:3–4 พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักบุตรธิดาของพระองค์ ด้วยเหตุนี้จึงทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาช่วยมนุษยชาติให้รอด

ขณะถูกขว้างด้วยก้อนหินจนถึงแก่ความตาย สเทพินเห็นพระบิดาและพระบุตร

ส่วนหนึ่งจากภาพ โมเสสเห็นพระเจ้าโฮวาร์ห์ โดย โจเซฟ บริกคีย์

พระเยซูโฮวาร์ห์ (พระเยซูคริสต์) ตรัสกับโมเสสตรงหน้า

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาช่วยให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ ในชีวิตก่อนมรตัย พระเยซูทรงได้รับความรู้และเดชาานุภาพทั้งหมด และทรงเป็นตัวแทนของพระบิดาในฐานะพระเจ้าผู้สร้างโลกต่างๆ โดยผ่านเดชาานุภาพของพระองค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นต้นกำเนิดของแสงสว่างและชีวิตสำหรับงานสร้างทั้งหมดของพระองค์ พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาให้ความกระจ่างในบทบาทมากมายของพระองค์ในแผนของพระบิดา

คพ. 93:21 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของลูกทางวิญญาณทั้งหมดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

คพ. 38:1–3 พระเยซูคริสต์ทรงได้รับความรู้และเดชาานุภาพทั้งหมดก่อนการสร้างโลก

คพ. 76:24 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นตัวแทนของพระบิดาในฐานะพระเจ้าผู้สร้างโลกต่างๆ

คพ. 88:6–13 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นต้นกำเนิดของแสงสว่างและชีวิตสำหรับงานสร้างทั้งหมดของพระองค์

คพ. 45:11; 136:21, 22 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเยซูโฮวาร์ห์ที่ยิ่งใหญ่ของพันธสัญญาเดิม

คพ. 43:34 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก

คพ. 18:11–13; 20:21–25 พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์ ทรงถูกตรึงกางเขน สิ้นพระชนม์ และคืนพระชนม์อีกครั้ง

คพ. 29:10–12 พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาว่าจะเสด็จกลับมาแผ่นดินโลกด้วยเดชาานุภาพและรัศมีภาพ

เราสามารถเรียนรู้ผ่านการเปิดเผยในยุคปัจจุบันว่าจะเป็นเหมือนพระบิดาและพระบุตรมากขึ้นได้อย่างไร

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาช่วยให้เราเรียนรู้ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงคาดหวังอะไรจากเรา

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาให้ความกระจ่างมากกว่าพระคัมภีร์เล่มอื่นว่าชีวิตนิรันดร์คืออะไรคือการกลับไปอยู่กับพระบิดาและพระบุตร ได้รับทั้งหมดที่พระบิดาทรงมี และเป็นเหมือนพระองค์ อีกทั้งบอกเราด้วยว่าพระเยซูคริสต์ทรงทำให้เกิดสิ่งนี้โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ได้อย่างไร และเราต้องทำอะไรจึงจะบรรลุข้อกำหนดที่พระองค์ทรงวางไว้ นอกจากนี้ เรายังได้เรียนรู้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาด้วยว่าการทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์หมายความว่าอย่างไร เนื่องจากพระเยซูคริสต์ทรงเหมือนเราคือไม่ได้รับความบริบูรณ์ในตอนแรกแต่ได้รับพระคุณแทนพระคุณจนกระทั่งพระองค์ทรงมีเดซาณูภาพและรัศมีภาพทั้งหมด

คพ. 1:32; 19:16–19; 58:42–43; 95:1–2 พระผู้ช่วยให้รอดทรงเสนอจะให้อภิทุกคนที่กลับใจ

คพ. 20:37, 41, 72–74; คอ 33:11 ด้วย พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ทรงเชื่อเชิญคนที่เชื่อให้รับบัพติศมาและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

คพ. 84:19–21 โดยผ่านศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงประจักษ์

คพ. 93:12–14, 16–17 พระเยซูคริสต์ทรงได้รับพระคุณแทนพระคุณจนพระองค์ได้รับความสมบูรณ์

คพ. 20:30–31 พระผู้ช่วยให้รอดประทานพระคุณแก่คนที่รักและรับใช้พระองค์

คพ. 35:2; 50:40–43 เราสามารถเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาและพระบุตรได้

คพ. 93:19–20 เราสามารถได้รับรัศมีภาพและความสมบูรณ์ของพระบิดา

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาให้รูปแบบของการได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ

นอกจากจะสอนและเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตรแล้ว พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญายังให้รูปแบบของการได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณเกี่ยวกับสมาชิกทุกคนในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ด้วยโดยผ่านความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ทูลขอความเข้าใจจากพระบิดาบนสวรรค์ และใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์โดยเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

ความสว่างและความจริงสัญญาไว้กับคนที่ดำเนินชีวิตตามพระวจนะทั้งสี่ของพระเจ้า สำคัญที่ต้องรู้รายละเอียดเกี่ยวกับธรรมชาติของพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์และจุดประสงค์ของพระองค์ ความรู้นี้สามารถนำเราให้ค้นคว้าอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อให้เกิดความเข้าใจทางวิญญาณและเชื่อมั่นในความจริง ความรู้นี้ยืนยันกับเราว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงรู้จักเราเป็นส่วนตัว ว่าพระองค์ทรงรักเรา และพระองค์ทรงปรารถนาจะประทานพรเราด้วยชีวิตนิรันดร์

คพ. 6:5; 76:5–10, 114–118 พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราทูลขอความรู้และทรงสัญญาจะแบ่งปันความรู้นั้น

คพ. 84:43–48 พระบิดาทรงสอนเราเมื่อเราใส่ใจพระวจนะของพระองค์อย่างข้มงวดกวดขัน

คพ. 88:118 แสงสว่างการเรียนรู้โดยการศึกษาและโดยศรัทธา

การศึกษาและการสวดอ้อนวอนสามารถไขความรู้ทางวิญญาณได้

ส่วนหนึ่งจากภาพ โยเซฟ สมิธกำลังสอน โดย เจมส์ ลอว์เลอร์

โยเซฟ สมิธเปิดเผยพระอุปนิสัยและจุดประสงค์ของพระบิดาและพระบุตร

สรุป

พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาช่วยให้เราเข้าใจพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระเยซูคริสต์มากขึ้นโดยเปิดเผยพระอุปนิสัยและจุดประสงค์ของพระองค์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสรุปว่าเหตุใดเราจึงสามารถวางใจและพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้าได้ “จุดมุ่งหมายของพระผู้เป็นเจ้าของเรายิ่งใหญ่ ความรักของพระองค์สุดจะหยั่งถึง พระปรีชาญาณของพระองค์หาที่สุดมิได้ และพระเดชานุภาพของพระองค์ไร้ขีดจำกัด ด้วยเหตุนี้วิสุทธิชนจึงมีเหตุให้ปลาบปลื้มและยินดี โดยรู้ว่า ‘นี่คือพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเราเป็นนิจกาล’ (สดุดี 48:14)”⁴ ■

อ้างอิง

1. ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) อธิบายว่า “การเปิดเผยทั้งหมดตั้งแต่การตกลงผ่านมาทางพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพระเยซู-ฮว่าแห่งพันธสัญญาเดิม ในพระคัมภีร์ทั้งหมดที่กล่าวถึงพระผู้เป็นเจ้าและที่พระองค์ทรงปรากฏคือพระเยซูฮว่า . . . พระบิดาไม่เคยติดต่อกับมนุษย์โดยตรงและเป็นส่วนพระองค์ตั้งแต่การตก และพระองค์ไม่เคยปรากฏเว้นแต่เพื่อแนะนำและเป็นพยานถึงพระบุตร” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 1:27)
2. ดู กอร์ดอน บี. โฮลเบรูด, “The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants,” *Ensign*, Sept. 2013, 40, 45 (note 2)
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 42.
4. คำสอน: โจเซฟ สมิธ 39.

กอร์ดอน บี. ینگ์ลีย์:

ศาสตราจารย์ผู้ มองโลกในแง่ดีและมี วิสัยทัศน์

เมื่อท่านศึกษา คำสอนของ
ประธานศาสนจักร: กอร์ดอน บี.
ینگ์ลีย์ ในฐานะปุโรหิตและ
สมาชิกสภามหาวิทยาลัย ท่านจะ
เรียนรู้จากศาสตราจารย์ผู้มอง
โลกในแง่ดี มีความรัก และมอง
การณ์ไกลอย่างไม่มีขอบเขต

กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์เกิดเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ. 1910 เป็นบุตรของ
ไบรอันท์ สตรีงแฮม อิงค์ลีย์กับเอตา บีทเนอร์ อิงค์ลีย์ ท่านแต่งงานกับ
มาร์จอรี เพย์ในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1937 มีบุตร
ธิดาด้วยกันห้าคน ท่านรับใช้ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ตั้งแต่วันที่
12 มีนาคม ค.ศ. 1995 ถึง 27 มกราคม ค.ศ. 2008

โดย แอนดรูว์ ดี. โอลเซ็น
แผนกสื่อสิ่งพิมพ์ของศาสนจักร

“**พ**าพเจ้าจำเป็น
ต้องปลูกต้นไม้
ทุกฤดูใบไม้ผลิ”
ประธานกอร์ดอน บี.
อิงค์ลีย์เขียนไว้ในบันทึก
ส่วนตัวเมื่ออายุ 82 ปี
“ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้า
ปลูกมาแล้วอย่างน้อย
50 ปีที่ผ่านมา . . . มีบาง
อย่างนำอัศจรรย์เกี่ยวกับ
ต้นไม้ เริ่มจากต้นเล็ก
และเติบโตตามฤดูกาล
ต้นไม้ให้ร่มบังแดดหน้า
ร้อน ออกผลอร่อย ต้นไม้
ทำการสังเคราะห์แสงได้
อย่างน่าทึ่ง . . . ต้นไม้เป็นงานสร้างอันน่าทึ่ง
อย่างหนึ่งของพระเจ้าทรงฤทธานุภาพ”¹

ประธานอิงค์ลีย์ยังคงปลูกต้นไม้ในวัย
เก้าสิบของท่าน การที่ท่านชอบปลูกต้นไม้
สะท้อนให้เห็นในหลายๆ ด้านในการปฏิบัติ
ศาสนกิจขณะเป็นอัครสาวกและประธาน
ศาสนจักร เมื่อท่านปลูก นั่นเป็นวิธีแสดงให้
เห็นว่าท่านมองโลกในแง่ดี อันเป็นลักษณะ
พิเศษประการหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของการ
สอนและการปฏิสัมพันธ์ของท่านกับผู้อื่น
ท่านบำรุงเลี้ยงต้นไม้แต่ละต้น เจกเซนที่

ท่านบำรุงเลี้ยงคนแต่ละคน ท่านมองไปใน
อนาคต โดยดูว่าต้นไม้จะเป็นอะไรได้—เช่นที่
ท่านเห็นศักยภาพนิรันดร์ของแต่ละคนและ
อนาคตอันรุ่งโรจน์ในงานของพระเจ้า

“เรามีเหตุผลทุกอย่างให้มองโลกในแง่ดี”
“ข้าพเจ้าเป็นคนมองโลกในแง่ดี!”

ประธานอิงค์ลีย์ประกาศ
บ่อยครั้ง “คำขอร้อง
ของข้าพเจ้าคือขอให้
เราเลิกเสาะหาพายุและ
ดื่มด่ำกับแสงตะวันมาก
ขึ้น”² การมองโลกในแง่
ดีของท่านลึกซึ้งยิ่งกว่า
การมีทัศนคติเชิงบวก
ทั้งที่ท่านปลูกฝังเช่นนั้น
แหล่งสุดท้ายของการ
มองโลกในแง่ดีของท่าน
—แหล่งที่ทำให้การมอง
โลกในแง่ดีมีพลัง—คือ
ศรัทธาของท่านในพระ
ผู้เป็นเจ้าของ และประจักษ์
พยานของท่านในแผน

ของพระเจ้าเพื่อความสงบและความ
รอดของบุตรธิดาพระองค์

ข้อบ่งชี้อย่างหนึ่งของการมองโลกในแง่
ดีของประธานอิงค์ลีย์คือความเชื่อมั่นของ
ท่านที่ว่า “สถานการณ์จะคลี่คลาย”³
เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคควรัม
อัครสาวกสิบสองกล่าววาล์นั้น “อาจเป็น
คำยืนยันที่ประธานอิงค์ลีย์พูดกับครอบครัว
มิตรสหาย และเพื่อนร่วมงานบ่อยที่สุด
‘พยายามต่อไป’ ท่านจะพูด ‘จงเชื่อ จงมีความ
สุข อย่าทำใจ ทุกอย่างจบลงด้วยดี’”⁴

แต่ข่าวสารนี้ไม่ใช่สำหรับคนอื่น ๆ เท่านั้น “ข้าพเจ้าพูดกับตนเองแบบนี้ทุกเช้า” ประธานอึ้งคัลลีย์บอกผู้เข้าร่วมประชุม “ถ้าท่านทำดีที่สุด ทุกอย่างจะจบลงด้วยดี จงวางใจในพระเจ้า เป็นเจ้า ก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาและด้วยความมั่นใจในอนาคต พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา”⁵

การมองโลกในแง่ดีของประธานอึ้งคัลลีย์คำจูนท่านผ่านการทดลอง ความรู้สึกไม่ดีพอ และแรงกดดันท่วมทับ ท่านมีความเชื่อมั่นว่า “ทุกอย่างจะจบลงด้วยดี” แม้เมื่อท่านประสบอุปสรรคและความผิดหวัง ความปวดร้าวใจและความเหงา

การมองโลกในแง่ดีไม่ได้ทำให้ประธานอึ้งคัลลีย์มองว่าปัญหาเล็กน้อย ท่านอธิบายว่า “ข้าพเจ้าเห็นโลกนี้มามาก . . . ข้าพเจ้าเคยอยู่ในบริเวณที่การรบดุเดือดและความเกลียดชังคุณกรุ่นในใจผู้คน ข้าพเจ้าเคยเห็นความยากจนขั้นแค้นจนน่าใจหายเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ . . . ข้าพเจ้าเฝ้าดูศีลธรรมของสังคมเรากำลังเสื่อมถอยด้วยความหวาดกลัว

“แต่ข้าพเจ้ายังเป็นคนมองโลกในแง่ดี ข้าพเจ้ามีศรัทธาที่เรียบง่ายและจริงจังว่าความถูกต้องจะชนะและความจริงจะมีชัย”⁶

ระหว่างสัมภาษณ์กับนักข่าว *New York Times* ในเมืองนอวอ รัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา ประธานอึ้งคัลลีย์ยอมรับว่าเรื่องเศร้าและปัญหาที่มีมาตั้งแต่ท่านใช้ความรักที่ท่านมีต่อประวัติศาสตร์มาสอนเรื่อง การมองโลกในแง่ดี

“เรามีเหตุผลทุกอย่างให้มองโลกในแง่ดี . . . ดูที่นอวอ ลี ดูสิ่งที่พวกเขาสร้างที่นั่นในเจ็ดปีแล้วจากไป แต่พวกเขาทำอะไร พวกเขาถอนลงและตายหรือ เปล่าเลย! พวกเขาไปทำงาน! พวกเขาย้ายข้ามไปอีกครึ่งหนึ่งของทวีปนี้ พลิกผืนดินที่เป็นทะเลทรายและทำให้เบงบานตั้งดอกกุหลาบ รากฐานนั้นทำให้ศาสนจักรนี้เติบโตเป็นองค์กรใหญ่ระดับโลกที่ส่งผลดีต่อชีวิตผู้คนใน 140 กว่าประเทศ ท่านไม่สามารถ ท่านไม่สร้างสิ่งใดจากการมองโลกในแง่ร้าย หรือการเยาะเย้ยถากถาง ท่านมองโลกในแง่ดี ทำงานด้วยศรัทธา และความสำเร็จเกิดขึ้น”⁷

การมองโลกในแง่ดีของประธานอึ้งคัลลีย์มีอิทธิพลต่อ

อารมณ์ขันของท่านเช่นกัน—คำพูดสร้างสรรค์ชวนฟังที่สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ครั้งหนึ่งท่านพักอยู่กับประธานสเตตที่ครอบครัวของเขาอาศัยอยู่ในอาคารเรียนหลังเก่าที่พวกเขาเปลี่ยนเป็นบ้าน คั้นนั้นพวกเขาใช้ห้องเรียนเป็นห้องนอนของประธานอึ้งคัลลีย์ ระหว่างการประชุมใหญ่สเตตวันต่อมา ท่านพูดติดตลกว่า “ข้าพเจ้า [เคย] นอนหลับในห้องเรียนหลายครั้งมาก—แต่ไม่เคย นอนหลับบนเตียงอย่างนั้น”⁸

“ความห่วงใยของเรามักจะอยู่กับบุคคลแต่ละคนเสมอ”

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกของท่านในฐานะประธานศาสนจักร กอร์ดอน บี. อึ้งคัลลีย์พูดกว้างๆ เกี่ยวกับการเติบโตของศาสนจักรดังนี้ “เรากำลังเป็นสังคมใหญ่ระดับโลก” ท่านกล่าว ต่อจากนั้นท่านเปลี่ยนมาเน้นหลักธรรมสำคัญนี้ “ความสนใจและความห่วงใยของเรามักจะอยู่กับบุคคลแต่ละคนเสมอ . . .

“ . . . เราพูดในแง่ของจำนวน แต่ความพยายามทั้งหมดของเราต้องอุทิศให้พัฒนาการของแต่ละบุคคล”

ขณะเป็นสมาชิกโคควรัมอัครสาวกสิบสอง ประธานอึ้งคัลลีย์เดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คนยังพื้นที่ไกลสุดบางแห่งของโลก รวมทั้งเขตสงคราม ไม่มีคนกลุ่มใดอยู่ไกลเกินไปหรือเล็กเกินกว่าความสนใจของท่าน ท่านยังคงทำแบบเดิมเมื่อเป็นประธานศาสนจักร โดยเดินทางกว่าหนึ่งล้านไมล์ไป 60 กว่าประเทศ บางครั้งพบปะกับคนกลุ่มใหญ่ บางครั้งพบปะกับคนแคหยิบมือเดียว

ในปี ค.ศ. 1996 ประธานและซิสเตอร์อึ้งคัลลีย์เดินทาง 18 วันไปแปดประเทศในเอเชียและแปซิฟิก พวกเขาเดินทางด้วยความกระฉับกระเฉงเริ่มตั้งแต่ญี่ปุ่นเพื่อพบปะกับคนหลายพันคนซึ่งเบียดกันแน่นในที่ประชุมทุกแห่ง “นี่เป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นตาตื่นใจสำหรับข้าพเจ้า” ประธานอึ้งคัลลีย์บันทึกขณะอยู่ในเกาหลี “ข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่ข้าพเจ้าแทบไม่กล้าฝันถึงเมื่อมาถึงที่นี่ครั้งแรกในปี 1960”¹⁰ ในการเดินทางครั้งนี้ท่านอุทิศพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีนด้วย

จุดแวะสุดท้ายตามกำหนดการคือฟิลิปปินส์ หลังจากพูดกับที่ประชุม 35,000 คนในมะนิลา ประธานอึ้งคัลลีย์

บันทึกว่า “ข้าพเจ้ายืนโบกมือให้พวกเขาด้วยความรู้สึก ตื้นตันใจมาก เราจากมาพร้อมน้ำตาคลอหน่วย” เช้าวัน นั้นท่านกลับไปยังที่ซึ่งเคยสวดอ้อนวอนอุทิศในปี 1961 เพื่อเริ่มงานเผยแผ่ศาสนาในฟิลิปปินส์ “เราสามารถหา สมาชิกชาวฟิลิปปินส์ได้เพียงคนเดียว” ท่านจำได้ “จาก สมาชิกศาสนจักรหนึ่งคนนั้นเพิ่มเป็นสมาชิกมากกว่า 300,000 คน”¹¹

เมื่อท่านกับภรรยาเริ่มเดินทางกลับบ้าน พวกท่านทราบว่าเครื่องบินจะแวะเติมเชื้อเพลิงบนเกาะไชนั้น ประธานอิงค์ลีย์ถามว่ามีผู้สอนศาสนาบนเกาะไชนั้นหรือไม่และมีคนบอกท่านว่ามีไม่กี่คน ถึงแม้การเดินทางที่เหนื่อยล้า สิ้นสุดแล้ว แต่ท่านต้องการพบผู้สอนศาสนาไม่กี่คนนั้น “ข้าพเจ้าถามว่าเราจะส่งข่าวถึงพวกเขาได้ไหมว่าเราจะลงจอดที่ไชนั้นราวหนึ่งทุ่ม และจะออกมาที่สนามบินเพื่อ ทักทายพวกเขา”

หลายชั่วโมงต่อมาในไชนั้น ผู้สอนศาสนา 10 คน และสมาชิกศาสนจักรราว 60 คนอยู่ต้อนรับท่านที่นั่น “พวกเขาโอบกอดเรา” ประธานอิงค์ลีย์บันทึก “พวกเขา ซาบซึ้งใจมากที่ได้พบเรา และเราซาบซึ้งใจมากที่ได้พบ พวกเขา เราใช้เวลากับพวกเขาได้สั้นมากเนื่องจากเครื่องบินใช้เวลาเติมเชื้อเพลิงครึ่งเดียว เราฝากพรไว้กับพวกเขา และกลับขึ้นเครื่อง”¹²

อีกตัวอย่างหนึ่งของความอาทรผู้อื่นเกิดขึ้นในช่วง โอลิมปิกฤดูหนาวปี 2002 ซึ่งจัดในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ ประธานอิงค์ลีย์พบปะกับประธานาธิบดี เอกอัครราชทูต และผู้ทรงเกียรติแทบทุกวัน วันหนึ่งไม่นานก่อนพบกับ ประธานาธิบดีของเยอรมนี ท่านพบกับเด็กสาววัย 13 ปีในวันคล้ายวันเกิดของเธอ “[เธอ] พ่วยหนักมากด้วยโรคโลหิต ฝอยจากไขกระดูกฝอย” ท่านบันทึก “เราพูดคุยกันด้วยความ เบิกบานใจ . . . ข้าพเจ้าบอกเธอว่าเราจะนึกถึงเธอในการ สวดอ้อนวอนของเรา”¹³

ประธานอิงค์ลีย์มีความรักเป็นพิเศษต่อเด็กและเยาวชน ของศาสนจักร และพวกเขารักท่านเช่นกัน หลังจากฟัง ท่านพูดในบราซิล เยาวชนหญิงคนหนึ่งกล่าวว่า “ดิฉัน รู้สึกถึงพระวิญญูณของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างแรงกล้า เมื่อ ประธานอิงค์ลีย์จับคำพูดของท่าน ท่านกล่าวกับเราว่า ‘พวกท่านจะออกจากที่นี่ กลับบ้าน และลืมทุกอย่างที่ ข้าพเจ้าพูดในวันนี้ แต่อย่าลืมว่าข้าพเจ้ารักท่าน’ ดิฉันจะไม่มีวันลืมคำพูดเหล่านั้น”¹⁴

มาร์จอรีภรรยาของประธานอิงค์ลีย์เป็นทั้งคู่หูและผู้มีส่วนทำให้ท่านห่วงใยแต่ละบุคคล ท่านบันทึกว่า “ทุกคนที่

เธอรู้อักดูเหมือนจะรักเธอเพราะเธอสนใจผู้คนด้วยใจจริง เธอเป็นห่วงปัญหาและความต้องการของพวกเขา ข้าพเจ้า โชคดีเหลือเกินที่มีคู่ชีวิตเช่นเธอ”¹⁵

หลังจากบุตรธิดาทั้งห้าคนของพวกท่านโตเป็นผู้ใหญ่ พวกท่านมักจะเดินทางไปด้วยกัน และซิสเตอร์อิงค์ลีย์ หยิบยื่นความรักให้คนทั่วโลก เมื่อเธอพบผู้สอนศาสนา

ตามเข็มนาฬิกาจากบน: ประธานอิงค์ลีย์พบกับ สมาชิก; กับมาร์จอรี ภรรยา ท่านที่ฮ่องกง จีน; ครุ่นคิด ในการประชุมใหญ่สามัญ

เธอมักจะทำให้พ่อแม่ของพวกเขาประหลาดใจด้วยการ โทรศัพท์ไปหาเมื่อเธอกลับถึงบ้าน เธอมีพรสวรรค์ด้านการ ติดต่อกับคนกลุ่มใหญ่ด้วย “[มาร์จ] รู้วิธีพูดสิ่งที่จะช่วย และทำให้ผู้คนพอใจ” ประธานอิงค์ลีย์บันทึกหลังจากการ ประชุมใหญ่ระดับเขต “พวกเราที่เหลือสอนส่วนเธอแค่พูด คุยกับพวกเขา”¹⁶

ณ พิธีศพของประธานอิงค์ลีย์ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาคนหนึ่งของท่านสรุปความสำเร็จบางประการ ของท่าน ต่อจากนั้นประธานอายริงก์ที่ตั้งข้อสังเกตว่าความสำเร็จทั้งหมดนี้มีอย่างหนึ่งที่เหมือนกัน

“ความสำเร็จเหล่านั้นมักจะเป็นพรให้แต่ละบุคคลมี โอกาส ท่านมักจะนึกถึงคนที่มีโอกาสน้อยกว่าผู้อื่น คน ธรรมดาที่กำลังกระเสือกกระสนกับความยุ่งยากของชีวิต ประจำวันและความท้าทายของการดำเนินชีวิตตามพระ กิตติคุณของพระเยซูคริสต์ หลายครั้งที่ท่านใช้นิ้วเคาะอก

ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าเสนอบางอย่างและพูดว่า ‘ฮัล คุณจำ คนที่กำลังกระเสือกกระสนคนนั้นได้ไหม’”¹⁷

วิสัยทัศน์สำหรับอนาคต

วิสัยทัศน์สำหรับอนาคตของประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดเชื่อมโยงกับการมองโลกในแง่ดีและการให้ความสนใจกับแต่ละบุคคล

ตามเข็มนาฬิกาจากบน:
ประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดที่พระวิหาร
บอสตัน แมสซาชูเซตส์;
พูดคุยกับผู้สื่อข่าว;
กับสมาชิกในภานา

ของท่าน วิสัยทัศน์อันลึกซึ้งที่สุดนั้นเกี่ยวข้องกับพระวิหาร ประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดเห็นว่า ศาสนพิธีพระวิหารเป็น “พรสูงสุดที่ ศาสนจักรมอบให้”¹⁸

เมื่อท่านเป็นประธานศาสนจักรในปี ค.ศ. 1995 มีพระวิหารเปิดดำเนินการ 47 แห่งทั่วโลก ภายใต้การนำของท่าน ศาสนจักรมีพระวิหารเพิ่มมากกว่าสองเท่าในเวลาห้าปีเศษ วิสัยทัศน์ของท่านเกี่ยวกับพระวิหารกว้างไกลและชัดเจน แต่จุดประสงค์โดยรวมคือเพื่อเป็นพรแก่แต่ละบุคคลเป็นรายตัว

การตัดสินใจสำหรับการสร้างพระวิหารยุคใหม่นี้เกิดขึ้นในปี 1997 เมื่อประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดไปเมืองโคลเนียบิวเม็กซิโกเพื่อฉลองครบรอบ 100 ปีของโรงเรียนที่ศาสนจักรเป็นเจ้าของ หลังจากนั้น ระหว่างการเดินทางที่ยาวนาน โดยรถยนต์บนถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น ท่านครุ่นคิด “ท่านนั่งเงียบ” ดอน เอช. สตาเฮลล์เลขานุการของท่านนี้ยกยอน

ไป “และจากนั้น ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจ การเปิดเผยเริ่มมาในอดีตก่อนเคยคิดเรื่องพระวิหารขนาดเล็ก แต่ไม่เหมือนกับที่ท่านนึกถึงพระวิหารเหล่านั้นในครั้งนั้น”¹⁹

ต่อมาประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดถึงขั้นตอนดั่งนี้ “ข้าพเจ้าเริ่มถามตัวเองว่าจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้คนเหล่านั้นมีพระวิหาร . . . ขณะตรึกตรองเรื่องนี้ มีความคิดเข้ามาในใจข้าพเจ้าว่า . . . เราสามารถสร้างองค์ประกอบที่จำเป็นทั้งหมดของพระวิหารให้เป็นอาคารค่อนข้างเล็กได้ . . . ข้าพเจ้าร่างแปลน . . . ภาพทั้งหมดเข้ามาในความคิดข้าพเจ้าชัดเจนมาก ข้าพเจ้าเชื่อสุดหัวใจว่านี่เป็นการตัดสินใจ เป็นการเปิดเผยจากพระเจ้า ข้าพเจ้ากลับถึงบ้านและพูดคุยกับที่ปรึกษาเรื่องนี้ และพวกเขาเห็นด้วย ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าเสนอต่อสภาสิบสอง และพวกเขาเห็นด้วย”²⁰

สี่เดือนต่อมาในการประชุมใหญ่สามัญ ประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดทำการประกาศครั้งประวัติศาสตร์ว่าศาสนจักรจะเริ่มสร้างพระวิหารขนาดเล็กในพื้นที่ซึ่งมีสมาชิกไม่พอให้สร้างพระวิหารขนาดใหญ่ “เราตั้งใจ . . . จะนำพระวิหารไปให้ผู้คนและให้พวกเขามีโอกาสรับพรล้ำค่ามากที่มาจากกรรมนิมิตการในพระวิหาร” ท่านกล่าว²¹

ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งต่อมา ประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดทำการประกาศครั้งประวัติศาสตร์อีกครั้งว่าแผนจะมีพระวิหาร 100 แห่งเปิดดำเนินการราวสิ้นปี 2000 กำลังคืบหน้า “เรากำลังก้าวไปในระดับที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน” ท่านกล่าว²² เมื่อท่านรายงานความก้าวหน้าของการสร้างพระวิหารในเดือนเมษายน ค.ศ. 1999 ท่านใช้ประโยคคล้ายกันนี้ “นี่เป็นภารกิจใหญ่หลวง มีปัญหามากมาย แต่ไม่ว่าจะยากเพียงใด ทุกอย่างจะจบลงด้วยดีและข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราจะบรรลุเป้าหมาย”²³

ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2000 ประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดเดินทางไปเมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกาเพื่ออุทิศพระวิหารแห่งที่ 100 ของศาสนจักร—หนึ่งใน 21 แห่งที่ท่านอุทิศปีนั้นในสี่ทวีป ราวช่วงสุดท้ายของชีวิตท่าน พระวิหาร 124 แห่งเสร็จสมบูรณ์ และอีก 13 แห่งประกาศสร้างหรือกำลังก่อสร้าง

วิสัยทัศน์ของประธานาธิบดีคลีฟฟอร์ดสำหรับอนาคตกระตุ้นให้ท่านแสวงหาการตัดสินใจหลายด้านเพื่อเป็นพรแก่บุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ท่านทรมานใจกับความทุกข์ยากและความยากไร้ที่ท่านเห็น ด้วยเหตุนี้ท่านจึงกำกับดูแลงานเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักรให้ขยายวงกว้างขึ้น หลักรๆ แล้วจะดำเนินการในหมู่ผู้ไม่ใช่มุสลิมของศาสนจักร ท่านก่อตั้งกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษาเพื่อช่วยสมาชิก

ศาสนจักรในประเทศที่ยากไร้เช่นกัน จากกองทุนนี้ พวกเขาจะได้รับเงินกู้ยืมมาจ่ายค่าเรียนที่จำเป็นเพื่อให้มีงานอาชีพที่ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาทำลายโซ่ตรวนของความยากไร้และพึ่งพาตนเอง จนถึงปี 2016 มีผู้สมัคร 80,000 กว่าคนได้รับโอกาสด้านการศึกษาหรือการอบรมโดยการกู้ยืมจากกองทุนดังกล่าว

อีกหลายตัวอย่างของวิสัยทัศน์การเป็นศาสนาดุอาการณ์ของประธานอิงค์ลีย์ อาทิ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” และการสร้างศูนย์การประชุมใหญ่ มีกล่าวไว้ใน *คำสอนของประธานศาสนจักร: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์*

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้า

ไม่กี่วันก่อนวันคล้ายวันเกิดปีที่ 91 ประธานอิงค์ลีย์บันทึกดังนี้ “ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องปลุกอีกแล้ว แต่ข้าพเจ้าจะปลุก นั่นเป็นธรรมชาติวิสัยของข้าพเจ้า”²⁴ ไม่ว่าท่านจะอายุเท่าใด เป็นผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มหรือศาสนาดุอาการณ์วัย 97 ปี ธรรมชาติวิสัยของท่านคือปลุกเมล็ดและต้นอ่อนของพระกิตติคุณไว้ในใจคนทั่วโลก ท่านรับใช้ป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองนาน 20 ปี ต่อจากนั้นท่านรับใช้ป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดนาน 14 ปี เมื่อเป็นประธาน

ศาสนจักรด้วยวัย 84 ปี ท่านนำศาสนจักรให้เติบโตอย่างต่อเนื่องเกือบ 13 ปี

หัวใจของการรับใช้ชีวิตของประธานอิงค์ลีย์คือประจักษ์พยานของท่านในพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ผ่านศาสนาดุอาการณ์โจเซฟ สมิท ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเรื่อง “ประจักษ์พยานของข้าพเจ้า” ท่านกล่าวคำพยานโดยพูดแต่ละส่วนผ่านน้ำตาว่า

“ในบรรดาทุกอย่างที่ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกคุณเข้านี้ มีอย่างหนึ่งที่สำนึกคุณเป็นพิเศษ นั่นคือประจักษ์พยานที่มีชีวิตของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์ . . .

“พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้า โดยผ่านการสละพระชนม์ชีพในความเจ็บปวดและความทุกข์เวทนาจนสุดพรรณนา พระองค์ทรงเอื้อมพระหัตถ์ลงมาขึงข้าพเจ้า เราแต่ละคน และบุตรธิดาทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจากเหวลึกของความมืด นิรันดร์หลังความตาย . . .

“พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าและกษัตริย์ของข้าพเจ้า จากความเป็นนิกลึงความเป็นนิจ พระองค์จะทรงปกครองและทรงครองในฐานะพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และพระเจ้าเหนือพระเจ้าทั้งหลาย อำนาจการปกครองของพระองค์จะไม่มีที่สิ้นสุด รัศมีภาพของพระองค์จะไม่มีวันมืด . . .

“ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยความสำนึกคุณ และด้วยความรักที่ไม่เสื่อมคลายในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์”²⁵ ■

อ้างอิง

- บันทึกส่วนตัวของกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, 22 มี.ค. 1993.
- กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), 101.
- คำสอนของประธานศาสนจักร: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (2016), 70.
- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์: ผู้ยืนหยัดในความเด็ดเดี่ยวและความกล้าหาญ” *เลียโฮนา* มิ.ย. 1995, 40
- คำสอน; กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, 339.
- ใน Conference Report, Oct. 1969, 113.
- Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 412.
- บันทึกส่วนตัว, 4 พ.ย. 1973.
- คำสอน: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, 298–299.
- บันทึกส่วนตัว, 22 พ.ค. 1996.
- บันทึกส่วนตัว, 30 พ.ค. 1996.
- บันทึกส่วนตัว, 1 มิ.ย. 1996.
- บันทึกส่วนตัว, 22 ก.พ. 2002.
- ใน “The Prophet Spoke to Youth,” *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (ภาคผนวกของ *Ensign*, Mar. 2008), 15.
- บันทึกส่วนตัว, 23 พ.ย. 1974.
- บันทึกส่วนตัว, 14 พ.ค. 1995.
- เฮนรี่ บี. อายริงก์, ใน *คำสอน: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์*, 202.
- ใน *คำสอน: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์*, 313.
- ดอน เอช. สตาเฮลล์ *สำเนาประวัติโดยเล่าปากเปล่า* (2012), 85, หอสมุดประวัติครอบครัว.
- บันทึกส่วนตัว, 6 มี.ค. 1999. ข้อมูลนี้เป็นบทสรุปคำกล่าวของท่านที่การอุทิศพระวิหารโคโลเนชฮิวเรช เม็กซิโกภาคแรก ประธานอิงค์ลีย์พิจารณาเรื่องพระวิหารขนาดเล็กละมากกว่า 20 ปี (ดู *คำสอน: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์*, 33, 309–310)
- กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ความคิดบางประการเกี่ยวกับพระวิหาร, การรักษาผู้เปลี่ยนใจให้คงอยู่, และการรับใช้งานเผยแผ่” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1998, 62.
- คำสอน: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, 310.
- กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ศาสนจักรก้าวไปข้างหน้า” *เลียโฮนา*, ก.ค. 1999, 7.
- บันทึกส่วนตัว, 18 มิ.ย. 2001.
- คำสอน: กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, 321–323.

โดย เอ็ลเคอร์
คริสทอฟเฟล
ไกลเด็น
แห่งสวากเจ็ดสิบ

องอาจ

ในประจักษ์พยานของเราถึง พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เราแต่ละคนจะถูกขอร้องให้ทำในช่วงเวลาที่ยากกว่าหล่อหลอมเรา
ช่วงเวลาเหล่านี้จะกำหนดตัวเราว่าเราเป็นใครและเราจะเป็นอะไร

บราแต่ละคนจะถูกขอร้องให้ทำในช่วงเวลาที่ยากกว่าหล่อหลอมเรา ข้าพเจ้าได้
รับมอบหมายให้อยู่กับทหารกลุ่มหนึ่งที่เป็นคนดีแต่พูดจาหยาบค้ายและมี
พฤติกรรมที่ผู้ชายซึ่งรับราชการทหารมักจะแสดงออกมาเป็นบางครั้ง

ข้าพเจ้าค้นพบว่าการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณท่ามกลางอิทธิพล
เช่นนั้นไม่่ง่ายเสมอไป แต่จากการเริ่มต้นรับราชการทหาร ข้าพเจ้ายินดีที่ได้ยืน
หยัดในความเชื่อของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าประกาศอย่างชัดเจนว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับ
ความประพฤติที่ข้าพเจ้ารู้ว่าผิด ข้าพเจ้ายินดีที่จะบอกว่าทหารในกลุ่มของข้าพเจ้า
—แม้บางคนไม่เคยพบในตอนแรก—เริ่มเคารพมาตรฐานของข้าพเจ้า

มีครั้งหนึ่ง ที่ค่ายฝึกทหาร กลุ่มของพวกเรากำลังยืนรอกองไฟในคืนเดือนมืด
ที่สวยงามไร้เมฆและมีดาวเต็มท้องฟ้า เพื่อนบางคนในกลุ่มกำลังดื่มเบียร์ขณะ
ข้าพเจ้าจับเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เราพูดคุยกันถูกคอ ไม่มีคำพูดใดไม่เหมาะ
ไม่ควร

ระหว่างพูดคุยกัน ทหารสองสามคนจากอีกหน่วยหนึ่งเดินเตร่มาถึงกลุ่มที่มี
ความสุขของเรา หนึ่งในนั้นหันมาทางข้าพเจ้าและเมื่อสังเกตเห็นเครื่องดื่มในมือ
ข้าพเจ้า เขาล้อเลียนข้าพเจ้าที่ไม่ดื่มเบียร์เหมือนคนอื่น ข้าพเจ้ายังไม่ทันตอบ
เพื่อนคนหนึ่งก็ทำให้ข้าพเจ้าประหลาดใจเมื่อเขาต่อว่าชายคนนั้น

“เราขอแนะนำให้คุณไปซะ” เขาพูด “เราจะไม่ยอมให้ใครพูดกับคริสแบบ
นั้น! อันที่จริง เขาเป็นคนเดียวในหมู่พวกเราที่ดำเนินชีวิตเหมือนชาวคริสต์อย่าง
แท้จริง”

ด้วยเหตุนี้ชายที่ถูกต่อว่าจึงเดินหลบไปเงียบๆ ในคืนเดือนมืด ณ เวลานั้น แม้จะเงินอายเล็กน้อยกับคำชมเชยที่คาดไม่ถึง แต่ข้าพเจ้านึกขอบพระทัยที่ได้เลือกทำตามคำแนะนำของเปาโลที่จะเป็น “แบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ” (1 ทิโมธี 4:12)

ท่านประสบความสำเร็จเลือกเช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ เวลานั้นในชีวิตท่าน เมื่อท่านปรับวิญญานและเปิดรับโอกาสมากมายที่รอคอยท่านอยู่ คำถามคือ ท่านต้องการจะเขียนอะไรเกี่ยวกับตนเองในอีก 5 ปี 10 ปี หรือ 20 ปีนับจากนี้—หรือแม้เมื่อถึงบั้นปลายชีวิตท่าน

องอาจหมายถึงอะไร

ในนิมิตอันน่าทึ่งที่สุดนิมิตหนึ่งในงานเขียนศักดิ์สิทธิ์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทพูดถึงสภาพของคนที่จะได้อาณาจักรซีเลสเชียลเป็นมรดกหลังจากพวกเขาฟื้นคืนชีวิตและรับการพิพากษาแล้ว พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคเดียวกันนี้ (ภาค 76) เปิดเผยสภาพและสภาวะการณของคนที่ไม่เหมาะสมกับอาณาจักรซีเลสเชียลเช่นกัน แต่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับอาณาจักรเทอร์เรสเตรียลและซีเลสเชียล

เมื่อพูดถึงผู้ที่จะได้รับอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล การเปิดเผยสอนเราว่าพวกเขา “คือคนน่ายกย่องสรรเสริญของแผ่นดินโลก, ผู้ที่มีตบอดโดยเหล่ากมลของมนุษย์ . . . [และ] คือคนที่ได้รับรัศมีภาพแห่ง [พระเจ้าผู้เป็นเจ้า], แต่มีได้รับความสมบูรณ์แห่งพระองค์” (คพ. 76:75-76) จากนั้นเราเรียนรู้หลักธรรมอันน่าตระหนกนี้ว่า “คนเหล่านี้คือคนที่ *ไม่องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู*; ดังนั้น, พวกเขาจะได้รับมงกุฎเหนืออาณาจักรแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา” (คพ. 76:79; เน้นตัวเอน)

ลองจินตนาการสักครู่ เราจะยอมสูญเสียรัศมีภาพแห่งอาณาจักรซีเลสเชียลตลอดจนพรลึกลับซึ่งและเป็นนิรันดร์ในนั้นเพียงเพราะเราไม่องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูในความเป็นมรรตัย สภาพการทดลองสั้นๆ ของเราบนแผ่นดินโลกหรือ

องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูหมายความว่าอย่างไร อัครสาวกยุคปัจจุบันของพระเจ้าประกาศว่า

“องอาจคือกล้าและหาความยาก ใช้พลังกำลัง พลังงานและความสามารถทั้งหมดของเราในการทำสงครามกับโลก ต่อสู้อย่างเต็มที่เพื่อศรัทธา . . . ศีลามุมเอิกของความองอาจในอุดมการณ์แห่งความชอบธรรมคือการเชื่อฟังกฎทั้งหมดของพระกิตติคุณทั้งปวง

“องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือการ ‘มาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์’ คือการปฏิเสธตน ‘จากความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง’ และ ‘รักพระเจ้าผู้เป็นเจ้า’ ด้วยสุด ‘พลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลัง’ ของเรา (โมโรไน 10:32)

องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือการเชื่อในพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ด้วยความเชื่อมั่นที่ไม่สั่นคลอน คือการรู้ถึงความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของงานของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก . . .

“องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือการ ‘มุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง’ คือการ ‘อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่’ (2 นิไฟ 31:20) คือการดำเนินชีวิตตามความเชื่อของเรา คือการปฏิบัติสิ่งที่เราสั่งสอน คือการรักษาพระบัญญัติ คือการแสดงให้เห็นถึง ‘ธรรมะที่บริสุทธิ์ไร้มลทิน’ ในชีวิตของมนุษย์ คือการไปเยี่ยม ‘เด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน’ และ ‘รักษาตัว [ของเรา] ให้พ้นจากราคะของโลก’ (ยากอบ 1:27)

“องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือการหักห้ามความลุ่มหลงของเรา ควบคุมความอยากของเรา และเอาชนะตัณหาราคะตลอดจนสิ่งชั่วร้ายต่างๆ คือการเอาชนะโลกเช่นเดียวกับพระองค์ผู้ทรงเป็นต้นแบบของเรา ผู้ทรงองอาจที่สุดในบรรดาบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาของเรา คือการสะอาดทางศีลธรรม คือการจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคนั้น คือการยกย่องวันสะบาโต คือการสวดอ้อนวอนด้วยจุดประสงค์ในใจ คือการถวายตัวเราทั้งหมดที่แทนหากได้รับเรียกให้ทำเช่นนั้น

“องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูคือการเลือกอยู่ข้างพระเจ้าในปัญหาต่างๆ อย่างคือการเลือกอย่างที่จะทรงเลือก คือการคิดอย่างที่จะทรงคิด คือการเชื่ออย่างที่จะทรงเชื่อ คือการกล่าวอย่างที่จะทรงจะตรัสและทำสิ่งที่พระองค์จะทรงทำในสถานการณ์เดียวกัน คือการรู้พระทัยของพระคริสต์และเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ดังที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา”¹

ข้าพเจ้าต้องกล่าวเสริมในสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ทรงสอนไว้ระหว่างที่พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก

“อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เราไม่นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา

“เรามาเพื่อจะให้ลูกชายหมางใจกับบิดาของตน

*องอาจคือการ
ดำเนินชีวิตตาม
ความเชื่อของเรา
คือการปฏิบัติสิ่งที่
เราสั่งสอน คือการ
รักษาพระบัญญัติ*

ลูกสาวหมางใจกับมารดา ลูกสะใภ้หมางใจกับแม่ผัว
“และผู้ที่อยู่ร่วมบ้านเดียวกันก็จะเป็นศัตรูต่อกัน
“ใครที่รักบิดามารดา ยิ่งกว่ารักเราก็ไม่มีค่าควรกับเรา
และใครที่รักบุตรชายหญิง ยิ่งกว่ารักเรา คนนั้นก็ไม่มีค่าควร
กับเรา

“และใครที่ไม่รับกางเขนของตนและตามเราไป คนนั้นก็
ไม่มีค่าควรกับเรา

“ผู้ที่เอาชีวิตของตนรอดจะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่เสีย
ชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด” (มัทธิว
10:34-39)

จุดประสงค์หนึ่งในความเป็นมรตัยคือไม่ได้มีอะไรมาก
น้อยไปกว่าการเตรียมตัวเพื่อจะได้อยู่ในที่ประทับของพระ
บิดาบนสวรรค์ที่รักของเราอีกครั้งในฐานะทายาทที่เท่า
เทียมกันกับพระเยซูคริสต์ การดำรงอยู่อย่างรุ่งโรจน์นั้นใน
ครอบครัวนิรันดร์เคียงข้างภรรยาหรือสามีกับลูกๆ และกับ

ญาติๆ ของเรามีให้ทุกคนแม้บางครั้งจะมีบางคนประสบกับ
พรเหล่านั้นหลังจากชีวิตมรตัย

พรเช่นนั้นเรียกร้องให้เราแบกกางเขนของเรา อดอาจ
ในประจักษ์พยานและการรับใช้พระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
จนกว่าชีวิตจะหาไม่

เตรียมตัวทำ

เส้นทางที่เราแต่ละคนต้องเดินตามเต็มไปด้วยโอกาส
นับไม่ถ้วนและความท้าทายสารพัด เราต้องตัดสินใจ
หลายๆ อย่างทุกวัน—บ้างเป็นเรื่องเล็กและดูเหมือนไม่
สำคัญ บ้างเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งและมีผลที่ยาวนาน

แต่เป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าเราแต่ละคนจะถูกเลือกให้
ทำบางสิ่งในเวลาที่ยากลำบากแต่สำคัญมาก ช่วงเวลา
เหล่านั้นจะกำหนดตัวตนของเราและสิ่งที่เราเป็น บ่อยครั้ง
ช่วงเวลาเหล่านั้นจะมาเมื่อการปฏิบัติอย่างชอบธรรมและ

องอาจเป็นสิ่งที่ยุ่งยากและไม่เป็นที่นิยม เมื่อท่านเขียนเรื่องราวชีวิตท่าน ท่านจะพบว่าช่วงเวลาที่หล่อหลอมท่านมากที่สุดจะเกิดขึ้นเมื่อท่านยืนเดี่ยวตาย

ข้าพเจ้าขอเล่าเรื่องของการบินเดี่ยวตายท่ามกลางการต่อต้านอย่างหนัก ช่วงหนึ่งในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1838 ศาสตราจารย์จอห์น เจฟเฟอร์สัน และคนอื่นๆ รวมถึงเอ็ดเวิร์ด พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ (1807–1857) ถูกตีตรวนและถูกจองจำในเมืองริชมอนด์ รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา

เอ็ดเวิร์ดแพรทท์บันทึกเหตุการณ์ต่อไปนี้เป็นช่วงที่พวกท่านถูกจองจำ

“ในคืนที่ยืดเยื้อยาวนานที่สุดคืนหนึ่ง เรานอนประหนึ่งว่าหลับจนเที่ยงคืนผ่านไป หูและใจเราเจ็บปวดขณะฟังคำพูดตลกกลามก คำสบถอันน่ารังเกียจ คำสบประมาทอย่างรุนแรง และคำพูดสกปรกหยาบคายของผู้คุมโดยมีพันเอกโพรซ์เป็นหัวหน้าของพวกเขา ขณะพวกเขาเล่าสู่กันฟังเรื่องการปล้นสะดม ฆาตกรรม โจรกรรม ฯลฯ ของพวก

เขาซึ่งพวกเขาทำในหมู่ชาว ‘มอรมอน’ ขณะอยู่ที่ฟาร์เวสต์ [มิสซูรี] และบริเวณใกล้เคียง พวกเขาถึงกับคุยโวเรื่องที่พวกเขาใช้กำลังล่วงเกินภรรยา บุตรสาว และสาวบริสุทธีทั้งหลาย เรื่องที่พวกเขายิงหรือควักสมองของชาย หญิง และเด็กออกมา

“ข้าพเจ้าฟังจนรู้สึกสะอิดสะเอียน ตกใจ ขนพองสยองเกล้า และเต็มไปด้วยความรู้สึกเดือดดาลจนแทบอดกลั้นไม่อยู่ อยากจะลุกขึ้นต่อว่าผู้คุมเหล่านั้น แต่ข้าพเจ้าไม่ได้พูดอะไรกับโจเซฟหรือใครเลย แม้ข้าพเจ้าจะนอนข้างท่าน และรู้ว่าท่านตื่นอยู่ แต่จู่ๆ ท่านก็ผุดลุกขึ้นยืนพลางพูดด้วยเสียงดังกึกก้องคล้ายสิ่งโศกเศร้า แทนที่ข้าพเจ้าจำได้ ท่านพูดดังนี้

“เจ้ยบ เจ้าพวกปีศาจจากขุมนรก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ผมขอตำหนิพวกคุณ และสั่งให้พวกคุณเจ้ยบ ผมจะไม่ทนฟังคำพูดพวกนั้นอีกแม้แต่นาทีเดียว หยุดพูดมันซะนั่น ไม่คุณก็ผมต้องตายเดี๋ยวนี้นี้!”

“ท่านหยุดพูด ท่านยืนตัวตรง ทำทางส่ง นำเกรงขาม ท่านถูกตีตรวน ไม่มีอาวุธ นั่งสงบ ไม่สะทกสะท้าน และมีสง่าราศีประดุจเทพ ท่านมองหน้าผู้คุมที่กลัวจนลาน พวกเขาลดอาวุธลง ไม่ก็ปล่อยให้ตกบนพื้น หัวเข่าสั่นอย่างแรง ถอยเข้าไปหลบมุม หรือไม่ก็หมอบอยู่แทบเท้าท่าน ขอโทษท่าน และไม่ปรีปากพูดอีกเลยจนถึงเวลาเปลี่ยนเวรยาม”²

ความกล้าหาญที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทแสดงให้เห็นไม่ได้สงวนไว้สำหรับศาสดาพยากรณ์หรือสมาชิกเก่าแก่ของศาสนจักรเท่านั้น เหตุการณ์หนึ่งในชีวิตของประธาน โจเซฟ เอฟ. สมิท (1838–1918) ยืนยันเรื่องนี้ ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1857 ขณะที่โจเซฟ เอฟ. วย 19 ปีกำลังกลับบ้านจากงานเผยแผ่ในฮาวาย สหรัฐอเมริกา ท่านเข้าร่วมกับขบวนเกวียนในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นช่วงเวลาร้อนระอุสำหรับวิสุทธิชน กองทัพของจอห์น สตันกำลังเดินทางมาที่ยุทธศาสตร์หลายคนมีความรู้สึกขมขื่นต่อศาสนจักร

เย็นวันหนึ่ง อันธพาลหลายคนขี่ม้าเข้ามาที่ค่ายขบวนเกวียน สบถและข่มขู่จะทำร้ายชาวอมรมอนทุกคนที่พวกเขาพบ คนส่วนใหญ่ในขบวนเกวียนซ่อนตัวในพุ่มไม้ แต่โจเซฟ เอฟ. บอกกับตนเองว่า “ฉันควรจะวิงหนีพวกนี้ไหม ทำไมฉันต้องกลัวพวกเขาด้วย”

ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเดินเข้าไปหาผู้รุกรานคนหนึ่ง ซึ่งมีปืนพกอยู่ในมือ ชายคนนั้นถามว่า “แกเป็นอมรมอนหรือ”

โจเซฟ เอฟ. ตอบ “ครับผม เป็นทั้งเลือดเนื้อ และชีวิต เป็นมานานแล้ว และจะเป็นตลอดไป”

อันธพาลคนนั้นจับมือท่านและกล่าวว่า “คุณเป็น _____ เป็นคนที่น่าคบที่สุดที่ผมเคยพบ! ขอจับมือหน่อยเพื่อน ผมดีใจที่เห็นคนยืนหยัดต่อความเชื่อมั่นของตนเอง”³

บัดนี้ท่านกำลังมีส่วนร่วมในช่วงเวลาสำคัญที่สุดในชีวิตท่าน! บัดนี้ท่านกำลังเขียนและจะเขียนเรื่องราวประวัติส่วนตัวของท่าน ทุกช่วงเวลา และทุกวัน จะมีบางเวลาที่ท่านต้ององอาจ ขณะที่บางครั้ง ด้วยความฉลาดท่านจะไม่ตอบโต้ โอกาสจะมีมากมาย จะต้อง

มีการตัดสินใจ และจะต้องเผชิญกับความท้าทาย!

ในแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาบนสวรรค์ จงจำไว้ว่าท่านไม่มีวันเดียวตาย! คนมากมายในชีวิตนี้และอีกมากมายหลังมานแห่งความตาย แม้ในวันนี้ก็กำลังขอให้ท่านร่วมอุดมการณ์กับพระเจ้า ท่านได้รับพลังอำนาจยิ่งใหญ่ผ่านศาสนพิธีที่ท่านได้รับและพันธสัญญาที่ท่านทำ เหตุอื่นสิ่งอื่นใด พระบิดาบนสวรรค์ที่รักของท่านและพระบุตรของพระองค์—พระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเรา พระผู้ทรงวิงวอนแทนเรา—ทรงอยู่ช่วยท่านตลอดชีวิต ในการสอนที่ส่งผลอย่างลึกซึ้งระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจมรรตัยของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงเชื่อเชียวทุกจิตวิญญาณและดังนั้นจึงเชื่อเชียวเราทุกคนว่า

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:28–30)

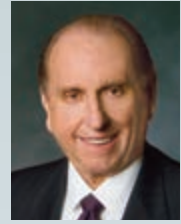
ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงของการดำรงอยู่ของพระบิดาบนสวรรค์ผู้เป็นนิรันดร์ และพระบุตรของพระองค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า และเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกในทุกๆ ทางที่เป็นไปได้

ขอให้ข้าพเจ้า—และทุกคนที่มีประจักษ์พยานเดียวกันนี้—ยังคงองอาจในอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่นี้ ■

จากคำปราศรัย “Being Valiant” ให้ไว้ที่วิทยาลัยธุรกิจแอลดีเอสเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 2014 ดูปทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ ldsbc.edu

อ้างอิง

1. Bruce R. McConkie, “Be Valiant in the Fight of Faith,” *Ensign*, Nov. 1974, 35.
2. *Autobiography of Parley Parker Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), 210–11.
3. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิท (1998), 115.

ยืนหยัดในสิ่งที่ท่านเชื่อ

“ขอให้เรากล้าหาญ และพร้อมจะยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ ถ้าเราต้องยืนคนเดียวในระหว่างนั้น ขอให้เรายืนอย่างกล้าหาญ ได้รับพลังจากความรู้ที่ว่าแท้จริงแล้วเราไม่มีวันโคดเคี้ยวเมื่อเรายืนกับพระบิดาในสวรรค์ของเรา”

โรมัส เอส. มอนตัน, “กล้ายืนคนเดียว,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 85.

โดยเอ็ดเดอร์
แกรีย์ อี.
สตีเวนสัน
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

ไม่ว่าเจ้าจะได้ อะไรก็ตาม จงเอา ความรอบรู้ไว้

ความรอบรู้ที่แท้
จริงจะมาถึง
ท่านเมื่อท่าน
เข้าใจความเชื่อมโยง
กันของการ
ศึกษาและการ
สวดอ้อนวอน
เมื่อท่านยังคง
ให้คำมั่นว่าจะ
รับใช้ขณะเรียน
รู้และประกอบ
อาชีพ เมื่อท่าน
วางใจและพึ่งพา
พระเจ้าพระเยซู
คริสต์

ชีวิตส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าสมัยเป็น
นักศึกษาหมาววิทยาลัยมักวนเวียนอยู่
แถวห้องสมุด ทุกครั้งที่เข้าไป ข้าพเจ้า
จะเจอป้ายที่เขียนว่า “ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไร
ก็ตาม จงเอาความรอบรู้ไว้” (สุภาษิต 4:7)
เราทุกคนรู้ว่าเราจำได้หลังจากทบทวน
หลายๆ ครั้ง ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์ข้อนี้จาก
หนังสือสุภาษิตจึงฝังลึกในใจข้าพเจ้าจนลบไม่
ออกเพราะได้อ่านทุกครั้งทีเข้าห้องสมุดตลอด
ช่วงสี่ปีของการเป็นนักศึกษาปริญญาตรี
ข้าพเจ้าขอมอบคำแนะนำเดียวกันนี้ให้
แต่ละท่าน “ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอา
ความรอบรู้ไว้” ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านตรึก
ตรองความหมายของพระคัมภีร์ข้อนี้เช่น
กันและดูว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านอย่างไร
ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นมาแล้ว ข้าพเจ้าทบทวน
ข้อนี้หลายต่อหลายครั้ง และแปลความหมาย
ของข้อนี้ได้มากขึ้นเรื่อยๆ บางทีท่านอาจจะ
ได้ประโยชน์จากข้อสังเกตของข้าพเจ้า

ใจที่เข้าใจ

สมัยเป็นผู้สอนศาสนาวิทยาลัยในญี่ปุ่นที่
กำลังฝึกเรียนคำยาก ข้าพเจ้าได้ยินคำศัพท์
บางคำมาบ้างแล้วและบ่อยครั้ง อย่างเช่นคำ

ทักทายสองคำนี้ *โอะฮาโย โโกไซอิมัส* (สวัสดี
ตอนเช้า) หรือ *คอนนิจิวะ* (สวัสดีตอนบ่าย) อีก
คำหนึ่งคือ *วาคะริมาเซ็ง* ซึ่งหมายถึง “ฉันไม่
เข้าใจ” คำนี้ พร้อมกับยกมือโบกไปมาโดยให้
ฝ่ามือหันออกด้านนอก ดูเหมือนจะเป็นการ
ตอบสนองที่คนญี่ปุ่นนิยมทำกับผู้สอน
ศาสนาวิทยาลัยขณะที่พวกเขาพยายามเริ่มการ
สนทนา

ตอนแรก ขณะที่ใคร่ครวญความหมายของ
“ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความรอบรู้
ไว้” ข้าพเจ้านึกถึง *ความรอบรู้* ในแง่ของ
ความเข้าใจแบบนี้มากกว่า คือ สิ่งที่ข้าพเจ้า
ได้ยินกับหูและเข้าใจในความคิด ข้าพเจ้า
นึกถึงคำพูดภาษาญี่ปุ่น *วาคะริมาเซ็ง*
ข้าพเจ้าเข้าใจหรือไม่เข้าใจ

เมื่อข้าพเจ้าศึกษาและสังเกตการใช้คำว่า
ความรอบรู้ ในพระคัมภีร์และจากถ้อยคำของ
ศาสตราจารย์ที่มีชีวิต ข้าพเจ้าเข้าใจความ
หมายที่ลึกซึ้งซึ่งกว่านั้น ลองพิจารณาคำพูด
เหล่านี้จากเอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่ง
โควรัมอัครสาวกสิบสองสมัยท่านเป็นอธิการ
ควบคุมของศาสนจักร

“หนึ่ง เราเริ่มด้วยความรู้แจ้งที่มากับเรา
เมื่อเราเกิด เราเพิ่มความรู้เข้ากับความรู้แจ้ง

Planet Nine?

silver 47 Ag 107.868	
gold 79 Au 196.967	
	tanium

เราเพิ่มความรู้ ประสบการณ์
ปัญหาและความช่วยเหลือ
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ผ่านการสวดอ้อนวอนเข้ากับ
ความรู้แจ้ง เวลานั้นเท่านั้น
เราจะเกิด ความรอบรู้
ในใจเรา

วางใจในพระเจ้าและใน
พระวจนะของพระองค์
“การเป็นแบบอย่างของ
ศรัทธาหมายความว่าเรา
วางใจในพระเจ้าและใน
พระวจนะของพระองค์
หมายความว่าเราครอบ
ครองและเราบำรุง
เลี้ยงความเชื่อที่จะขึ้นนำ
ความนึกคิดและการ
กระทำของเรา ศรัทธา
ของเราในพระเจ้า
พระเยซูคริสต์และใน
พระบิดาบนสวรรค์จะมี
ผลต่อทั้งหมดที่เราทำ
ท่ามกลางความสับสน
ของยุคนี้ ความขัดแย้ง
ของวิทยาศาสตร์ และ
ความวุ่นวายของชีวิต
ประจำวัน ศรัทธาอัน
แน่วแน่จะเป็นสมอของ
ชีวิตเรา”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
“จงเป็นแบบอย่างและแสงสว่าง,”
เลียวไฮนา, พ.ย. 2015, 87

ของเราขณะที่ค้นหาคำตอบ ศึกษา และให้
ความรู้แก่ตนเอง เราเพิ่มประสบการณ์เข้า
กับความรู้ของเราซึ่งควรทำให้เราเกิดปัญญ
าระดับหนึ่ง นอกจากปัญญาแล้ว เราเพิ่มความ
ช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการ
สวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา โดยพูดขอการนำ
ทางและพลังทางวิญญาณ เวลานั้น และเวลา
นั้นเท่านั้น เราเกิด *ความรู้* ในใจเรา—
ซึ่งผลักดันให้เรา ‘ทำแต่ความดี ให้ผลลัพท์มี
มาถึงเรา’ (เพลงสวด, 1985, บทเพลงที่ 117)
ความรู้ลึกซึ้งของใจที่ *รอบรู้* ให้วิญญาณอันหอม
หวานของความเชื่อมั่นที่ไม่เพียงช่วยให้เรา
เท่านั้นแต่ทำสิ่งถูกต้องด้วยไม่ว่าสภาวะการณ์
เป็นเช่นไร *ความรู้* ในใจเราเกิดจากความ
เชื่อมโยงกันเหนียวแน่นของการศึกษาและ
การสวดอ้อนวอน”¹

ลองพิจารณาอีกครั้ง “ไม่ว่าเจ้าจะได้
อะไรก็ตาม จงเอาความรู้ไว้” ความ
รอบรู้ในบริบทนี้ตามหลังความรู้แจ้ง ความรู้
ประสบการณ์ ปัญหา และการกระตุ้นเตือน
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์—ทั้งหมดนี้้นำเรา
ให้รู้และทำสิ่งถูกต้อง

พวกท่านส่วนใหญ่กำลังเข้าไปใกล้หรือมา
ถึงทางแยกสำคัญหรือทางแพร่งในชีวิตท่าน

ท่านเป็นอิสระมากขึ้นกับแต่ละปีที่ผ่านมา
และท่านเข้าไปในช่วง “ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไร
ก็ตาม” ของชีวิตท่านมากขึ้น อะไรคือสิ่ง
ที่ท่านจะได้ ท่านอาจจะได้สามีหรือภรรยา
ครอบครัวของท่านเอง งานอาชีพ และอื่นๆ

เพื่อบริหารจัดการสิ่งสำคัญมากเหล่านี้
ที่เรา “ได้” เราต้องมี “ความรู้” ตามที่
พระคัมภีร์สอน ความรอบรู้ดังกล่าวมาจาก
ความเชื่อมโยงกันของการศึกษาและการสวด
อ้อนวอน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราต้องวางใจ
และพึ่งพาพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แอลมาพูด
ถึงสิ่งนี้เมื่อท่านเปรียบพระวจนะกับเมล็ด
พืช ตามที่ท่านกล่าว “มันเริ่มให้ความสว่าง
แก่ *ความเข้าใจ* ของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว,
มันเริ่มมีรสเลิศสำหรับข้าพเจ้า” (แอลมา
32:28; เน้นตัวเอน)

ประธานโรมัส เอส. มอนสันอ้างพระคัมภีร์
จากสุภาษิตบ่อยครั้งที่เพิ่มอีกมิติหนึ่งให้แก่
ความรู้ “จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วย
สุดใจของเจ้าและอย่าพึ่งพาความรู้ของ
ตนเอง” (สุภาษิต 3:5)²

เมื่อเราวางใจและพึ่งพาพระเจ้า
ความรู้ที่มาจากพระองค์จะเข้ามาในใจ
เรามากขึ้น

“พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงอยู่เหนือเรา”

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างของสตรีที่เปี่ยมด้วยพลังผู้มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูผู้วางใจพระเจ้า และไม่พึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง

ไม่นานหลังจากจัดตั้งศาสนจักรในเมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก ลูซี แม็ค สมิธมารดาของโจเซฟ สมิธยังอยู่ในเมืองวอเตอร์ลู รัฐนิวยอร์กกับวิสุทธิชนกลุ่มใหญ่ ส่วนโจเซฟ ซีเนียร์สามีเธอและบุตรชายบางคนของพวกเขา รวมทั้งโจเซฟ จูเนียร์ไปเมืองเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอก่อนเธอความรับผิดชอบของเธอคือพาคนกลุ่มนี้ไปโอไฮโอเมื่อเธอได้รับคำสั่งจากบุตรชายผู้เป็นศาสดาพยากรณ์

คำสั่งมาถึงในต้นฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1831 ลูซีเริ่มย้ายกลุ่มไปเมืองบัฟฟาโล รัฐนิวยอร์กด้วยความช่วยเหลือของพี่น้องชายบางคน โดยตั้งใจจะโดยสารเรือที่ทะเลสาบอีรีไปโอไฮโอ เธอกล่าวว่า “เมื่อพี่น้องชายเห็นว่าฤดูใบไม้ผลิมีน้ำมากพอจะเดินทางด้วยเรือได้ เราทั้งหมดจึงเริ่มเตรียมย้ายไปเคิร์ทแลนด์ เราว่าจ้างเรือลำหนึ่ง . . . ; และ . . . เรานับคนได้แปดสิบคน”

ต่อจากนั้น ขณะพวกเขาพาเรือเข้าคลองอีรีและพายหน้าไปบัฟฟาโล เธอกล่าวว่า “ดิฉันเรียกพี่น้องชายและพี่น้องหญิงมารวมกัน ดิฉันเตือนพวกเขาว่าเรากำลังเดินทางตามพระบัญชาของพระเจ้า เช่นเดียวกับท่านบิดาโฮสราออกจากเยรูซาเล็ม และถ้าเราเชื่อสัตย์ เรามีเหตุผลเดียวกันในคาดหวังพรของพระเจ้า ต่อจากนั้นดิฉันปรารถนาให้พวกเขาเอาจริงเอาจัง และยกใจพวกเขาขึ้นไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตลอดเวลาในคำสวดอ้อนวอน เพื่อเราจะเจริญรุ่งเรือง”

ราวครึ่งทางจากวอเตอร์ลูไปบัฟฟาโล เราเดินทางไปตามคลองไม่ได้ สภาพความเป็นอยู่ของวิสุทธิชน 80 คนไม่สะดวกสบาย และพวกเขาเริ่มบ่นเกือบจะทันที ลูซีต้องพึ่งพาพระเจ้าเพื่อทำให้ศรัทธาของพวกเขาเป็นหนึ่งเดียว เธอบอกพวกเขาว่า “ไม่ ไม่ . . . พวกคุณจะไม่อดอยาก พี่น้อง จะไม่มีเรื่องแบบนั้น ขอเพียงอดทนและเลิกบ่น ดิฉันไม่สงสัยเลยว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่เหนือเรา”

เมื่อพวกเขามาถึงบัฟฟาโลวันที่ห้าหลังจากออกจากวอเตอร์ลูทำเรือไปทะเลสาบอีรีกลายเป็นน้ำแข็ง พวกเขาโดยสารเรือไปกับกัปตันเบลคคนที่รู้จักกับลูซี สมิธและครอบครัวของเธอ

สองวันหลังจากนั้น แม้สภาพบนเรือไม่เอื้ออำนวยให้ทุกคนอยู่บนเรือขณะรอประกาศแจ้งให้ออกเดินทาง แต่ลูซีรายงานว่ “กัปตันเบลคขอให้ผู้โดยสารอยู่บนเรือเนื่องจากเขาต้องการให้พร้อมออกเดินทางทันทีที่น้ำแข็งเตื่อนมา ขณะเดียวกันเขาก็ส่งคนไปวัดระดับความลึกของน้ำแข็ง ผู้ซึ่งกลับมารายงานว่าน้ำแข็งสูงถึงยี่สิบฟุต [6 เมตร] และเขามองเห็นว่าเราน่าจะอยู่ที่ท่าเรืออย่างน้อยอีกสองอาทิตย์”

นี่เป็นข่าวร้ายสำหรับคนทั้งกลุ่ม เสบียงร่อยหรอและสภาพความเป็นอยู่แฉะแฉ่น ลูซี แม็ค สมิธบันทึกการว่ากล่าวตักเตือนวิสุทธิชนว่ “พวกคุณปฏิญาณตนว่าจะวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แล้วพวกคุณพ่่าบ่นอย่างที่ทำอยู่ได้อย่างไร! พวกคุณไร้เหตุผลยิ่งกว่าลูกหลานอิสราเอลเสียอีก เพราะพวกคุณหญิงที่อยู่ก้นแก้อู้อยก และพวกผู้ชายที่ดิฉันคาดหวังความหนักแน่นและความกระตือรือร้นกลุ่มนี้เองที่ประกาศว่พวกเขาเชื่ออย่างไม่สงสัยว่พวกเขาจะอดตายก่อนเดินทางไปถึงจุดหมายของพวกเขา ทำไมเป็นแบบนั้น พวกคุณมีไม่พอกินหรือ . . . ศรัทธาของพวกคุณอยู่ที่ไหน ความเชื่อมั่นในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกคุณอยู่ที่ไหน พวกคุณไม่รู้หรือว่พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง และพระองค์ทรงปกครองงานจากพระหัตถ์ของพระองค์ และสมมติว่วิสุทธิชนทุกคนที่นี้จะยกใจพวกเขาขึ้นไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการสวดอ้อนวอน หนทางจะเปิดตรงหน้าเราง่ายมากที่ จะทำให้พระองค์ทรงทำให้หน้าแข็งแยกจากกันทั้งนี้เพื่ออีกอดีตใจหนึ่งเราจะเดินทางต่อได้!”

ตอนนี้ขอให้สังเกตศรัทธาอันแรงกล้าของคุณแม่สมิธ — เธอเลือกวางใจพระเจ้าอย่างไร และเธอขออ้อว่วิสุทธิชนที่อยู่กับเธออย่างไรไม่ให้พึ่งพาความเข้าใจของตน

“บัดนี้ พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย ถ้าพวกคุณทุกคนจะยกความปรารถนาของพวกคุณขึ้นถึงสวรรค์ น้ำแข็งจะแยกจากกัน และเราจะเป็นอิสระ พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด มันจะเป็นฉันนั้น’ ทันใดนั้นพวกเขาก็ได้ยินเสียงเหมือนฟ้าผ่า กัปตันร้องบอกว่า ‘ทุกคนเข้าประจำที่’ น้ำแข็งแยกออก เปิดทางให้เรือผ่านไปได้อย่างหวุดหวิด และทางแคบถึงขนาดว่ขณะเรือผ่านไปนั้น ระหัดวิดน้ำชนน้ำแข็งจนฉีกขาด ซึ่งทำให้สถานการณ์เลวร้ายอย่างยิ่งเมื่อผนวกกับคำสั่งจากกัปตัน เสียงตอบรับอันแหบห้าวของลูกเรือ เสียงน้ำแข็ง เสียงร้องตะโกนและความสับสนของผู้สังเกตการณ์ เรามันผ่านไปได้อย่างหวุดหวิดตอนที่น้ำ

หลังจากกระตุ้นพี่น้องชาย
หญิงที่ติดอยู่บนเรือให้หยุด
ปั่นและยกความปรารถนาของ
พวกเขาขึ้นถึงสวรรค์
ลูซี่ แม็ค สมิธกล่าวว่า
“น้ำแข็งแยกออก เปิดทางให้
เรือผ่านไปได้อย่างหวุดหวิด”
ทันทีที่เรือของวิสุทธิชนผ่านไป
น้ำแข็งจับตัวกันอีกครั้ง

แข็งจับตัวกันอีกครั้ง และพี่น้องชาวโคลสวิลล์ถูกทิ้งไว้ในเมืองบัฟฟาโล่ ไม่สามารถตามพวกเรามาได้

“ขณะที่เราออกจากท่าเรือ ผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งร้องออกมาว่า ‘นั่นไงพวก “มอรัมอน”! เรือลำนั้นจมอยู่ในน้ำ แก้วน้ำ ลีกกว่าที่เคยมีมา และคอยดูสิ เรือจะจมแน่นอน—ไม่มีอะไรแน่นกว่านั้น’ ความจริงคือ พวกเขามั่นใจถึงขนาดตรงดิ่งไปที่สำนัก [ข่าวกรอง] และให้ลงข่าวว่าเราจมน้ำ ด้วยเหตุนี้เมื่อเรามาถึงแฟร์พอร์ต เราอ่านพบข่าวในหนังสือพิมพ์ว่าพวกเรตายแล้ว”³

“อย่าพึ่งพาความรู้ของคุณ

“ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความรู้ไว้” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ “จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้าและอย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง” (สุภาษิต 3:5)

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นความเสียใจอย่างมากและความเสียหายอย่างรุนแรงเกิดกับคนที่จัดจ้อยกับการ “ได้” ทางโลก ไม่ใช่ “ความรู้” ของพระเจ้า ดูเหมือนว่าคนที่พึ่งพาความรู้ของตนหรือวางใจในแขนแห่งเนื้อหนังมักจะจัดจ้อยเกินควรหรือหมกมุ่นกับผลประโยชน์ทางโลก เกียรติยศชื่อเสียง อำนาจ และฐานะ แต่การ “ได้” ตาม “ความรู้” ในพระคัมภีร์ข้อนี้จะควบคุมความอยากทางโลกของเรา อีกทั้งให้สถานการณ์แวดล้อมที่เหมาะสมจะทำกิจกรรมต่างๆ ของท่านในฐานะสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคมและอาณาจักรของพระเจ้า

สมัยเป็นนักศึกษาวัยหนุ่มที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นปรารถนา ข้าพเจ้าจำได้ขณะฟังครูที่นำเคารพและประสบความสำเร็จแนะนำให้เราจัดการกับความทะเยอทะยานอย่างถูกต้องโดยทำตามขั้นตอนของการ “เรียนรู้ ประกอบอาชีพ รับผิดชอบ” ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) สอนรูปแบบที่นำไปสู่การวางใจพระเจ้าและการพึ่งพาพระองค์ไม่ใช่ตัวเราเอง ท่านกล่าวว่า “เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบสี่ด้าน หนึ่ง เรามีความรับผิดชอบต่อครอบครัวของเรา สอง เรามีความรับผิดชอบต่อนายจ้างของเรา สาม เรามีความรับผิดชอบต่องานของพระเจ้า สี่ เรามีความรับผิดชอบต่อตัวเอง”

เราต้องมีสมดุล ประธานอิงค์ลีย์แนะนำให้เราทำ ความรับผิดชอบสี่ด้านนี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลผ่านการสวดอ้อนวอนกับครอบครัว การสังสรรค์ในครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์

กับครอบครัว ความซื่อสัตย์และความรักดีต่อนายจ้าง การทำความรับผิดชอบในศาสนจักรให้เกิดสัมฤทธิ์ผล การศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว การพักผ่อน นันทนาการ และการออกกำลังกาย⁴

รالف วัลโด อีเมอร์สันนักปรัชญาและกวีชาวอเมริกันกล่าวว่า “เวลานี้เป็นเวลาที่ดีมากเหมือนเวลาทั้งหมด ถ้าเรารู้ว่าจะทำอะไรกับเวลานี้”⁵

โชคดีที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ต้องมองไกลมากจึงจะรู้ว่าต้องทำอะไร เนื่องด้วยความรู้ที่ท่านมีเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข ท่านจึงมีทางเลือกเล็กน้อยในน้ำ ตอนนี้อยู่ให้ท่านจ้วงพายให้ลึกและจ้วงแรงๆ

ในคำพูดการประชุมใหญ่สามัญ ประธานมอนสันอ้างจากสุภาษิตเหมือนที่เคยอ้างมาแล้ว “จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น” ท่านกล่าวต่อจากนั้นว่า “นั่นเป็นเรื่องราวของชีวิตข้าพเจ้า”⁶ นับเป็นชีวิตที่น่าเลียนแบบอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าคาดหวังจากแต่ละท่านมาก พระบิดาและพระบุตรก็เช่นกัน ข้าพเจ้าจบตรงที่เริ่มไว้—ด้วยคำแนะนำที่พบในสุภาษิต “ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความรู้ไว้”

จงได้ความรู้ที่แท้จริง ซึ่งจะมาถึงท่านเมื่อท่านเข้าใจความเชื่อมโยงกันของการศึกษาและการสวดอ้อนวอน เมื่อท่านยังคงให้คำมั่นว่าจะรับใช้ขณะเรียนรู้และประกอบอาชีพ และเมื่อท่านไม่พึ่งพาตนเองแต่วางใจและพึ่งพาพระเจ้า ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “อย่าพึ่งพาความรู้ของคุณ” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เมื่อวันที่ 14 มกราคม ค.ศ. 2015 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “Making Righteous Choices at the Crossroads of Life,” *Ensign*, Nov. 1988, 10; เน้นตัวเอน.
2. ดู ตัวอย่างเช่น โรมัส เอส. มอนสัน, “คำปราศรัยปิดการประชุม,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2010, 141.
3. ลูซี่ แม็ค สมิธ, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith* (1979), ดู 195–99, 202–205; เน้นตัวเอน.
4. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “Rejoicing in the Privilege to Serve,” *Worldwide Leadership Training Meeting*, June 21, 2003, 23.
5. รالف วัลโด อีเมอร์สัน, ใน “The American Scholar,” an address delivered on Aug. 31, 1837, at the University of Cambridge
6. โรมัส เอส. มอนสัน “คำปราศรัยปิดการประชุม,” 40; อ้างอิง สุภาษิต 3:5–6.

เคารพสตรี—ไม่ว่าวัยใด

พม่ได้รับเรียกให้สอนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในสาขาของผม และวันอาทิตย์วันหนึ่งผมสอนเรื่องการเคารพสตรี ระหว่างบทเรียนเราพูดคุยกันว่าเราควรแสดงความเคารพสตรีทุกคน ตั้งแต่ทารกไปจนถึงผู้ใหญ่ ตามที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

กาเบรียล (นามสมมติ) เยาวชนชายคนหนึ่งมาบอกผมว่า สำหรับเขา สตรีคือหญิงรุ่นราวคราวเดียวกันกับแม่ของเขาและผู้หญิงที่อายุน้อยกว่านั้นควรเคารพเขาเพราะเขาเป็นผู้ชาย ไม่มีใครในชั้นเห็นด้วยกับเขา ซึ่งเขาแทบไม่อยากเชื่อ

เราพูดคุยกันต่อถึงวิธีแสดงความเคารพสตรี และผมบอกพวกเขาว่า สิ่งหนึ่งที่ผมทำคือสละที่นั่งบนรถตู้สาธารณะเมื่อผู้หญิงขึ้นมาบนรถ แม้ผมจะต้องยืน 30–40 นาทีก่อนถึงจุดหมายก็ตาม ผมบอกพวกเขาว่าผู้ชาย

ควรยืนและให้ผู้หญิงนั่ง กาเบรียลยังคงรู้สึกอึดอัดกับบทเรียนนั้น

สองวันต่อมา ผมขึ้นรถตู้และนั่งด้านหน้า ไม่มีที่นั่งว่างขณะผู้ชายคนหนึ่งกับลูกสาวขึ้นมาบนรถและเดินไปท้ายรถไม่นานหลังจากนั้น หญิงสูงวัยคนหนึ่งขึ้นมาบนรถ ผมลุกขึ้นยืนและสละที่นั่งให้เธอ

ผู้ชายที่อยู่ข้างหลังผมสะกิดไหล่ผม พลางชี้ไปด้านหลังรถตู้ และบอกว่าเด็กหนุ่มคนหนึ่งขอให้เขาหันไปมอง ผมเดินไปท้ายรถเพื่อดูว่าเด็กหนุ่มคนนี้เป็นใคร ทุกคนแกล้งนั้นยิ้มเพราะเด็กหนุ่มเพียงยกที่นั่งให้ผู้ชายกับลูกสาววัยสี่ขวบที่ขึ้นมาก่อนหน้าชั้น เขาคือกาเบรียล เยาวชนชายในชั้นฐานะปุโรหิตของผมที่อึดอัดกับหัวข้อเรื่องการเคารพสตรี

เขาพูดกับผมว่า “ผมกำลังดูว่าคุณจะลุกให้ผู้หญิงที่ขึ้นมาบนรถหรือเปล่า ผมรู้สึกดีทันทีเมื่อผมเห็นคุณ

ลุกให้เธอนั่ง และผมจำบทเรียนในวันอาทิตย์ของเราได้และต้องลุกให้เด็กผู้หญิงกับพ่อของเธอ นั่ง”

ผมมีความสุขมากที่เห็นเยาวชนของเราดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เราสอนพวกเขาในศาสนจักร เขาเคยคิดว่าความเคารพสงวนไว้เฉพาะสตรีสูงอายุเท่านั้น แต่หลังจากบทเรียนวันอาทิตย์นั้น เขาเลือกแสดงความเคารพต่อเด็กผู้หญิงวัยสี่ขวบ

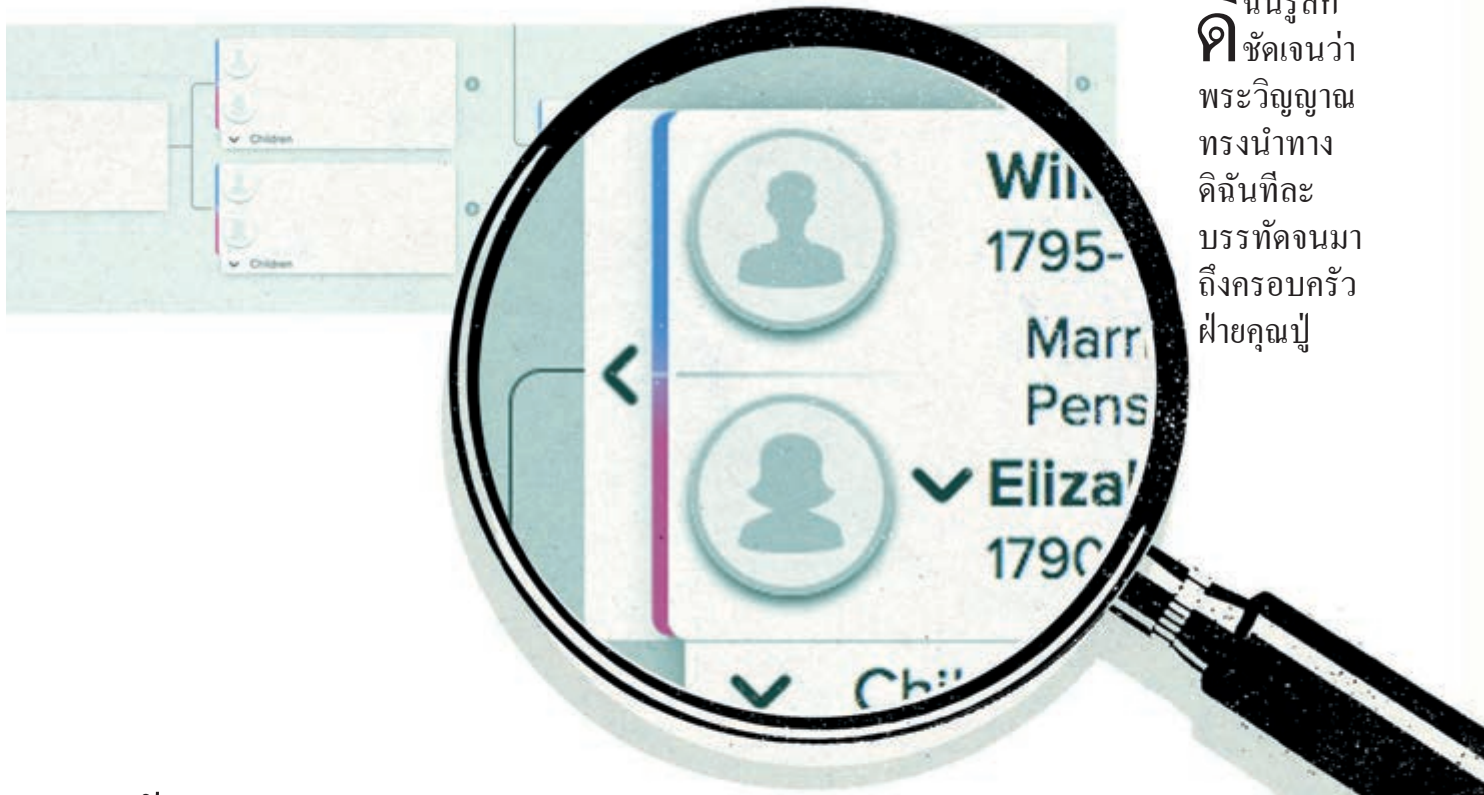
ผมมีความสุขเช่นกันที่ผมเลือกดำเนินชีวิตตามที่ผมสอน โดยช่วยให้เขาารู้วิธีแสดงความเคารพต่อสตรีทุกวัย ผมสงสัยว่าเขาจะรู้สึกอย่างไรถ้าผมไม่ลุกให้ผู้หญิงคนนั้นนั่ง พระคัมภีร์ข้อหนึ่งเข้ามาในความคิดผม “เมื่อพวกท่านรู้อย่างนี้แล้วและประพฤติตาม ท่านก็เป็นสุข” (ยอห์น 13:17) ■

โอวี โอซารัติน ฟรายเคย์, รัฐเอโอ ประเทศไนจีเรีย

พหญิงสูงวัยคนหนึ่งขึ้นมาบนรถ ผมลุกขึ้นยืนและสละที่นั่งให้เธอ

ดิฉันรู้สึก
ชัดเจนว่า
พระวิญญาณ
ทรงนำทาง
ดิฉันทีละ
บรรทัดจนมา
ถึงครอบครัว
ฝ่ายคุณปู่

ตอนนี้ใครพร้อม

วินาทีสุดท้ายหลังจากการประชุมใหญ่
สามัญภาคสุดท้าย ดิฉันรู้สึกถึง
การกระตุ้นเตือนชัดเจนมากให้ลงชื่อ
เข้าบัญชี FamilySearch ของดิฉันและ
ทำประวัติครอบครัวบ้าง ดิฉันไม่อยาก
ทำประวัติครอบครัวเพราะไม่ประสบ
ผลสำเร็จเท่าใดนักกับความพยายาม
ครั้งก่อนๆ ครอบครัวของดิฉันทำ
ประวัติครอบครัวไปมากแล้ว ดิฉัน
เพียงแต่คิดว่าไม่มีอะไรเหลือให้ทำอีก

ดิฉันนั่งถอนหายใจด้วยความผิด
หวังขณะมองดูทางตันที่พยายาม
หาทางออกมาหลายปี โดยหวังว่า
นี่จะเป็นวันที่ดิฉันจะพบข้อมูล
บ้าง ดิฉันเริ่มค้นหาตามปกติตาม
สำมะโนประชากร ทะเบียนสมรส
และสูติบัตร แต่ไม่พบอะไรเลยหลัง
จากค้นหาอยู่หนึ่งชั่วโมง จากนั้นพระ

วิญญาณที่กระซิบบอกดิฉันมาตลอด
สุดสัปดาห์ผ่านการประชุมใหญ่ภาค
ต่างๆ กระตุ้นให้ดิฉันสวดอ้อนวอน
และหาว่าตอนนี้ใครพร้อมจะให้
ทำงานแทนบ้าง

เมื่อดิฉันสวดอ้อนวอนจบ ดิฉัน
กลับไปดูรายชื่อและเลื่อนดูทีละ
บรรทัด ดิฉันรู้สึกชัดเจนว่าพระ
วิญญาณทรงนำทางดิฉันทีละบรรทัด
จนมาถึงครอบครัวฝ่ายคุณปู่ พระ
วิญญาณสถิตอยู่ในห้องตลอดชั่วโมง
ถัดไป ดิฉันออกมาพร้อมกับรายชื่อ
หกชื่อที่จะนำไปพระวิหาร เมื่อขอชื่อ
สำหรับพระวิหารครบหมดแล้ว ดิฉัน
เหลือบไปเห็นบันทึกที่ดิฉันได้ข้อมูล
มา ดิฉันนั่งตาคลอและหัวใจเปี่ยม
ด้วยปีติ—เพราะข้อมูลมาจากคนทำ
ดัชนีที่สละเวลาเข้ามาป้อนบันทึกให้

บรรพชนของดิฉัน ดิฉันทำดัชนีรายชื่อ
ชื่อให้คนอื่นๆ ในชั่วโมงถัดไปด้วย
ความสำนึกคุณ

วันนั้นประจักษ์พยานของดิฉัน
ท่วมทับด้วยความขอบคุณสำหรับ
เหตุผลสองประการ ประการแรก
ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ
พระวิญญาณทรงนำดิฉันให้ไปทำงาน
ประวัติครอบครัวและรู้ว่าจะค้นหาชื่อ
ใดบ้าง ประการที่สอง ขอขอบคุณสมาชิก
ศาสนจักรทั่วโลกที่ทำดัชนีรายชื่อเพื่อ
ให้คนอย่างดิฉันได้พบบรรพชนของ
เราอย่างรวดเร็ว ชัดเจน และแรงงาน
ของพวกเขา ประจักษ์พยานที่ชัดเจน
และทรงพลังสำหรับดิฉันคืองาน
ของพระผู้เป็นเจ้ากำลังกระจาย
ไปทั่วโลก ■

ไลซา วิมปี, รัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

คำสวดอ่อนวอนของครูลูกเสือ

ผมเป็นครูลูกเสือกำลังนำเยาวชนชาย 20 คน และผู้นำสองคนเดินทางไปทำกิจกรรมทางภาคใต้ของรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เมื่อเรามาถึงทางแยกซึ่งจะพาเราไปยังสถานที่ตั้งค่าย ผมจอดรถและสำรวจทะเลทรายตรงหน้าผม ผมเคยเดินทางมาที่นี่หลายครั้ง แต่ไม่ทราบเพราะเหตุใดผมจำอะไรไม่ได้เลย ผมมองซ้ายขวาเพื่อหาสิ่งคุ้นตา

แต่ไม่ว่าจะเลี้ยวไปทางไหน ถนนทุกสายเป็นทางตัน

ตอนนั้นค่ำแล้วในที่สุด ผมจอดรถและบอกให้ทุกคนอยู่ในรถ ผมหยิบ

ไฟฉายและบอกพวกเขาว่าผมจะเดินหาถนนและจะส่งสัญญาณบอกทันทีที่เจอทาง

สิ่งที่ผมทำคือคุกเข่าทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยให้ผมหลุดพ้นจากสถานการณ์ที่น่าลำบากใจนี้ ผมทูลความในใจต่อพระองค์ รายละเอียดเรื่องการเตรียมพร้อมของผม ความรักที่ผมมีต่อเยาวชนชาย ความสำนึกคุณต่อพ่อทั้งหลายที่มาอยู่กับเรา และศรัทธาแท้จริงของผมที่ว่าพระองค์จะทรงตอบคำสวดอ่อนวอนของผม ผมจบการสวดอ่อนวอนและลุกขึ้นยืน ผมคาดหวัง

ว่าเมื่อผมลุกขึ้น ส่องไฟฉายเข้าไปในความมืด แสงไฟฉายจะจับอยู่ที่ถนนเส้นนั้นพอดี

แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ผมมองไปตามเส้นขอบฟ้าอย่างเงิบๆ ไกลเท่าที่แสงไฟฉายจะส่องถึง แต่ก็ยังไม่มีอะไร

ผมไม่อยากจะเชื่อ ผมรู้ว่าทันทีที่ผมลุกขึ้น ผมจะเห็นถนน ผมรู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ผมผิดหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีหลายคนหวังพึ่งผม

ตอนนี้ผมต้องกลับไปเจอหน้าคุณพ่อที่ผิดหวังสองคนและรถตู้ของพวกเขา

สิ่งที่ผมทำคือคุกเข่าทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ ขอทรงช่วยให้เราหลุดพ้นจากสถานการณ์ที่น่าลำบากใจนี้

เขาซึ่งเต็มไปด้วยเยาวชนชายที่เอะอะ
โวยวายและวิตกกังวล ทุกคนกำลัง
ถามว่า “เรามาถึงที่หมายหรือยัง”

ผมขอโทษและยืนยันกับพวกเขา
ว่าผมเคยเดินทางมาที่นี่ 20 ครั้งแล้ว
ในชีวิตและผมรู้ว่าถนนอยู่ตรงนั้น
ผมแค่มองไม่เห็น

ในที่สุดผมตัดสินใจขับรถเข้าเมือง
และเข้าโรงแรมสองห้อง เราจะเริ่ม
ใหม่ตอนเช้าวันเสาร์

เพราะเราออกไปทำอาหารเย็นที่นำ
มาไม่ได้ เราจึงต้องไปร้านพิซซาที่เรา
เห็นตรงมุมเมือง

พิซซาอร่อยและเด็กๆ มีความสุข
แต่ผมยังรู้สึกผิดเรื่องโรงแรมและค่า
อาหาร

ขณะที่เรากิน ผมสงสัยว่าทำไมพระ
บิดาบนสวรรค์ไม่ทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนของผมแล้วล่ะ ผมก็ได้ยิน
เสียงดังสนั่นหวั่นไหว

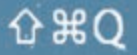
ผมลุกขึ้น เปิดประตูร้านพิซซา
และเห็นฝนตกหนักที่สุดอย่างที่ไม่
เคยพบเห็นมาก่อน มีสายฟ้าฟาด
สว่างเป็นทางยาวทางทิศตะวันตก
เฉียงเหนือ—ตรงที่ผมสวดอ้อนวอน
ขอคำตอบเมื่อชั่วโมงก่อน ขณะนั้น
พระวิญญาณสถิตกับผม และผมรู้ว่า
พระเจ้า ทรง ตอบคำสวดอ้อนวอน
ของผม!

เช้าวันรุ่งขึ้น ท้องฟ้าเป็นสีคราม
และเมื่อเรากลับเข้าไปในทางกววน
ของถนน ผมขับไปถึงทางแยกที่ผม
ค้นหาเมื่อคืนพอดี เวลานี้ผมรู้แล้ว
ว่าบางครั้งพระองค์ทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนว่าไม่ แต่ทรงตอบ *เสมอ* ■
โทนี โรเจอร์สัน, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

Sleep
Restart
Shut Down
Log Out

ดิฉันได้เวลาคืนมา
มาก—เวลาที่ตอนนี้
ดิฉันใช้ดูแลและเล่นกับ
ลูกๆ อ่านหนังสือ
และศึกษา

ปรับลำดับความสำคัญ

หลังจากเริ่มทำบล็อกครอบครัวของ
เราได้ไม่นาน ดิฉันก็วนอยู่กับใช้
เวลาว่างทั้งหมดอัปเดตบล็อก และคิด
หาวิธีทำบล็อกให้สร้างสรรค์หรือดึงดูด
ความสนใจมากขึ้น ดิฉันใช้เวลาอ่าน
บล็อกของคนอื่นเยอะมากด้วย

ภายในไม่กี่สัปดาห์ การทำบล็อก
มาก่อนการศึกษาพระคัมภีร์ประจำ
วันและการอ่านอื่นๆ ของดิฉัน ดิฉัน
ไม่มีสมาธิขณะศึกษา ดิฉันไม่ยอม
อ่านมาก และรู้สึกขาดพระวิญญาณใน
ชีวิต ดิฉันมีความอดทนกับลูกๆ น้อย
ลง และเวลาที่ดิฉันควรใช้กับพวกเขา
ดิฉันกลับใช้ไปบนคอมพิวเตอร์

การทำบล็อกใช้ว่าไม่เหมาะสม
เพราะนั่นเป็นวิธีที่ดีในการติดต่อกับ
ครอบครัวและเพื่อนๆ แต่เพราะดิฉัน
รู้สึกว่าดิฉันหันเหความสนใจไปจาก
สิ่งที่จะให้ฐานมั่นคงทางวิญญาณแก่
ดิฉัน ดิฉันจึงรู้สึกว่าจะต้องเปลี่ยนบาง
อย่าง

ดิฉันเริ่มโดยยอมรับกับตนเองว่า
ดิฉันไม่จำเป็นต้องทำบล็อกทุกวัน
และดิฉันไม่จำเป็นต้องติดตามบล็อก

ของคนอื่นทุกวันด้วย ดิฉันตัดสินใจ
ว่าดิฉันจะใช้เวลาว่างกับคอมพิวเตอร์
หลังจากศึกษาพระคัมภีร์และอ่าน
หนังสืออื่นจบแล้วเท่านั้น กว่าจะ
ทำสิ่งสำคัญที่สุดเสร็จก็มักจะเหลือ
เวลาทำบล็อกไม่มาก แต่นั่นไม่เป็นไร
ดิฉันได้เวลาคืนมามาก—เวลาที่ตอน
นี้ดิฉันใช้ดูแลและเล่นกับลูกๆ อ่าน
หนังสือ และศึกษา

หลังจากปรับลำดับความสำคัญได้
สองสามวัน ดิฉันสังเกตว่าดิฉันรู้สึก
ถึงพระวิญญาณมากขึ้นในชีวิตอีกครั้ง

ดิฉันรู้ว่าเมื่อดิฉันจัดลำดับความ
สำคัญในแต่ละวันโดยทำสิ่งที่จะเป็น
ประโยชน์ต่อดิฉันทางวิญญาณ ดิฉัน
จะรู้สึกถึงพระวิญญาณมากขึ้นเรื่อยๆ
ทุกวัน ดิฉันรู้ว่าการจัดเวลาศึกษาพระ
คัมภีร์ อ่านนิตยสารศาสนจักรและ
หนังสือที่ตีพิมพ์ และการคิดถึงสิ่งที่
สำคัญชั่ววันคืนจะช่วยให้ดิฉันเป็น
ภรรยาที่ดีขึ้น เป็นมารดาที่ดีขึ้น และ
เป็นสมาชิกที่ดีขึ้นของศาสนจักรของ
พระเจ้า ■

จินนี่ เดวิส, รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์
ซี. สก็อตต์ โกรว์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

หลักธรรมของศาสนา พยากรณ์เกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์

20 กว่าปีที่แล้ว ข้าพเจ้าเสร็จสิ้นการรับใช้
เป็นประธานคณะเผยแผ่ในอเมริกาใต้
ข้าพเจ้ากับรอนดาภรรยาเห็นชัยชนะครั้งใหญ่เช่น
เดียวกับเรื่องน่าสลดใจในชีวิตผู้สอนศาสนาของ
เราในช่วง 20 ปีหลังจากนั้น

ผู้สอนศาสนาส่วนใหญ่ของเราได้รับการฝึก
อย่างมีความสุขในพระวิหาร เลี้ยงดูลูกๆ ที่ชอบ
ธรรม ส่งพวกเขาไปเป็นผู้สอนศาสนา และรับใช้
อย่างซื่อสัตย์ในการเรียกต่างๆ ของฐานะปุโรหิต
และองค์การช่วยในศาสนจักร แต่มีบางคนแข็ง
ขันน้อย บ้างก็แต่งงานและหย่าร้าง บ้างก็รับ
ปีพพานียกรรมจากศาสนจักร

อะไรทำให้เกิดความต่างเช่นนั้นในชีวิตอดีตผู้
สอนศาสนาของเรา พวกเขาจะทำอะไรต่างจากนั้น
ได้บ้างเพื่อไม่ให้เกิดเรื่องสลดใจกับตนเอง แล้ว
ท่านเล่า ท่านจะอยู่ตรงไหนใน 20 ปีข้างหน้า ท่าน
จำเป็นต้องตัดสินใจและให้คำมั่นสัญญาอะไรบ้าง
เวลานี้และในอนาคตเพื่อช่วยให้ท่านซื่อสัตย์ต่อไป
ข้าพเจ้าขอเสนอหลักธรรม 10 ข้อที่จะช่วยท่าน

1 บำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของท่านอยู่เสมอ
ประสบการณ์อันเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของ
งานเผยแผ่วางรากฐานของศรัทธาที่สามารถเป็น
พรแก่ท่านชั่วชีวิต รากฐานของศรัทธาจะลดลงได้
ก็ต่อเมื่อท่านเพิกเฉยหรือทำบาป

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าสัมภาษณ์อดีตผู้สอน
ศาสนาคนหนึ่งซึ่งเข้มขันน้อยและอ้างว่าหมด
ศรัทธาไปแล้ว ข้าพเจ้าถามเขาว่าเขาสวดอ้อนวอน
และศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนเหมือนที่ทำตอน
เป็นผู้สอนศาสนาหรือเปล่า เขาตอบว่าเปล่าเพราะ
เขาหมดศรัทธาในโจเซฟ สมิธ

ท่านจำเป็นต้องตัดสินใจ
และให้คำมั่นสัญญา
อะไรบ้างเวลานี้และใน
อนาคตเพื่อช่วยให้ท่าน
ซื่อสัตย์ต่อไป

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ถามเขาว่า “คุณดูสื่อ
ลามกหรือเปล่า” เขาตอบว่าดู ข้าพเจ้าบอกเขาว่านั้นแหละ
ที่ทำให้เขาสูญเสียประจักษ์พยาน

ข้าพเจ้าอธิบายว่าประจักษ์พยานไม่มีอะไรมากหรือน้อย
ไปกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อจิตวิญญาณ
ของเราถึงความจริงของพระกิตติคุณและศาสนจักรที่
ได้รับการฟื้นฟู เมื่อเราไม่สวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์
อิทธิพลของพระวิญญาณในชีวิตเราย่อมอ่อนลง เราจะต้าน
การล่อลวงได้น้อยลง เมื่อเราทำบาปและไม่สะอาด เราย่อม
สูญเสียความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปด้วย
เมื่อไม่มีพยานต่อเนื่องของพระวิญญาณ เรามักจะคิดว่าเรา
ไม่มีประจักษ์พยานและอาจไม่มีเลย

เราต้องบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของเราอยู่เสมอ การ
บำรุงเลี้ยงนั้นมาจากการสวดอ้อนวอนส่วนตัว การศึกษา
พระคัมภีร์ทุกวัน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์มอรมอน
—และรับใช้ในศาสนจักรตลอดชีวิตเรา

2 ทำตามคำแนะนำของศาสตาดพยากรณ์และ อัครสาวกที่มีชีวิต

ข้าพเจ้าจะทบทวนคำแนะนำของศาสตาดพยากรณ์ที่สามารถช่วยให้ท่านมีชีวิตแต่งงานที่เป็นสุข มีครอบครัวที่ซื่อสัตย์ และชีวิตที่ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าหมายถึง “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ข้าพเจ้าจะแบ่งปันข้อความสำคัญบางตอนในถ้อยแถลงนั้น ซึ่งออกโดยฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองในปี ค.ศ. 1995 เราสนับสนุนท่านเหล่านี้ในฐานะศาสตาดพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย พวกท่านเป็นกระบอกเสียงสำหรับพระเจ้าแก่บุตรธิดาของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ในวันจัดตั้งศาสนจักร พระผู้เป็นเจ้าตรัสเกี่ยวกับศาสตาดพยากรณ์ของพระองค์ดังนี้ “เพราะคำของเขาเจ้าจงรับ, รวบรวมมาจากปากเราเอง, ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา” ต่อจากนั้นพระเจ้าทรงสัญญาพรทางโลกและพรนิรันดร์เมื่อเราทำตามคำแนะนำของศาสตาดพยากรณ์ “เพราะโดยทำสิ่งเหล่านี้ประตูแห่งนรกจะเอาชนะเจ้าไม่ได้; แท้จริงแล้ว, และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงทำให้พลังแห่งความมืดกระจัดไปต่อหน้าเจ้า, และทำให้ฟ้าสวรรค์สิ้นสะเทือนเพื่อความดีของ

เจ้า, และรัศมีภาพของพระนามของพระองค์”
(คพ. 21:5–6)

นับเป็นพรอย่างยิ่งในยามยากเช่นนี้

3 รับการฝึกในพระวิหารและรักษาพันธสัญญาของท่าน ศาสตาดพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย “ประกาศว่าการแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระเจ้าผู้สร้างเพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์” พวกท่านเพิ่มเติมว่า “แผนแห่งความสุขจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวช่วนิรันดร์”¹

การตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดที่ท่านทำในชีวิต “คือแต่งงานกับคนที่ถูกต้อง ในสถานที่ถูกต้อง โดยผู้มีอำนาจถูกต้อง”² และรักษาพันธสัญญาพระวิหารของท่านหลังจากนั้น ไม่มีความสูงส่งหากปราศจากการฝึกในพระวิหาร

เพื่อให้คู่ควรกับความสูงส่ง สามารถเข้าสู่อันศักดิ์สิทธิ์ใหม่และเป็นนิรันดร์, และ [ต้อง] ฝึกไว้กับพวกเขาโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา, โดยเขาผู้ที่รับการเจิม—ศาสตาดพยากรณ์ ถ้าเรารักษาพันธสัญญาพระวิหาร เราจะ “สืบทอดบัลลังก์, อาณาจักร, มณฑล, และอำนาจ, อำนาจการปกครอง, ยอดสูงสุดและหัวลูกทั้งปวง . . . และรัศมีภาพในสิ่งทั้งปวง . . . ซึ่งรัศมีภาพนั้นจะเป็นความสมบูรณ์และความต่อเนื่องของวงศ์พันธุ์ทั้งหลายตลอดกาลและตลอดไป” (คพ. 132:19; ดูข้อ 7 ด้วย)

การฝึกในพระวิหารมีค่าสัญญาถึงพรนิรันดร์ในชีวิตหน้าและเป็นไปได้มากจนกว่าชีวิตแต่งงานจะมีความสุขใน

ชีวิตนี้ในฐานะบุตรหรือธิดาที่ได้รับการอุทิศถวาย แต่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของแล้ว ท่านได้ทำพันธสัญญาว่าจะมาแผ่นดินโลกเวลานี้เพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้า การสร้างอาณาจักรรวมถึงการแต่งงานในพระวิหารของท่านเองด้วย

4 ร่วมมือกับพระเจ้าในการนำลูกทางวิญญาณของพระองค์มายังแผ่นดินโลก

ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวกล่าวว่า “พระบัญญัติข้อแรกที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและเอวาเกี่ยวข้องกับศักยภาพของคนทั้งสองที่จะเป็นบิดามารดาในฐานะสามีและภรรยา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ให้บุตรธิดาของพระองค์ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกยังมีผลบังคับ”

ครอบครัวทุกวันนี้เล็กกว่าครอบครัวรุ่นก่อน— แม้แต่ครอบครัวแอลดีเอส เรามักจะหาเหตุประวิงเวลาหรือจำกัดจำนวนบุตรที่เรามี ตัวอย่างเช่น “เราต้องเรียนให้จบก่อน” หรือ “เราต้องได้งานที่ดีกว่านี้ เราจะได้มีเงินมากขึ้น” หรือ “ทำไมต้องทำให้ชีวิตแต่งงานหมดสนุกด้วยการมีลูกเล่า”

ท่านได้รับพรให้มีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ท่านมีพรของนิรันดรมอบให้ลูกๆ ของท่าน อย่างน้อยแต่คิดว่าท่านต้องจัดหาทุกสิ่งทางโลก ของขวัญชิ้นใหญ่ที่สุดที่ท่านจะมอบให้ลูกๆ ของท่านได้คือการได้รับทุกสิ่งทางวิญญาณในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

เมื่อท่านหารือกับคู่สมรสร่วมกับการสวด อ้อนวอนเรื่องการมีบุตร จำไว้ว่าท่านเป็นคนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่ง โปรดอย่าตัดพระเจ้าเป็นเจ้าออกจากการตัดสินใจของท่าน จงใช้สิทธิ์นั้นให้กำเนิดบุตรธิดาทางวิญญาณให้มากที่สุดเท่าที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงพร้อมจะส่งมาให้ครอบครัวท่าน คนเหล่านี้

นี้เป็นบุตรธิดาของพระองค์มานานก่อนพวกเขาจะเป็นลูกของท่าน

ด้วยศรัทธาในพระเจ้าและถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ จงเดินหน้าต่อไปโดยไม่มีข้อแก้ตัวหรือไม่ลังเล และสร้างครอบครัวนิรันดร์ของท่าน

5 อย่าหมกมุ่นกับสื่อลามกหรือพฤติกรรมผิดศีลธรรมอื่นๆ

ถ้อยแถลงกล่าวต่อไปว่า “เด็กๆ มีสิทธิ์ที่จะเกิดภายในพันธะของการสมรสที่จะได้รับการเลี้ยงดูโดยบิดามารดาที่เคารพคำสั่งาบาของการแต่งงานด้วยความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์”

ความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์หมายถึงข้อสัตย์ต่อคู่สมรสของท่านทั้งกายและใจ สื่อลามกและความสัมพันธ์ออนไลน์เป็นตัวอย่างของความไม่จงรักภักดีทางใจ เมื่อคู่สมรสข้องเกี่ยวกับสื่อลามก เท่ากับเขาละเมิดความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์และลึกซึ้งที่สุด คู่สมรสที่เป็นผู้บริสุทธิ์รู้สึกว่าคุณทรยศหักหลัง ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในชีวิตแต่งงานเสื่อมถอย ผลกระทบเกี่ยวข้องของการเป็นชู้ถูกหว่านไว้ในแปลงเพาะสื่อลามก

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันความรู้สึบบางอย่างจากชายคนหนึ่งที่ได้รับการผนึกในพระวิหารแล้วแต่สูญเสียครอบครัวเพราะสื่อลามกและความสัมพันธ์ออนไลน์กับผู้หญิงอื่น เขาเขียนด้วยความเศร้าว่า “ผมไม่ใส่ใจคำพูดที่ผมได้รับในปีตุพร ซึ่งกล่าวว่าชาตานจะไม่มีอำนาจในชีวิตคุณเว้นแต่คุณจะยอมผมให้ชาตานมาก และเขาค่อยๆ รับและใช้อำนาจนั้นทำลายชีวิตผมกับภรรยาและลูกๆ ผมรักพวกเขาสุดหัวใจ และยังรักเหมือนเดิม และจะรักตลอดไป แต่ความรักนั้นไม่มากพอจะทำลายอำนาจที่ผมเต็มใจให้ชาตานเข้ามาทำลายชีวิตผม คำสอนของศาสนจักรให้วิธีที่ [เรา] จะกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์เมื่อครอบครัวได้รับการผนึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ ถ้าผมจะฟังและเอาใจใส่ แต่ผมกลับไม่ฟัง”

น่าสลดใจเหลือเกิน

6 สอนและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในบ้านของท่าน

ถ้อยแถลงสอนสิ่งที่เราต้องทำเพื่อจะมีความสุขในบ้านของเรา “ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและธำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงานและกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม”

เมื่อข้าพเจ้ากับภรรยาแต่งงานกันใหม่ๆ เราพยายามหลายครั้งเพื่อสร้างนิสัยของการอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันทุกวันเป็นครอบครัว ในที่สุดเราก็ทำจนเป็นนิสัยทุกวันเมื่อลูกคนโตของเราอายุราวเจ็ดขวบ การอ่านตอนเช้ายังคงเป็นสิ่งแรกที่เราทำอย่างซื่อสัตย์เรื่อยมานับแต่นั้น เมื่อสร้างนิสัยนี้กับลูกคนอื่นแล้ว ลูกที่อายุน้อยกว่าก็อยากจะมีส่วนร่วมเมื่อพวกเขาโตพอ บ่อยครั้งที่เราต้องอ่านก่อน 6 โมงเช้าเพราะเซมินารีเข้าตูลู

คู่แต่งงานใหม่อยู่ในสถานะที่ต้องเริ่มประเพณีครอบครัวที่ชอบธรรมของตน—จัดการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวทุกวัน สวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และเตรียมลูกๆ ให้พร้อมสำหรับงานเผยแผ่และการแต่งงานในพระวิหาร

7 ให้เกียรติบทบาทของบิดาและมารดาในการเลี้ยงดูบุตรธิดา

ถ้อยแถลงมีคำแนะนำสำคัญบางประการเช่นกันเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกๆ “มารดาได้รับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดาในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็น *หุ้นส่วนเท่าๆ กัน*”

บางครั้งบิดาหรือมารดาอาจรู้สึกว่าเขาหรือเธอเลี้ยงและอบรมสั่งสอนบุตรธิดาได้ดีกว่า ศาสดาพยากรณ์ในสมัยการประทานนี้สอนซ้ำหลายครั้งว่าสามีและภรรยาสร้างการเป็นหุ้นส่วนในชีวิตแต่งงาน การตัดสินใจทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวควรทำร่วมกันและด้วยความปรองดอง

หุ้นส่วนเท่าๆ กันต้องเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน หรือกัน และสวดอ้อนวอนด้วยกัน รับการนำทางจากพระวิญญาณ เพื่อให้รู้วิธีที่ได้ผลมากที่สุดในการเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยกัน การตัดสินใจของท่านมีผลต่อจุดหมายนิรันดร์ของพวกเขา

8 ใช้สิทธิเสรีทางศีลธรรมเลือกติดตามพระผู้ช่วยให้รอด การตัดสินใจว่าท่านจะอยู่ตรงไหนในอีก 20 ปีข้างหน้าหรือ 20 ศตวรรษข้างหน้าขึ้นอยู่กับท่านทั้งหมด ท่านมีอิสระที่จะเลือก แต่ผลนิรันดร์มาจากการเลือกของท่าน เพราะการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์จึงทรง “ไถ่ [มนุษย์] จากการตก [และ] พวกเขายอมเป็นอิสระตลอดกาล, รู้จักแยกแยะดีชั่ว; *กระทำด้วยตนเอง* และมีลูกกระทำ, นอกจากเป็นไปโดยโทษของกฎในวันสุดท้ายและสำคัญยิ่ง, ตามพระบัญญัติซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานไว้.

“ดังนั้น, มนุษย์เป็น . . . อิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความตาย, ตามการเป็นเชลยและอำนาจของมาร; เพราะเขาแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา” (2 โนไฟ 2:26–27; เน้นตัวเอน)

ชาตานเกลียดท่านเพราะคนแบบท่านและสิ่งที่ท่านเป็น เขาต้องการทำให้ท่านเศร้าหมองเหมือนตัวเขา พระเยซูคริสต์ทรงรักท่าน พระองค์ทรงจ่ายค่าบาปของท่าน พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อท่าน พระองค์ทรงเชื่อเชียวให้ท่านติดตามพระองค์และกลับใจหากจำเป็น เมื่อท่านเลือกติดตามพระผู้ช่วยให้รอด ท่านจะมี “สันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”³

9 พัฒนาศรัทธาเพื่ออดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่
 ศรัทธาเกิดขึ้นเมื่อท่านเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้า
 ศาสดาพยากรณ์นี้ไฟสอนว่า “ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้า
 ด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจตจำอัน
 บริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าของ
 และต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ตีมีด
 พระวณะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่
 แล้ว, ตูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์”
 (2 เนไฟ 31:20)

ประธานโทมัส เอส. มอนสันกล่าวเมื่อเร็วๆ นี้ในการ
 ประชุมใหญ่สามัญว่า “อนาคตสดใสเท่าศรัทธาของท่าน”⁴
 นี้รวมถึงศรัทธาที่จะอดทนและเอาชนะอุปสรรคทั้งหมด
 รวมทั้งความขุ่นข้องหมองใจ การทรยศหักหลัง และความ
 ผิดหวัง ศรัทธาที่จะอดทนจะกำหนดจุดจุดหมายของท่าน
 แม้จุดหมายนิรันดร์ของท่าน

10 ยอมให้ความประสงค์ของท่านเป็นไปตามพระประสงค์
 ของพระผู้เป็นเจ้าของ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พระผู้เป็นเจ้าของทรงสัมผัสจิต
 วิญญาณท่านด้วยความปรารถนาจะทำดีขึ้น เป็นคนดีขึ้น
 และทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตของเรา
 ข้าพเจ้าหวังให้ท่านรู้สึกปรารถนาจะเพิ่มพลังคำมั่นสัญญา
 ของท่านว่าจะเป็นที่โปรดปรานที่พระผู้เป็นเจ้าของทรงกำหนดล่วงหน้าให้ท่านเป็น

“พี่น้องชาย [หญิง] ทั้งหลาย, เราจะไม่ก้าวต่อไปใน
 อุดมการณ์อันสำคัญยิ่งเช่นนั้นหรือ? จงก้าวไปข้างหน้า

และอย่าถอยกลับ. ความกล้าหาญ, . . . และ
 ก้าวต่อไป, ต่อก้าวต่อไปถึงชัยชนะ! . . . ฉะนั้น,
 ให้เรา, ในฐานะศาสนจักรหนึ่งและผู้คนกลุ่ม
 หนึ่ง, และในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, ถวาย
 เครื่องถวายบูชาในความชอบธรรมแด่พระเจ้า”
 (คพ. 128:22, 24)

เครื่องถวายบูชาที่แต่ละท่านจะถวายพระ
 ผู้เป็นเจ้าของได้คืออะไร คือของขวัญชิ้นหนึ่ง
 พระองค์จะไม่มีวันเรียกจอกจากท่าน คือการ
 ถวายความประสงค์ของเราตามพระประสงค์
 ของพระองค์ คือการวางสิทธิ์เสรีของท่านไว้บน
 แทนบูชาส่วนตัว

Lectures on Faith ตอนหนึ่งที่เขียนโดยเจ้า
 หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่รุ่นแรกในสมัยการประทานนี้
 กล่าวว่า “ศาสนาที่ไม่เรียกร้องการเสียสละอะไร
 เลยไม่มีพลังอำนาจมากพอจะก่อให้เกิดศรัทธาอัน
 จำเป็นต่อชีวิตและความรอด”⁵

สิทธิ์เสรีของท่านคือสิ่งหนึ่งที่เป็นของท่านอย่าง
 แท้จริงที่ท่านสามารถถวายเป็นเครื่องถวายบูชาแด่
 พระผู้เป็นเจ้าของได้ ท่านจะเป็นเหมือนพระองค์เมื่อ
 ท่านสมัครใจให้ความประสงค์ของท่านเป็นของ
 พระองค์

ข้าพเจ้าสรุปด้วยพยานของข้าพเจ้าถึงพระผู้
 ช่วยเหลือรอด เมื่อท่านใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์
 ยอมให้ความประสงค์ของท่านเป็นไปตามพระ
 ประสงค์ของพระองค์ ทำตามคำแนะนำของ
 ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ และเชื่อฟังการ
 กระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ท่านจะเปี่ยมด้วย
 ศรัทธา มีความสุข และประสบความสำเร็จ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “ท่านจะอยู่ตรงไหนใน
 20 ปีข้างหน้า” ที่มหาวิทยาลัยบริดจ์ ยังก์-โอดาโฮ วันที่ 15
 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่
web.byui.edu/devotionalsandspeeches

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165; เน้นตัวเอน.
2. บรูซ อาร์. แมคคองกี, “Agency or Inspiration?” *New Era*, Jan. 1975, 38.
3. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, *Caesar, Circus, or Christ?* Brigham Young University Speeches of the Year (Oct. 26, 1965), 8; ดู ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Spiritual Capacity,” *Ensign*, Nov. 1997, 16 ด้วย.
4. โทมัส เอส. มอนสัน “จงเริ่มเริ่มเกิด,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2009, 113.
5. *Lectures on Faith* (1985), 69.

ถาม

ยากอบ 1:5-6

“ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ

“แต่จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย เพราะว่าคนที่สงสัยนั้นเป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมพัดซัดไปมา”

เหตุใดจึงเลือกสาระสำคัญดังกล่าว และนั่นมีความหมายต่อท่านอย่างไร บราเดอร์สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวนประธานเยาวชนชายสามัญ และซิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญแบ่งปันความคิดของพวกเขา

เหตุใดจึงใช้พระคัมภีร์ข้อนี้

ซิสเตอร์ออสคาร์สัน: พระเจ้าทรงทราบที่ท่านจะต้องได้ข่าวสารอะไร และที่นำทั้งคือสาระสำคัญตอบปัญหาบางประเด็นที่เกิดขึ้นระหว่างปีและเหมาะสมอย่างยิ่งกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตท่าน

เมื่อเราสนทนากันว่าน่าจะใช้ ยากอบ 1:5-6 เป็นสาระสำคัญของปีนี้ พระวิญญูณสถิตอยู่ในห้องนั้น เราทุกคนเห็นพ้องว่าจะเป็นพระคัมภีร์ที่ดีที่สุดสำหรับเยาวชนของเรา เพราะข้อนี้มีความเชื่อมโยงกันหลายประการ ข้อนี้มีความเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์จักร—เป็นข้อพระคัมภีร์ที่โจเซฟ สมิธอ่านซึ่งกระตุ้นให้ท่านเข้าไปในป่าศักดิ์สิทธิ์และสวดอ้อนวอน ความเชื่อมโยงอันสำคัญยิ่งประการที่สองคือ ข้อนี้แสดงประจักษ์พยานถึงพันธกิจอันสูงส่งของโจเซฟ สมิธ สิ่งที่เราต้องการในเวลาที่ยืดเยื้อของท่านและประวัติศาสตร์จักรยังคงเป็นที่กังขาของชาวโลก อีกทั้งเป็นข่าวสารที่บอกว่าจะได้รับการเปิด

เผยส่วนตัวในชีวิตเราอย่างไร ซึ่งทุกคนจำเป็นต้องรู้

บราเดอร์โอเวน: มีมากมายเกิดขึ้นในชีวิตท่านทุกวันนี้ และท่านมีคำถามมากมาย เนื่องด้วยสื่อสังคมและโปรแกรมค้นหาทั้งหมดที่เรามี ท่านจึงมีแหล่งข้อมูลมากมายให้หาคำตอบสำหรับคำถามเรื่องศรัทธาของท่าน พระคัมภีร์ข้อสำคัญข้อนี้แสดงโจเซฟ สมิธ ซึ่งเป็นต้นแบบที่เราพึงตาม

เยาวชนจะใช้และทำให้ ยากอบ 1:5-6 เป็นเรื่องใกล้ตัวได้อย่างไร

ซิสเตอร์ออสคาร์สัน: พระคัมภีร์ข้อนี้มีข่าวสารอันสำคัญยิ่ง กล่าวว่ “จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย” (ยากอบ 1:6) นี่สะท้อนอารมณ์อย่างยิ่ง ท่านต้องทูลขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย

บราเดอร์โอเวน: และการทูลขอด้วยความเชื่อหมายถึงการทูลขอด้วยเจตนาแท้จริง เมื่อโจเซฟ สมิธได้รับคำตอบว่าควรนับถือนิกายใด ท่านไม่เพียงแต่พูดว่า “ดีแล้วที่รู้ แต่...” ท่านออกไปด้วยศรัทธา

ซิสเตอร์ออสคาร์สัน: จำไว้ว่าการสวดอ้อนวอนที่ขอบรรรมไม่ใช่การทูลขอสิ่งที่เราต้องการแต่คือการหาให้พบว่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงปรารถนาอะไรจากเรา

ท่านจะให้คำแนะนำอะไรแก่เยาวชนเกี่ยวกับการใช้การสวดอ้อนวอนในชีวิตพวกเขา

ซิสเตอร์ออสคาร์สัน: จงสวดอ้อนวอนให้เป็นนิสัย ท่านจะลืมสวดอ้อนวอนไม่ได้ ท่านจะเพิกเฉยเรื่องนี้ไม่ได้ พี่ชายของเจเร็ดให้แบบอย่างในเรื่องนี้ (ดู อีเธอร์ 2:14)

บราเดอร์โอเวน: การลืมสวดอ้อนวอนบ้างบางครั้งเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ที่แย่กว่านั้นคือการหันหลังให้พระเจ้าและไม่ต้องการสวดอ้อนวอน เมื่อท่านรู้สึกเหมือนไม่ควรสวดอ้อนวอน นั่นคือเวลาที่ท่านจำเป็นต้องสวดอ้อนวอนอย่างยิ่ง หากท่านกล่าวคำสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์ ท่านจะมีพระวิญญูณ และหากท่านไม่ทำเช่นนั้น ท่านจะเห็นห่างจากพระองค์

ซิสเตอร์ออสคาร์สัน: เราพูดกับพระเจ้าเป็นเจ้าของได้โดยตรง พระองค์ไม่ทรงวางข้อจำกัดด้านเวลา นับเป็นของขวัญล้ำค่าที่ได้รู้ว่าเราสามารถทำเช่นนั้นได้และพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ

คุณฝึกสวดอ้อนวอนอย่างมีความหมายอย่างไร

ซิสเตอร์ออสคาร์สัน: ดิฉันนึกไม่ออกสักประสบการณ์หนึ่ง นั่นเป็นการสั่งสมชั่วชีวิต การสวดอ้อนวอนกลายเป็นส่วนหนึ่งที่มีความหมายมากที่สุดของวันเพราะดิฉันพยายามทำสม่ำเสมอ ดิฉันฟังและรับคำตอบได้

ดีขึ้นมาก เราเรียนรู้และเราดีขึ้นเมื่อเรามีส่วนในกระบวนการนี้มากขึ้น แต่ทำสม่ำเสมอทุกๆ วัน ให้แน่ใจว่า ดินนี้ไม่พลาดโอกาสที่จะพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ของดิฉัน ยิ่งเราสวดอ่อนน้อม เราจะยิ่งฟังคำตอบเหล่านั้นได้ดีขึ้น

บราเดอร์โอเวน: สมัยเป็นเยาวชนเมื่อผมต้องการรู้อะไรบางอย่าง ผมจะนึกถึงนิมิตแรกและคิดว่า “โจเซฟ สมิธก็อยากรู้ ผมไม่ต้องการปรากฏการณ์ใหญ่โต แต่ต้องการคำตอบ” และด้วยเหตุนี้ผมจึงทำตามรูปแบบนั้นด้วยศรัทธา ผมจำได้ว่าผมคุกเข่า ก้มศีรษะ และสวดอ่อนน้อม ออกเสียง การทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่องเป็นพรให้ชีวิตผมได้รับการเปิดเผยส่วนตัวหลายครั้ง

เรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งที่ยาวนานจะได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์ข้อนี้คืออะไร

บราเดอร์ไบเวน: ผมแค่ต้องการเน้นย้ำรูปแบบของการสวดอ่อนน้อมที่โจเซฟ สมิธวางไว้ เมื่อท่านอายุแค่ 14 ปี ท่านสับสน ท่านจึงอ่านพระคัมภีร์ นิมิตแรกไม่ใช่เวลาชั่วประเดี๋ยวขณะที่โจเซฟคุกเข่า มีงานมากมายก่อนหน้านั้น ท่านใคร่ครวญคำถามของท่านหลายต่อหลายครั้ง เมื่อท่านพบ ยากอบ 1:5-6 ท่านกล่าวว่า “ไม่เคยมีข้อความใดในพระคัมภีร์มาสู่จิตใจมนุษย์ด้วยพลังได้มากไปกว่าข้อความนี้ที่ขณะนั้นมาสู่จิตใจข้าพเจ้า” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:12) ข้อนั้นเข้ามาในใจท่านด้วยพลังแรงกล้า และท่านทำตามนั้น ท่านสวดอ่อนน้อมด้วยเจตนาแท้จริงและเดินหน้าด้วยศรัทธา และนั่นคือสิ่งที่เราหวังจะให้ท่านรู้สึกกับพระคัมภีร์ข้อนี้ตลอดปี 2017 ■

แหล่งข้อมูลออนไลน์

📖 มารู้ว่าท่านกำลังวางแผนกิจกรรมหรือการประชุมใหญ่หรือแค่นี้ก็ถึงสาระสำคัญนี้ ท่านจะพบผลงานศิลปะ เพลง และแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับสาระสำคัญสหกิจกรรมปีนี้ที่ lds.org/go/11752

ถาม

ยากอบ 1:5-6

“ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ แต่จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย เพราะว่าคนที่สงสัยนั้น เป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมพัดซัดไปมา”

ยากอบ 1:5-6

คำสัญญา 5 ข้อ ของการสวดอ้อนวอน

โดย คาร์ลิตา เครเมอร์

พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้การสวดอ้อนวอนเป็นวิธี
สื่อสารกับพระองค์โดยตรงเพื่อขอบพระทัย ทูลขอพร
และเติบโตทางวิญญาณ บางครั้งทั้งหมดที่ต้องทำคือ
ก้มศีรษะ กอดอก กล่าวคำที่เรียบง่ายและจริงใจ เยี่ยมเลยใช่
ไหม ต่อไปนี้เป็นคำสัญญาหรือพรห้าข้อที่เราจะได้รับถ้าเราสวด
อ้อนวอน

1

พลังเอาชนะ

ความเป็นมนุษย์ เรารู้สึกถึงความอ่อนแอ
ได้ในหลายๆ ด้าน—กาย อารมณ์ วิญญาณ และ
จิตใจ เราดิ้นรนขณะพยายามวิ่งแข่งหรือสอบ
ให้ผ่านหรือด้านทานการล่อลวงหรือแม้แต่รู้สึกถึงพระวิญญาณ
แต่การสวดอ้อนวอนจะให้พลังที่เราต้องใช้เอาชนะ *สิ่งใดก็ตาม*
ที่ชีวิตหยิบยื่นให้เรา

ตามทีนีไฟกล่าว “พระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลาน
มนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อ
พวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา”
(1 นิไฟ 3:7) พระเจ้าสามารถประทานพลังให้เราบรรลุสิ่งที่ดีที่
เราพยายามทำถ้ามันเป็นพระประสงค์ของพระองค์

จงสวดอ้อนวอนขอพลังเอาชนะการล่อลวง จงสวด
อ้อนวอนขอพลังจ้องและศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ
เตรียมสอบ จงสวดอ้อนวอนขอพลังที่จะวิ่งและไม่เหนื่อยล้า จง
สวดอ้อนวอนขอพลัง และพระองค์จะ
ทรงทำให้ท่านเข้มแข็ง

2

การให้อภัย

นั่นเป็นเรื่องดีที่คิด
ว่าเราไม่ดีพร้อม เรา
ทำผิดพลาด และนั่น
เป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิต แต่พระเจ้า
ทรงจัดหาวิธีให้แก้ไข นั่นคือเดซานุภาพ
แห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ และ
วิธีหนึ่งที่จะเข้าถึงเดซานุภาพนั้นคือการสวด
อ้อนวอน

เมื่อเราทูลขอการให้อภัยผ่านการสวดอ้อนวอน เราจะ
ได้รับการอภัยบาปผ่านการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ถึง
แม้บาปที่ใหญ่กว่าจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากอัคร
หรือประธานสาขา แต่การสวดอ้อนวอนที่จริงใจเป็นส่วน
ตัวจะเป็นก้าวแรกๆ ก้าวหนึ่งที่น่าไปสู่การให้อภัยเสมอ
—ไม่ว่าเราจะทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานอภัย
แก่เราหรือช่วยให้เราให้อภัยผู้อื่นก็ตาม พระองค์จะทรง
ช่วยให้เราเรียนรู้วิธีให้อภัยตนเองเช่นกัน

3

ความรู้และการนำทาง

การเปิดเผยส่วนตัวเองเป็นพรที่สัญญาไว้ในขั้นแรกพรหนึ่งของการสวดอ้อนวอนที่ท่านนึกถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสาระสำคัญสหกิจกรรมปีนั้นเวียนอยู่ในความคิดของท่าน โจเซฟ สมิธขาดความรู้ว่าจะนับถือนิกายใด ท่านจึงคุกเข่าในป่าศักดิ์สิทธิ์ ทูลถาม และได้รับคำตอบ—ในวิธีซึ่งมีพลังมาก แต่การเปิดเผยไม่ใช่เฉพาะสำหรับศาสดาพยากรณ์เท่านั้น และไม่ต้องเป็นประสบการณ์สะเทือนโลก ถ้าใครในพวกเราขาดสติปัญญาเรื่องใด เรา *สามารถ* และ *ควร* ทูลขอจากพระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงตอบ แม้บางครั้งไม่ใช่ในวิธีที่เราคาดหวัง พระเจ้าจะทรงตอบคำถามของเราและช่วยนำทางชีวิตเรา แต่เราต้องทูลขอก่อน!

4

ความปรารถนาจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

เราอาจเห็นได้ยากกว่าว่าเป็นพร—เพราะพูดตามตรงคือ บางครั้งตัวเราต้องการสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงประสงค์จะประทานแก่เรา แต่เมื่อเราสวดอ้อนวอนขอให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงและมีความปรารถนาจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เราจะสังเกตเห็นสิ่งอัศจรรย์ใจบางอย่าง นั่นคือ สิ่งที่เราต้องการเริ่มเหมือนสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์มากขึ้น แต่การเปลี่ยนแปลงในใจนี้จะไม่เกิดขึ้นทันที เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบคเนอร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “สำหรับเราส่วนใหญ่ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสมักจะเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ไม่ได้เกิดขึ้นครั้งเดียวจากประสบการณ์อันทรงพลังหรือน่าทึ่ง แต่บรรทัดมาเดิมบรรทัดและกฎเกณฑ์มาเดิมกฎเกณฑ์ทีละน้อยจนแทบไม่ทันสังเกตว่าแรงจูงใจ ความคิด คำพูด และการกระทำของเราค่อยๆ สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า” (“เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 108)

5

สันติสุข

พรประการหนึ่งที่สัญญากับเราถ้าเราสวดอ้อนวอนคือ สันติสุขและการปลอบโยนผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพระองค์มีพระนามว่าพระผู้ปลอบโยน จงมั่นใจว่าสันติสุขจะเกิดขึ้นแม้ในยามยาก จงจดจำคำสัญญาของพระเจ้าใน ยอห์น 14:27: “เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์อย่างถาวรเลย” สันติสุขจะเกิดขึ้นในท้ายที่สุดถ้าเราทูลขอ

การสวดอ้อนวอนเป็นวิธีสื่อสารกับพระบิดาที่รักของเราโดยตรง จงใช้การสวดอ้อนวอนและให้พระองค์ประทานพรท่านสำหรับการสวดอ้อนวอน แต่หลังจากได้รับพรเหล่านี้จากการสวดอ้อนวอนที่จริงจังแล้ว จงจำไว้ว่าท่านต้องแสดงความสำนึกคุณอย่างจริงจังใน—การสวดอ้อนวอน ■ ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

5

คำถามที่ต้องถาม เมื่อรู้สึกว่าจะ ไม่ได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน

โดยมาร์กาเร็ต วิลสัน

ทานเคยกล่าวคำสวดอ้อนวอนและรอคำตอบที่ดูเหมือนไม่มีวันได้รับหรือไม่ใช่ท่านคนเดียวที่รู้สึกเช่นนั้น—แต่ท่านแน่ใจได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่าน สำคัญที่ต้องจำไว้ว่าคำตอบอาจไม่มาใน *เวลา* หรือ *วิธี* ที่ท่านต้องการ และพระบิดาในสวรรค์ทรงทราบดีที่สุดเสมอ

ต่อไปนี้เป็นคำถามบางข้อที่ท่านจะถามตนเองเมื่อท่านตื่นวันที่จะได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน

2

ฉันทำทุกอย่างเต็มความสามารถแล้วหรือ
สมมติว่าท่านไม่ได้อ่านหนังสือเตรียมสอบวิทยาศาสตร์เพราะไปเที่ยวกับเพื่อน พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ท่านสอบผ่านไหมถ้าท่านเพียงแต่ขอความช่วยเหลือจากพระองค์

เราต้องทำส่วนของเราจึงจะได้รับพร ด้วยเหตุนี้ในการอ่านหนังสือเตรียมสอบ ท่านอาจจะสวดอ้อนวอนขอพลังเพื่อให้ทำได้ดีตามการเตรียมของท่าน

ลองพิจารณาแบบอย่างของพวกบุตรของโมไซยาห์ ผู้ประสบความสำเร็จในงานเผยแผ่ศาสนาของพวกท่านเมื่อพวกท่านพยายามเป็นพิเศษ “พวกท่านยอมตนในการสวดอ้อนวอน และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์ และวิญญาณแห่งการเปิดเผย และเมื่อพวกท่านสอนพวกท่านก็สอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (แอลมา 17:3)

1

ฉันพร้อมทำตามคำตอบหรือไม่
การสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาหมายความว่าท่านพร้อมจะทำตามคำตอบที่ได้รับ—ไม่ว่าคำตอบจะเป็นอย่างไรที่ท่านคาดหวังหรือไม่ก็ตาม ครั้งหนึ่งศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทได้รับคำแนะนำดังนี้ “เตรียมใจของเจ้าที่จะรับและเชื่อฟังคำแนะนำซึ่งเรากำลังจะให้แก่เจ้า; เพราะคนทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นที่มีกฎนี้เปิดเผยแก่พวกเขาจะต้องเชื่อฟังกฎนั้นนั้น” (คพ. 132:3) ถ้าท่านสวดอ้อนวอนว่าท่านควรไปงานเลี้ยงหรือไม่ ท่านจะเชื่อฟังไหมไม่ว่าคำตอบจะเป็นอะไรก็ตาม (แม้คำตอบจะบอกว่าไม่ควร)

3

ฉันเคยเพิกเฉยคำตอบหรือไม่

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินท่านเสมอ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นไปได้ว่าพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านแล้ว! ตามที่กล่าวไว้ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:14 “บ่อยเท่าที่เจ้าสอบถาม เจ้าก็ได้รับคำแนะนำจากพระวิญญาณของเรา.” ท่านสามารถสวดอ้อนวอนขอดวงตาทางวิญญาณเพื่อให้รู้คำตอบ เพราะคำสวดอ้อนวอนบางครั้งได้รับคำตอบทางอ้อมหรือเห็นไม่ชัด—เช่นผ่านการกระทำของผู้อื่น

อย่าลืมใช้เวลาฟังด้วย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองอภินายว่า “คำตอบ [ของพระบิดาบนสวรรค์] มักจะไม่มาขณะที่ท่านคุกเข่าสวดอ้อนวอน . . . แต่พระองค์จะทรงกระตุ้นเตือนท่านในช่วงเวลาเงียบๆ เมื่อพระวิญญาณทรงสัมผัสความคิดและจิตใจท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด” (“การใช้ของประทานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2007, 10–11)

4

ความปรารถนาของท่านชอบธรรมหรือไม่

ถ้าท่านเคยขอสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์แก่ท่านเลย เป็นไปได้ว่าท่านจะไม่ได้รับตามที่ขอ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่าเรา “ต้องสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเสมอในนาม [ของพระเยซูคริสต์]” (3 นีไฟ 18:19) ซึ่งชี้แนะให้เราทูลขอสิ่งถูกต้องทั้งนี้เพื่อเราจะได้รับ ถามตัวท่านเองว่า “พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงรู้ลึกเกี่ยวกับความต้องการของฉัน” ถ้าความประสงค์ของท่านหยั่งรากในความเห็นแก่ตัวหรือความไม่ชอบธรรมรูปแบบใดก็ตาม จงสวดอ้อนวอนขอให้มีการเปลี่ยนแปลงในใจและรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงให้ท่านปรารถนาอะไร

5

นั่นเป็นเวลาที่ถูกต้องหรือไม่

สิ่งที่เราทูลขอต้องถูกต้อง แต่จังหวะเวลาต้องถูกต้องด้วย พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแผนใหญ่เตรียมไว้ให้เรา แต่บางครั้งตารางเวลาของเราต่างจากพระองค์เล็กน้อย “คำของเราแน่นอนและจะไม่ล้มเหลว . . . แต่สิ่งทั้งปวงต้องบังเกิดขึ้นในเวลาของมัน” (คพ. 64:31–32) นั่นอาจหมายความว่าต้องรอนานขึ้นอีกนิดเพื่อให้หายบาดเจ็บหรือพบสัตว์เลี้ยงที่หายไป และบางครั้งจังหวะเวลาของพระเจ้ารวมไปถึงชีวิตหน้าด้วย—แต่ท่านแน่ใจได้เลยว่าพระองค์จะทรงได้ยิน และทรงช่วยท่านระหว่างทาง

อาจจะอดทนได้ยากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำตอบการสวดอ้อนวอนของท่านไม่ชัดเจน แต่ขอค้นหาท่านจะเกิดความกล้าเพราะรู้ว่าท่านจะพบคำตอบที่ท่านต้องการเสมอถ้าท่านแสวงหาด้วยเจตนาแท้จริง “เจ้าจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า” (เยเรมีย์ 29:13) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา

ถามพระเจ้า

แนวโน้ $\text{♩} = 156-170$

คำร้องและทำนอง โดย นิค เคย์

First system of the musical score, measures 1-8. It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part consists of chords in the right hand and bass notes in the left hand. The key signature has two flats (Bb and Eb) and the time signature is 4/4.

Second system of the musical score, measures 9-13. It includes two vocal lines and piano accompaniment. The lyrics are:

1. หลาย เรื่อง ราว _____ ที่ เขา เล่า ขาน _____ ทุก คำ นาน

2. ค่อย เดิบ โด _____ ที่ ละ บรร ทัด _____ กระจ่าง ชัด

The piano accompaniment continues with chords and bass notes.

Third system of the musical score, measures 14-18. It includes two vocal lines and piano accompaniment. The lyrics are:

_____ ที่ ท่าน ค้น หา _____ สง สัย ความ เชื่อ _____

_____ กว่า ที่ ผ่าน มา _____ ด้วย ความ หวัง พร้อม _____

The piano accompaniment continues with chords and bass notes.

Fourth system of the musical score, measures 19-23. It includes two vocal lines and piano accompaniment. The lyrics are:

_____ ที่ ผ่าน มา _____ มี ทาง _____ ู้ _____ เพียง หนึ่ง เดียว _____

_____ กาล เว ลา _____ ท่าน ไม่ _____ สง สัย อี ก ต่อ ไป _____

The piano accompaniment continues with chords and bass notes.

24

— ถ้า ท่าน งาม _____ พระ องค์ จะ ทรง _____ ตอบ หาก ท่าน _____ ถูก _____ เจ้า _____ วิง _____ วอน

(ข้อ 2) เพราะ

Ab Eb Bb

28

ถ้า ท่าน หลับ _____ ตา กระ ชิบ ขอ _____ พร พระ องค์ จะ กระ ชิบ _____ ตอบ _____ ถ้า ปวด ร้าว

Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb Eb/G

33

พระ จะ ทรง รัก _____ ษา หาก นอบ _____ น้อม _____ พระ จะ _____ ทรง มา _____

Ab Eb Bb Cm

37

ไปที่ Coda (ครั้งที่สาม)

หาก ขาด บัญ _____ ญา งาม พระ เจ้า _____ งาม _____ พระ เจ้า _____

Ab Eb Bb Eb

41

ที่ ไต ท่าน _____ เคย ทวาด ห้วน _____ หลง _____ ทาง _____ ไป ไร จุด หมาย _____ ศรีท ธา จะ

Ab Eb G

46

— นำ ท่าน พัน ภัย — ครา ได สาย — ลม โหมm กระ หน้า

46 Cm Bb/D Eb Ab

D.S. al CODA

51 (ไปห้อง 25 §)

บัด นี้ ท่าน — กำ ลัง ขึ้น หยัด มั่น คง คำ — รง ใน ความ จริ่ง — ถ้า ท่าน ถาม

51 Eb/G Fm7 Eb/G Ab Bb

57 CODA

ถาม — พระ เจ้า —

57 Bb Ab Eb Bb

62

62 Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

ยากอบ 1:5-6

ยากอบสอนให้เราวิธีทูลถามพระผู้เป็นเจ้าทั้งนี้เพื่อเราจะได้รับคำตอบ

ขอด้วย [ศรัทธา]

“ข้อกำหนดของการทูลขอด้วยศรัทธา [บอกเป็นนัยถึง] ความจำเป็นของการไม่เพียงพูดออกมา

เท่านั้นแต่ทำด้วย ข้อผูกมัดคู่กันของการวิงวอนและกระทำ ข้อกำหนดของการสื่อสารและการปฏิบัติ”

เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “ทูลขอด้วยศรัทธา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2008, 114

ขาดสติปัญญา

เราล้วนขาดสติปัญญาในแบบที่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นประทานแก่เรา ได้ไม่ระดับใดก็ระดับหนึ่ง “พระดำริของพระเจ้านั้นไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญูณของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 2:11) นั่นคือสาเหตุที่เราทุกคนต้องทูลขอด้วยศรัทธา

พระทัยกว้างขวาง

พระทัยกว้างขวาง—คำนี้แปลมาจากภาษากรีก หมายถึง “ความจริงใจ” ซึ่งอาจบอกเป็นนัยถึงความมุ่งมั่นในจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่จะประทานแก่เราอย่างเอื้อเฟื้อและเปิดเผย

ไม่ทรงตำหนิ

พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบท่านและจะไม่ทรง ตำหนิ (วิพากษ์วิจารณ์ บริภาษ หรือต่อว่า) ท่านที่ทูลขออย่างอ่อนน้อมถ่อมตนให้พระองค์ทรงตอบคำถามที่จริงใจของท่าน

5 แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้านั้น ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ

6 แต่จงขอด้วยความเชื่อ และไม่สงสัย เพราะว่าคนที่สงสัยนั้นเป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมพัดซัดไปมา

ประทานให้กับทุกคน

“พระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย, . . . และทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า”

2 นิโไฟ 26:33

ไม่สงสัย

“ในยามยากลำบากจงให้พันธสัญญาของท่านมาเป็นอันดับหนึ่ง และเชื่อฟังอย่าง

เคร่งครัด ท่านจึงจะสามารถทูลขอด้วยศรัทธาอันไม่หวั่นไหวตามความต้องการของท่าน และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบ”

เอ็ดเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009, 27.

ทูลขอจากพระเจ้า

“เราสามารถสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ . . .

วัตถุประสงค์ของการสวดอ้อนวอนไม่ใช่เพื่อเปลี่ยนพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่เพื่อให้ตัวเราและคนอื่น ๆ มั่นใจในพรที่พระผู้เป็นเจ้าเต็มพระทัยมอบให้ แต่นั่นมีเงื่อนไขว่าเราต้องทูลขอ

คู่มือพระคัมภีร์, “สวดอ้อนวอน (การ), สวดอ้อนวอน (คำ),” scriptures.lds.org.

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้านี้ไม่มีเจตนาจะให้ เป็นคำอธิบายครอบคลุมข้อผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ เซมินารีที่เลือกไว้ แต่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับ การศึกษาของท่าน

ช่วงเวลาซีเลสเชียล

บางครั้งเรารู้สึกเหมือนสวรรค์อยู่ไม่ไกล

โดย ฮอลดี เมแกน ลอรา ฮันเตอร์

วันหนึ่ง ผู้นำเยาวชนหญิงของดิฉันสอนเราเกี่ยวกับช่วงเวลาพิเศษที่คุณรู้สึกจริงๆ ถึงพระวิญญูณและรู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้า พวกเขาเรียกช่วงเวลานั้นว่า “ช่วงเวลาซีเลสเชียล” วลีเรียบง่ายที่จำได้ง่าย สำหรับดิฉัน ดิฉันรู้แน่ชัดว่า “ช่วงเวลาซีเลสเชียล” คืออะไร ดิฉันเคยรู้สึกมาก่อน เช่น เมื่อคุณรู้สึกนิดๆ หรือลึมรสชีวิตในอาณาจักรซีเลสเชียลว่าน่าจะเป็นอย่างไร และดิฉันมีช่วงเวลาแบบนี้เยอะมาก!

หลังจากผู้นำเสนอแนวคิด เราก็ตกไปข้างนอก แสงแดดส่องผ่านมวล์ไม้ เราหันกลับ ดิฉันรู้สึกว่าจะดีต่อหน้าขณะที่สายลมอ่อนโยนมา ผูกนกส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าว หมูไม้พลิวไหวในสายลมขณะที่พวกเราชื่นชมงานสร้างของพระเจ้า เป็นเจ้านั้นเป็นเวลาซีเลสเชียล

อีกครั้งหนึ่งที่ดิฉันมีช่วงเวลาซีเลสเชียลคือหลังจากเพื่อนสนิทของดิฉันรับบัพติศมา ขณะเราเดินกลับไปโบสถ์ด้วยกันหลังจากทำพิธี เธอจับมือดิฉันและบอกว่าดีจริงๆ ที่เราได้เป็นเพื่อนกันและจะเป็นตลอดไป—แม้ในนิรันดร ดิฉันจะไม่ลืมวันนั้น ดิฉันตื่นเต้น มีความสุข และซาบซึ้งใจ

หนึ่งปีต่อมาหรือราวๆ นั้น เราทั้งคู่รู้สึกถึงปีตินั้นด้วยกันอีกครั้งเมื่อเรายืนอยู่ที่อ่างบัพติศมาและดูคุณแม่ของเธอเข้าสู่ น้ำแห่งบัพติศมา มีความสวยงามอยู่ทั่วไปจริงๆ

สถานที่ซึ่งน่าจะมีประสบการณ์เหล่านี้มากที่สุดคือในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ครั้งแรกที่ดิฉันเข้าพระวิหาร ดิฉันเข้าไปกับพ่อแม่และพี่สาว ดิฉันรับบัพติศมาแทนคุณยายทวด และรู้สึกว่าคุณมีความสุข

ช่วงเวลาซีเลสเชียลเกิดขึ้นได้ทุกที่และทุกเวลา—ขณะฟังเพลงหรือระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวหรือที่โรงเรียน ดิฉันจำได้ว่าการสังสรรค์ในครอบครัวครั้งหนึ่ง ทุกคนหยุดหัวเราะไม่ได้! นั่นเป็นเวลาหนึ่งที่ดิฉันชื่นชอบที่สุด

ช่วงเวลาซีเลสเชียลเหล่านี้เสริมสร้างประจักษ์พยานของดิฉันและช่วยให้ดิฉันมีวิญญูณแห่งความสำนึกคุณมากขึ้น ช่วงเวลาเหล่านี้สอนบทเรียนสำคัญแก่ดิฉัน ส่วนใหญ่แล้วช่วงเวลาซีเลสเชียลทำให้ดิฉันมีความสุขและตื่นเต้นกับพระกิตติคุณ! ดิฉันรู้ว่าถ้าดิฉันเลือกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณต่อไป ความสวยงาม ความสุข สันติ และความรักทั้งหมดที่ดิฉันรู้สึกในช่วงเวลาซีเลสเชียลแต่ละช่วงจะเป็นสิ่งที่ดิฉันรู้สึกได้ตลอดเวลา—ในปริมาณมากขึ้น—ในอาณาจักรซีเลสเชียล ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองนอร์ทลันด์สเบิร์ก สกอตแลนด์

ห้องสนทนา

ภาพถ่ายพระวิหารอนุ อิลลินอยส์ โดย ไมเคิล เอส. รัฐพดอริตา

ยอมรับ #เชื่อเชิญเรื่องพระวิหาร

พรมรับบัพติศมาในปี 2012 และร่วมประชุมที่สาขาหนึ่งในท้องถิ่นโอโปมีอา บราซิล ผมทำประวัติครอบครัวอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี 2014 ผมเริ่มทำเพราะค่าเชื่อเชิญจากเอิลเดอร์ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็นแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองที่ RootsTech ให้ทำบัพติศมาสำหรับรายชื่อครอบครัวของเรา ผมรู้สึกรู้ว่าต้องทำประวัติครอบครัวอย่างจริงจัง โดยรู้ว่าถ้าผม “เคาะ” ประตูจะ “เปิด” (ดู มัทธิว 7:7)

เวลานี้ผมมีรายชื่ออีกหลายรุ่น รูปภาพ เอกสาร และสำคัญที่สุดคือมีเรื่องราวครอบครัวมากขึ้น ซึ่งน่าทึ่งมาก ผมนำข้อมูลนี้มาเขียนหนังสือโดยใช้ภาพและวันที่จากประวัติครอบครัวของผม โครงการนี้ช่วยให้ผมติดต่อกับคนในครอบครัวที่ไม่ได้เป็นสมาชิกและเปิดโอกาสให้ผมได้แบ่งปันประจักษ์พยานว่าครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันรันดร์

งานนี้ช่วยให้ผมยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ แข็งขันในศาสนจักร และยอมรับการเรียกให้รับใช้พระเจ้าในงานเผยแผ่

ผมมีประจักษ์พยานว่างานแห่งความรอดที่ศาสนจักรนี้ทำทั้งสองด้านของมันเป็นความจริงและได้รับการดลใจจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ก่อนเป็นผู้สอนศาสนา ผมมีโอกาสรับบัพติศมาแทนบรรพชนของผม และเวลานี้ในฐานะผู้สอนศาสนาผมมีโอกาสให้บัพติศมาคนที่ยังมีชีวิตอยู่และต้องการเปลี่ยนชีวิตพวกเขาตลอดกาล ■

เอิลเดอร์กลอดิโอ คลาอุส จูเนียร์, คณะเผยแผ่เมฆา แอริโซนา

บน: รูปนี้แสดงถึงความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อศิษย์เป็นส่วนตัวและต่อที่สาวกของศิษย์ หนึ่งในนั้นกำลังเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความปิติยินดีสูงสุดจะพรรณนาในชีวิตเรา เกลเนี่ย อาร์. ที่พระวิหารมอนเตอร์เรย์ เม็กซิโก

โดย เอ็ดเดอร์
เอ็ม. รัสเซลล์
บัลลาร์ด
แห่ง โควรัมอัครสาวก
สิบสอง

ท่านประยุกต์ใช้สิ่งนี้อย่างไร

ผมสำนึกคุณอย่างยิ่งที่ได้เติบโต
ในศาสนจักร ผมรักการแบ่งปัน
พระกิตติคุณ และผมพยายาม
เป็นแบบอย่างที่ดี เพราะผมรู้ว่า
เพื่อนๆ และคนอื่นๆ มองผมอยู่
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระบิดาบน
สวรรค์ พระบิดาในสวรรค์ของ
เราไม่เคยมองข้ามหรือเมินสิ่งที่
คุณทำ คุณต้องพยายามทำสิ่งถูก
ต้องและแบ่งปันพระกิตติคุณกับ
บุตรธิดาของพระองค์ เพราะมี
โอกาสไม่จำกัดให้ทำเช่นนั้น
คุณเพียงแต่ต้องสวดอ้อนวอน
ขอให้พบและใช้โอกาสเหล่านั้น
ซารี จี. รัฐอาร์คันซอ สหรัฐอเมริกา

วิธี แบ่งปันพระกิตติคุณ

เราไม่จำเป็นต้องขอโทษสำหรับความเชื่อของเรา ทั้งไม่ต้องอ่อนข้อให้กับสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริง แต่เราสามารถแบ่งปันความเชื่อด้วยท่าทีของความรัก ความเข้าใจ—องอาจและมั่นใจ ด้วยเห็นแก่รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าแต่อย่างเดียว—โดยไม่กดดันผู้ฟังของเราหรือไม่ต้องรู้สึกที่เราล้มเหลวในหน้าที่ของเราถ้าพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งที่เราเชื่อโดยทันที

เมื่อเรามีความเป็นเพื่อนของพระวิญญูณบริสุทธี เราสามารถทำสิ่งเรียบง่ายเพื่อช่วยนำความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณไปสู่ชีวิตของสมาชิกที่แข็งขันน้อยในศาสนจักร และผู้ที่นับถือศาสนาต่างจากเรา ไม่จำเป็นต้องมีโปรแกรมใหม่ๆ ในการทำสิ่งนี้ เราไม่จำเป็นต้องมีหนังสือคู่มือ หรือการเรียก หรือการประชุมอบรม สิ่งเดียวที่สมาชิกที่ดีของศาสนจักรต้องมีคือเรียนรู้ที่จะ ฟังพาทำนาจของพระวิญญูณบริสุทธี และเอื้อมออกไปด้วยอำนาจนี้และสัมผัสชีวิตบุตรธิดาของพระบิดาของเรา ไม่มีการรับใช้ใดที่เราให้ได้จะยิ่งใหญ่ไปกว่าการแบ่งปัน ประจักษ์พยานส่วนตัว ของเรากับคนที่ขาดความเข้าใจในเรื่องพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราพร้อมจะทำบางอย่างหรือไม่ วันนี้เราแต่ละคนตกลงใจหรือยังว่าจะ เพิ่มการเตรียมตัวทางวิญญูณ โดยแสวงหาการนำทางจากพระวิญญูณบริสุทธี และจากนั้น โดยอำนาจของพระองค์ในฐานะเพื่อนของเรา เราจะช่วยให้บุตรธิดาอีกหลายคนของพระบิดาของเรามีความเข้าใจและความรู้ที่ศาสนจักรแท้จริง

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ และพระองค์จะประทานพรเราแต่ละคนถ้าเราทำทุกสิ่งที่เราทำได้เพื่อผลักดันงานอันยิ่งใหญ่ของศาสนจักรของพระองค์ให้รอดหน้า ขอให้เรารูสึกทุกคนตกลงใจว่าจะทำบางอย่างมากขึ้น ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ค.ศ. 2000

เจาะประเด็น

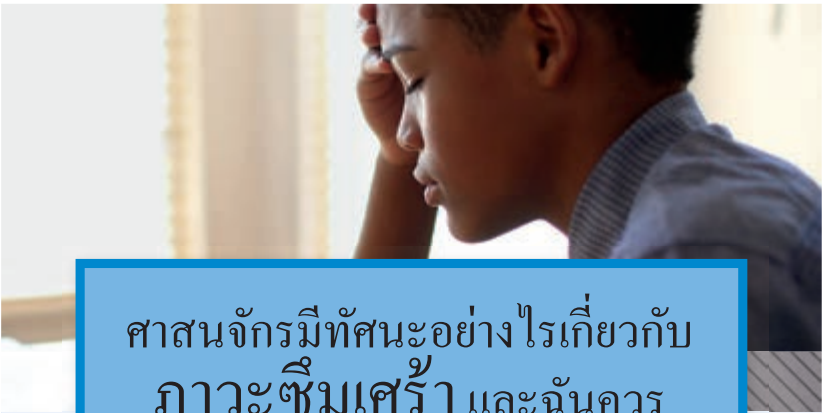
**เหตุใดการ
ไม่ให้ภัย จึงเป็น
บาปร้ายแรง กว่า
ทำผิดต่อใครบางคน**

พระเจ้าทรงสอนว่า “เจ้าควรให้ภัยกัน; เพราะคนที่ไม่ให้ภัยความผิดแก่พี่น้องตนย่อมอยู่ในสภาพที่ถูกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้า; เพราะบาปที่ร้ายแรงกว่ายังคงอยู่กับเขา.

“เรา, พระเจ้า, จะให้ภัยผู้ที่เราจะให้ภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้ภัยมนุษย์ทั้งปวง” (คพ. 64:9-10)

เมื่อเราไม่ให้ภัย เรากำลังให้วิจารณ์ญาณอันจำกัดของเราอยู่เหนือวิจารณ์ญาณที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า พระองค์ทรงมองเห็นจิตใจและสภาวะการณของผู้คนได้ล่วงหน้า และการพิพากษาเป็นของพระองค์แต่ผู้เดียว สุดท้ายแล้วพระองค์จะทรงให้ความยุติธรรมโดยสมบูรณ์และความเมตตาโดยสมบูรณ์แก่ทุกคน—ทั้งคนที่ทำผิดต่อผู้อื่นและคนที่ถูกกระทำ

นอกจากนี้ โดยที่ทรงเรียกร้องเราให้ภัย พระเจ้าจะทรงช่วยเราเลือกความสุขมากกว่าความเศร้าหมอง ทั้งความอามตแค้นอันขมขื่นและความขุ่นเคืองใจของเรา และรับการเยียวยาผ่านพระคุณของพระองค์ แล้วเราจะค้นพบตามที่เอลเดอร์ควีน อาร์. ดันแคน แห่งสวากเจ็ดสิบเดือนเรว่าว่า “การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่ได้มีไว้เฉพาะคนที่ต้องกลับใจเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับคนที่ต้องการให้ภัยด้วย” (“สี่ฝั่งเหยียวยาวของการให้ภัย,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2016, 35) ■

**ศาสนจักรมีทัศนะอย่างไรเกี่ยวกับ
ภาวะซึมเศร้า และฉันควร
รับมือกับภาวะซึมเศร้าอย่างไร**

ทุกคนรู้สึกหดหู่บางครั้ง และพระกิตติคุณที่ได้รับ การฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์และการสนับสนุนของครอบครัว ผู้นำ และคนอื่นๆ สามารถช่วยให้เราพบความอบอุ่นใจ ปิติ และสันติสุขอีกครั้ง แต่ผู้นำศาสนจักรต่างยอมรับว่าภาวะซึมเศร้าอย่างรุนแรง หรือโรคซึมเศร้า (MDD) เป็นความเจ็บป่วยรุนแรงยิ่งที่สามารถขัดขวางไม่ให้บุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเสนอให้ทำหลายสิ่งหากท่านกำลังประสบภาวะซึมเศร้าอย่างรุนแรง

- อย่าสูญเสียศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์
- ทำสิ่งที่นำพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตท่าน (สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และอื่นๆ)
- ขอคำแนะนำจากผู้ปกครองและผู้นำฐานะปุโรหิต
- รับพรฐานะปุโรหิต
- รับศีลระลึกทุกสัปดาห์และยึดมั่นคำสัญญาเรื่องการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
- ระวังสิ่งบ่งชี้ความเครียดอาทิ ความเหนื่อยล้า แล้วทำการเปลี่ยนแปลง
- ถ้าปัญหาของท่านยังอยู่ให้พูดคุยกับผู้ปกครองหรือผู้นำฐานะปุโรหิตเรื่องการขอคำแนะนำจากบุคลากรแพทย์ที่มีชื่อเสียงดี

(ดู “เหมือนภาชนะแตก,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 40-42.) ■

การฟื้นฟู

ปีนี้ใน เลียโฮนา เราจะเรียนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เปิดดูรายการพระคัมภีร์หน้า 68 ที่ท่านและครอบครัวสามารถอ่านระหว่างปี หลังจากอ่านแล้วให้พูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านเรียนรู้ แล้วระบายสีบริเวณตัวเลขของข้อนั้น ภาพแต่ละภาพในหน้านี้แสดงให้เห็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ที่ได้รับการฟื้นฟู

รายการพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เหล่านี้เป็นการเปิดเผยจากพระเจ้าต่อโจเซฟ สมิธ ระบายสีภาพประกอบในหน้า 66–67 เมื่อท่านอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น!

1. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:10–13	27. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9–10, 15–19
2. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:14–17	28. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:9–11
3. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:30, 33–34	29. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:33–34
4. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:51–53	30. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:19–24, 40–41
5. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:66–69	31. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:17–19
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:37–38	32. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5–6
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:1–2	33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:3, 10, 14
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:1–7	34. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:46–47, 62
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:34–37	35. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:78–80
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2–3, 9–10	36. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:118–120
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:5, 69	37. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:123–126
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:6–7	38. หลักคำสอนและพันธสัญญา 89:1, 18–21
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 13:1	39. หลักคำสอนและพันธสัญญา 90:15, 24
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10–13	40. หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:15–16, 21
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:15–16	41. หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:11–12
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16–19, 23–24	42. หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:5–8
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:75–79	43. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:16, 32, 36
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:10–13	44. หลักคำสอนและพันธสัญญา 105:39–41
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:15–18	45. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:6, 8, 13
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:20–23	46. หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:1–10
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:10–12, 32–33	47. หลักคำสอนและพันธสัญญา 119:4, 6–7
22. หลักคำสอนและพันธสัญญา 49:25–28	48. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:7–9, 46
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:40–46	49. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41–45
24. หลักคำสอนและพันธสัญญา 51:13, 19	50. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7–9
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:26–28	51. หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:20–23
26. คำสอนและพันธสัญญา 58:42–43	52. หลักคำสอนและพันธสัญญา 131:1–4

คำตอบจากอัครสาวก

โดย เอ็ดเดอร์
ดัลลิน เอช. ไฮคส์
แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงตอบ คำสวดอ้อนวอนของฉัน ทุกครั้ง หรือไม่

พระบิดาบน
สวรรค์ทรงทราบ
มากกว่าเรา พระองค์
จะทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนของเราใน
วิธีที่ดีที่สุด

เมื่อเรามีศรัทธา
ในพระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซู
คริสต์ เราวางใจ
พระองค์

จงวางใจว่าพระบิดา
บนสวรรค์ทรงรู้จักท่าน
และทรงรักท่าน จงวางใจว่า
พระองค์จะทรงได้ยินคำสวด
อ้อนวอนของท่านและตอบ
ด้วยสิ่งดีที่สุดในสำหรับท่าน
(ดู 3 นิโอฟ 18:20)

หน้านี้ของหนู

โดย อเล็กแซนดรา เอ็ม. อายุ 10 ขวบ,
รัฐแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา

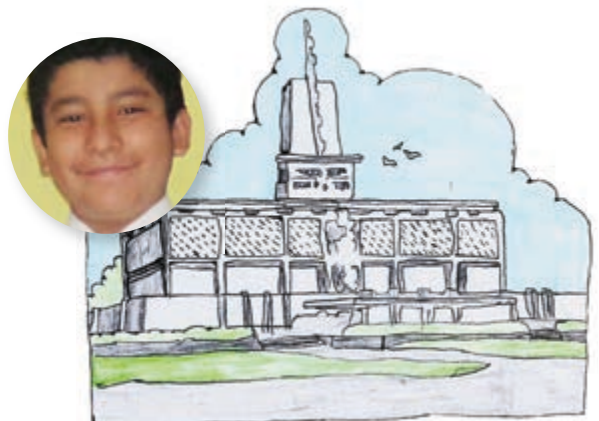
พระเจ้าทรงทำการสร้างให้ลูกๆ ของพระบิดา
บนสวรรค์ ผมรักสัตว์และธรรมชาติ
ชาмуเอล เอ็ม. อายุ 7 ขวบ,
มาดริด สเปน

โดย ลิสเซทท์ เอ็น. อายุ 5 ขวบ, มาดริด สเปน

ผมเรียนรู้ในการประชุมที่สระลิกและในชั้นเรียนวันอาทิตย์ว่าบาง
สิ่งไม่สำคัญเท่าสิ่งอื่น สิ่งสำคัญที่สุดคือพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์และการเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผมชอบการเรียนรู้
เอียน เอ. อายุ 5 ขวบ, มอเรโตส เม็กซิโก

เมื่อผมไปพระวิหารกับครอบครัว ผมรู้สึกถึงพระ
วิญญาณอย่างแรงกล้าเพราะผมรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่
กับเรา พระองค์ตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามา
เฝ้าเรา” (ดู มัทธิว 19:14)

ไฮเตอร์ เอ. อายุ 10 ขวบ, ปารานา บราซิล

โดย เอ็ดเคอร์
วอลเตอร์ เอฟ.
กอนซาเลส
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

หนังสือ บนชั้น

“คืน ไตร่ตรอง และสวด สำคัญยิ่งยวดฉันต้อง
ทำ” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 66)

ข้าพเจ้าอายุ 12 ขวบเมื่อได้ยื่นเกี่ยวกับ
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าพบผู้สอนศาสนาแอลดีเอส
สองคนบนรถประจำทาง พวกเขาถามว่าจะมา
สอนครอบครัวของข้าพเจ้าได้ไหม

ผู้สอนศาสนาฝากพระคัมภีร์มอรมอนและ
จุลสารเกี่ยวกับประจักษ์พยานของโจเซฟ

สมิธไว้ให้เรา คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าเป็น
คนดีมาก แต่เวลานั้นพวกเขาไม่เข้าร่วม
ศาสนจักร

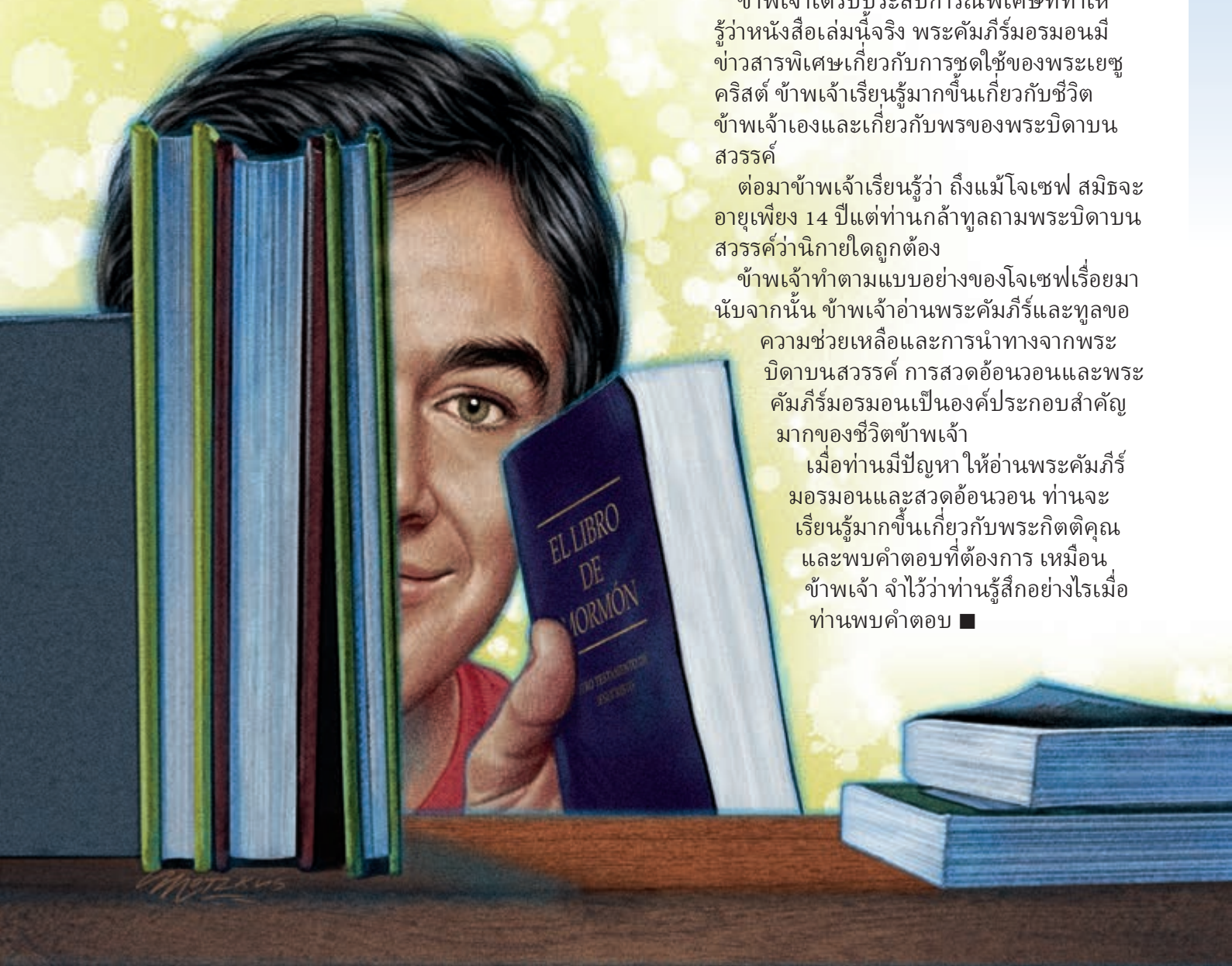
หนังสือสองเล่มนั้นอยู่บนชั้นหนังสือของเรา
นานหลายปี และแล้ววันหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าอายุ
18 ปี ข้าพเจ้ามองหาหนังสือดีๆ อ่านตามชั้น
หนังสือของเรา ข้าพเจ้าหยิบพระคัมภีร์มอรมอน
มาอ่านบทแรก ความรู้สึกพิเศษเกิดขึ้นกับ
ข้าพเจ้าขณะอ่าน

ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์พิเศษที่ทำให้
รู้ว่าหนังสือเล่มนี้จริง พระคัมภีร์มอรมอนมี
ข่าวสารพิเศษเกี่ยวกับการชาติใช้ของพระเยซู
คริสต์ ข้าพเจ้าเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับชีวิต
ข้าพเจ้าเองและเกี่ยวกับพรของพระบิดาบน
สวรรค์

ต่อมาข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า ถึงแม้โจเซฟ สมิธจะ
อายุเพียง 14 ปีแต่ท่านกล้าทูลถามพระบิดาบน
สวรรค์ว่านิกายใดถูกต้อง

ข้าพเจ้าทำตามแบบอย่างของโจเซฟเรื่อยมา
นับจากนั้น ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์และทูลขอ
ความช่วยเหลือและการนำทางจากพระ
บิดาบนสวรรค์ การสวดอ้อนวอนและพระ
คัมภีร์มอรมอนเป็นองค์ประกอบสำคัญ
มากของชีวิตข้าพเจ้า

เมื่อท่านมีปัญหาให้อ่านพระคัมภีร์
มอรมอนและสวดอ้อนวอน ท่านจะ
เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ
และพบคำตอบที่ต้องการ เหมือน
ข้าพเจ้า จำไว้ว่าท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อ
ท่านพบคำตอบ ■

มินจุน คู่ควาร

โดย เคลลี ฮันเชเกอร์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระเยซูเป็นเพื่อนที่รัก
เรา... ทรงรักเด็กทุกคน”
(Children's Songbook, 58)

มินจุนจ้องมองหมู่
เมฆนอกหน้าต่าง
“มีเค้าว่าพรุ้งนี้ฝนจะตก”
เขาพูด

คุณปู่เงยหน้าจาก
หนังสือพิมพ์และพยัก
หน้าในกรุงโซล เกาหลีใต้
ช่วงนั้นเป็นช่วงปลายฤดูร้อน
และฤดูมรสุมเริ่มแล้ว

มินจุนวางร่มไว้ใกล้เสื้อผ้าสำหรับ
ใส่วันอาทิตย์ “ผมคิดว่าพรุ้งนี้เราน่า
จะออกแต่เช้า”

คุณปู่ยิ้ม “ใช่แล้ว เราจะต้องเดิน
ไกลขึ้นถ้าน้ำท่วมถนนชั้นล่าง”

“ปู่คิดว่าโบสถ์จะไม่ใช่ไรโซ
ไหม” มินจุนถาม ปีที่แล้วน้ำท่วมชั้น
ใต้ดินในช่วงฤดูมรสุม

“ใช่” คุณปู่ตอบ “แต่ไม่เสียหลาย

ถ้าจะสวดอ่อนนออน”

“ฉันจะสวดอ่อนนออนให้โบสถ์
คืนนี้ครับ และขอให้เราไปถึงโบสถ์
อย่างปลอดภัย ชัล จา โย (ราตรี
สวัสดี)” มินจุนโค้งคำนับและเข้า
นอน

รุ่งเช้าพวกเขาออกจาก
อพาร์ทเมนต์แต่เช้าตรู่ มินจุน
แหงนมองเมฆครึ้มที่อยู่เต็มฟ้า
“ต้องมีศรัทธา” คุณปู่บอก
มินจุนเดินตามคุณปู่ขึ้นชั้นบันได
แคบๆ บนเนินใกล้อพาร์ทเมนต์
ของพวกเขา พวกเขาหยุดพักหายใจ
เมื่อเดินถึงชั้นบนสุด เสื้อเชิ้ตสี
ขาวของพวกเขาชุ่มหมดแล้วจาก
ความชื้นสูงในอากาศ

คุณปู่ยื่นมือออกไปสัมผัสฝนที่
เพิ่งลงเม็ด “รู้สึกมั๊ย ฝนเริ่มตก”

พวกเขาจกร่ม พอพวกเขาเดิน
ถึงบันไดอีกชั้น ฝนก็ตกลงมาชุกใหญ่
มินจุนหรีตามองบันไดแต่ละขั้น

พยายามต่อไป

“สิ่งสำคัญยิ่งเกี่ยวกับพระกิตติคุณ คือเราได้รับความเชื่อถื่อสำหรับ ความพยายาม แม้เราจะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป”

เอ็ดดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคเวรัม
 อัครสาวกสิบสอง “พี่น้องพระยาห์เวห์จะทรงทำการ
 อัจฉริยะท่ามกลางพวกท่าน” *เสียดิฮนา*
 พ.ศ. 2016, 126.

ผ่านสายฝน “โอ๊ย!” เขาร้อง
 ขณะลื่นล้มเข้ากระแทกพื้น
 “เจ็บมัย” คุณปู่ถาม
 เขาก็มองรอยขาดที่กางเกง
 ของมินจุน

“แค่รอยถลอกครีบ”
 มินจุนตอบเสียงสั้น
 “เราซ่อมที่โบสถ์ได้”

คุณปู่บอก
 มินจุนกับคุณปู่เดินขึ้น
 บันไดจนสุดทางและเลี้ยว
 ขึ้นถนนชั้นบน

“ข้างบนนี่ลมแรงจัง”
 คุณปู่พูดพลางจับร่มไว้แน่น
 มินจุนจับร่มแทบไม่อยู่ จู่ๆ
 ลมก็พัดกระโชกมาอย่างแรง
 ทำให้ร่มพับกลับด้านและ
 ฉีกตรงรอยต่อ มินจุนไหลลู่

คุณปู่ยื่นมือไปจับร่มของเขา “มาอยู่ใต้ร่มของปู่มา
 เราเกือบถึงแล้ว”

มินจุนกับคุณปู่ใช้ร่มคันเดียวกัน แต่ก็กันฝนที่ตกไม่
 หยดได้สักหน่อย เมื่อพวกเขามาถึงโบสถ์ มินจุนได้ยิน
 เสียงเพลง

“พวกเขาเริ่มแล้ว!” มินจุนวิ่งไปถึงประตูหน้า แล้วเขาก็
 เห็นภาพตัวเองในกระจก ผมงของเขายุง ตัวเปียกโชก
 กางเกงขาด และรองเท้าและโคลน เขาถอยออกจาก
 ประตูและเดินลงบันได

“ผม . . . ผมเข้าไปไม่ได้
 หรอก” มินจุนผิดหวัง
 “ไม่เป็นไรหรอกลูก”
 คุณปู่บอก
 “แต่ผมสกปรกและเปียก
 หิ้งตัว!”

คุณปู่มองมินจุน
 จากนั้นก็มองเครื่องวัด
 ฝนที่ผูกกับรั้ว
 “วัดฝนมันง่าย มินจุน
 แต่เราวัดตัวเองแบบไหน”
 มินจุนประหลาดใจกับคำ
 พูดของคุณปู่

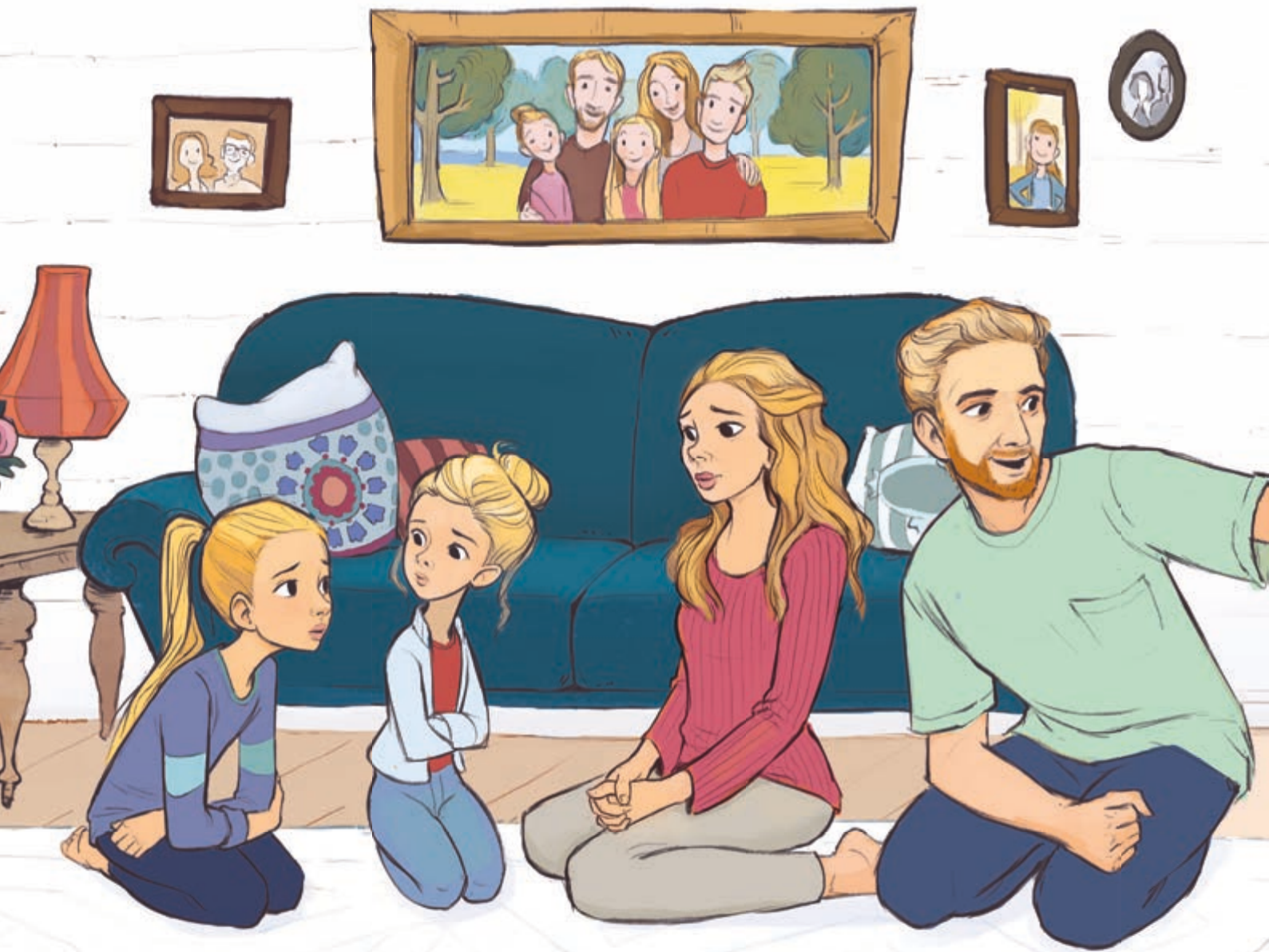
“หลานเห็นรองเท้าและ
 โคลน เป่าถลอก ผมงู และ
 หลานคิดว่าหลานไม่คู่ควรเอา
 เสียเลย” คุณปู่พูด “แต่พระ

เยซูคริสต์ทรงมีวิธีวัดดีกว่านั้น พระองค์ทอดพระเนตร
 จิตใจและรู้ว่าหลานกำลังทำอะไรถูกต้อง ถ้าหลานวัดตัวเอง
 แบบพระองค์ หลานจะเห็นว่าเครื่องวัดมีน้ำล้นออกมา”

มินจุนมองดูเครื่องวัดฝน น้ำฝนในเครื่องสูงขึ้นทีละ
 หยด เขาคิดว่าเขาลำบากมากกว่าจะมาถึงโบสถ์ แต่เขา
 รู้สึกอบอุ่นและมีความสุขมากเมื่อมาถึงที่นั่น เขาคิดว่า
 เขารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรัก
 เขามาก

มินจุนกอดคุณปู่ หันคู่เดินเข้าไปในโบสถ์ ■
 ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

อย่าลืมสวดอ้อนวอนให้เอริก

โดย จูลี คอร์เนเลียส หวง
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ทุกคนมีเสรีเพื่อเลือกชีวิต สิ่งที่จะเป็น” (Hymns, no. 240)

ค รอบครัวของคาริคุกเข้าสวดอ้อนวอนด้วยกัน
ข้างโซฟา ทุกคนกอดอกด้วยความคารวะ

คุณพ่อขอให้ลิฟน้องสาวของคาริคุกสวดอ้อนวอน

“อย่าลืมขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพร
มากมายที่เราได้รับ นะลูก” คุณพ่อเตือนเธอ

“และอย่าลืมสวดอ้อนวอนให้เอริกด้วยนะ”

คุณแม่เสริม คุณแม่เตือนพวกเขาเสมอเรื่องสวด
อ้อนวอนให้เอริก

เอริคเป็นพี่ชายของคาริ ก่อนเขาไปเรียนมหาวิทยาลัย เขากับคาริเป็นเพื่อนสนิทกัน เธอคิดถึงเรื่องสนุกๆ ที่เคยทำด้วยกัน

ไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เอริคบอกพ่อกับแม่ว่าเขาไม่อยากเป็นสมาชิกของศาสนจักรอีกแล้ว คาริกับครอบครัวเธอประหลาดใจและเสียใจ พวกเขาเริ่มสวดอ้อนวอนให้เอริคทุกคืน บางครั้งพวกเขาสวดอ้อนวอนขอให้เอริครู้สึกถึงพระวิญญานบริสุทธิ์และอยากกลับไปโบสถ์ คุณพ่อสวดอ้อนวอนขอให้เอริคตั้งใจชัดเจนว่าจะเลือกทำสิ่งดี

คุณแม่ก็สวดอ้อนวอนขอให้คนที่เขาไว้วางใจช่วยให้เขาพบเส้นทางที่ถูกต้อง แม่ทุกคนจะสวดอ้อนวอนให้เขา แต่

คาริก็อดรู้สึกโกรธนิดๆ ไม่ได้ ทำไมพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงนำเอริคกลับไปโบสถ์

ในที่สุด ขณะที่ลิฟกล่าวคำสวดอ้อนวอน คาริก็เก็บความรู้สึกไม่อยู่ เธอพูดโพล่งออกมาว่า “ทำไมพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา” ทุกคนมองหน้าคาริด้วยความประหลาดใจ แต่เธออารมณ์เสียจนไม่สนใจอะไรทั้งนั้น ไม่มีใครพูดอะไรนานหนึ่งนาที

“คาริ” คุณพ่อพูด “เมื่อลูกกลับถึงบ้านวันนี้ ลูกเก็บเป้หรือเป้เปล่า”

“อะไรนะคะ” คาริถามด้วยความสับสน เป้ของเธอเกี่ยวอะไรกับเรื่องนี้ เธอเหลือบมองประตูหน้าต่างและเห็นเป้ของเธอถูกโยนไว้ข้างผนังแทนที่จะแขวนไว้ข้างเป้ของลิฟ “ไม่ค่ะ... ขอโทษ”

“แม่ไม่ได้เตือนหนูแขวนเป้หรือ”

“เตือนค่ะ” คาริตอบ เธอก็มองเป้าตัวเอง

“แม่เตือนบ่อยๆ ไซ้ใหม่ให้ลูกแขวนเป้”

“ใช่ค่ะ” คาริพูดจุ่มจ่า เธอยังไม่รู้ว่านี้เกี่ยวอะไรกับเรื่องนั้น คุณพ่อไม่จริงจังกับคำถามของเธอหรือ

“พ่อรู้ว่าเมื่อเราสวดอ้อนวอนให้เอริค พระบิดาบนสวรรค์ ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา—ทุกครั้ง ปัญหาคือเอริคอาจจะไม่ฟังตอนนี้ เอริคต้องเลือกว่าจะฟังพระวิญญานบริสุทธิ์หรือไม่ เหมือนที่หนูเลือกว่าจะฟังแม่เรื่องเป้หรือเป้เปล่า แต่หนูคิดว่าหนูจะทำไมไม่รู้ไม่ซีทุกครั้ง ที่แม่ขอให้แขวนเป้หรือเป้เปล่า”

“ไม่ค่ะ หนูคิดว่าไม่” คาริตอบ

“บางวันก็ฟัง!” คุณแม่พูดพาลงขยิบตาให้คาริ คาริยิ้ม

“สักวันเอริคอาจจะฟังก็ได้” คาริเสริม

“แน่นอน” คุณแม่ตอบ “การฟังพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นทักษะที่ลูกต้องพัฒนา บางทีเอริคอาจจะยังไม่เรียนรู้ทักษะนี้” คาริเริ่มรู้สึกดีขึ้นเล็กน้อย

พวกเขาทุกคนก็มึนศีรษะขณะลิฟ

กล่าวคำสวดอ้อนวอน เธอสวดอ้อนวอน

ขอให้เอริคฟังพระวิญญานบริสุทธิ์

ขณะลิฟสวดอ้อนวอน คาริรู้สึกสงบ

และอบอุ่น เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์

ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา

เมื่อลิฟทูลถึงบางสิ่งที่ทำให้ครอบครัวพวกเขา

เขาได้รับพร คารินึกถึงพรอีกอย่างหนึ่งที่เพิ่มเข้ามา นั่นคือ เวลานี้เธอเข้าใจเรื่องการสวดอ้อนวอนมากขึ้น!

เมื่อสวดอ้อนวอนจบ คาริรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่ได้ลืมเอริค เธอรู้เช่นกันว่าพระองค์จะไม่วันลืมเธอ ■

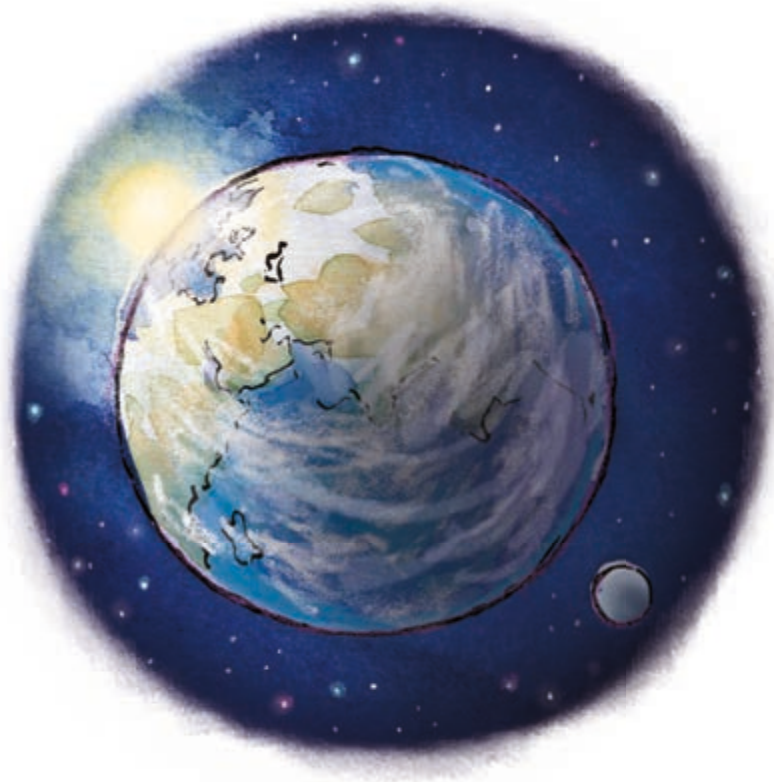
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

สิทธิเสรีคืออะไร

สิทธิเสรีเป็นของประทานที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่ทุกคน เป็นของประทานให้เลือกว่าเราจะทำอะไร พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเรา แต่พระองค์ก็ไม่ทรงบังคับให้เราทำ แทนที่จะบังคับ พระองค์ทรงให้เราเลือกด้วยตัวเราเอง

พระเยซูทรงรักฉัน

โดย คิม เว็บบ์ ริด

ก่อนสร้างโลก เราทุกคนอยู่ใน
สวรรค์กับพระบิดามารดาสวรรค์
ของเราและพระเยซูพี่ชายของเรา
เรามีความสุข และเรารักกันมาก

วันหนึ่งพระบิดาบนสวรรค์รับสั่งกับ
เราว่าพระองค์จะทรงสร้างโลกให้
เราอยู่ พระองค์ทรงทราบว่า
บางครั้งเราจะไม่รักษาพระ
บัญญัติในขณะที่อยู่บนแผ่นดิน
โลก เราจะต้องมีพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดช่วยให้เรากลับบ้านไป
หาพระองค์ พระบิดาบนสวรรค์
ทรงเลือกพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดของเรา

เมื่อพระเยซูเสด็จมาแผ่นดิน
โลก พระองค์ทรงแสดง
ให้เราเห็นวิธีดำเนินชีวิต
อย่างถูกต้อง พระองค์ทรง
ช่วยผู้คน พระองค์ทรง
สอนพวกเขาให้รักกัน

พระเยซูทรงทนทุกข์ใน
สวนเกทเสมนี่และบน
กางเขน พระองค์ทรง
ทนทุกข์เพื่อให้เรากลับใจ
และเพื่อเราจะได้มีชีวิต
อีกครั้งหลังจากเราตาย

เมื่อผมเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซู ผมรู้สึกถึงความรักที่ทรงมีต่อผม ■

ฉันเป็นลูกของพระบิดา มารดาบนสวรรค์

โดย ประธาน
อิวัจ บี. บราวน์
(1883–1975)
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย
ประธานสูงสุด

สถานการณ์ ที่เกิดขึ้นจริงกับ ศาสดาพยากรณ์ ที่มีชีวิตอยู่

คริสต์ศักราช 1939 ก่อนเกิด สงครามโลกครั้งที่ 2 บราเดอร์บราวน์ ได้รับเชิญจากสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร คนหนึ่งของอังกฤษให้นำเสนอข้อโต้แย้งตามกฎหมายสำหรับคำอ้างของบราเดอร์บราวน์ที่ว่าโจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ ในคำปราศรัยที่มหาวิทยาลัย บริคัม ยังก์เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ. 1955 เรื่อง “โปรไฟล์ของศาสดาพยากรณ์” ประธานบราวน์ได้พูดถึงการสนทนาของพวกท่าน (ดู speeches.byu.edu)

บาทเจ้าเริ่ม... “คุณบอกว่าความเชื่อของผมที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าตรัสกับมนุษย์ในยุคนี้เป็นเรื่องเพื่อฝันและไร้สาระ”

“ใช่”

“คุณเชื่อไหมว่าพระผู้เป็นเจ้าเคยตรัสกับมนุษย์”

“แน่นอน เราเห็นหลักฐานยืนยันทั่วพระคัมภีร์ไบเบิล”

“พระองค์ตรัสกับอาดัมหรือเปเลา” “ตรัส”

“ตรัสกับเอโนค โนอาห์ อับราฮัม โมเสส ยาโคบ โยเซฟ และศาสดาพยากรณ์คนต่อๆ มาหรือเปเลา”

“ผมเชื่อว่าพระองค์ตรัสกับพวกท่านเหล่านั้น”

“คุณเชื่อไหมว่าการติดต่อระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ยุติลงเมื่อพระเยซูทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก”

“ไม่ละ การสื่อสารเช่นนั้นมาถึงจุดสูงสุด ณ เวลานั้น”

“คุณเชื่อไหมครับว่าหลังจากพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ ผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนหนึ่ง—เขาเป็นคนทำกระโจมที่ชื่อว่าซาโลแห่งเมืองทาร์ซัส—ระหว่างทางไปเมืองดามัสกัสเขา

ได้พูดคุยกับพระเยซูแห่งนาซาเร็ธผู้ถูกตรึงกางเขน ฟื้นคืนพระชนม์ และเสด็จขึ้นมาสวรรค์มาแล้ว”

“ผมเชื่อ”

“ซาโลได้ยินเสียงใครครับ”

“ได้ยินเสียงพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงแนะนำพระองค์เอง”

“ถ้าอย่างนั้น ผมจะบอกคุณอย่างตรงไปตรงมาว่านี่เป็นขั้นตอนนี้

มาตรฐานในสมัยพระคัมภีร์ไบเบิลที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสนทนากับมนุษย์”

“ผมคิดว่าผมยอมรับในข้อนั้น แต่มันสิ้นสุดหลังจากศตวรรษแรกของคริสต์ศักราชไม่นาน”

“ทำไมคุณคิดว่ามันสิ้นสุดล่ะครับ”

“ผมตอบไม่ได้”

“คุณคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ตรัสอีกเลยหรือครับ”

“ผมมั่นใจว่าพระองค์ไม่ได้ตรัส”

“จะต้องมีเหตุผล บอกผมสักข้อได้ไหมครับ”

“ผมไม่รู้”

“ผมขอเสนอเหตุผลบางอย่างที่น่าจะเป็นไปได้ นะครับ บางทีที่พระผู้เป็นเจ้าไม่ตรัสกับมนุษย์อีกเพราะพระองค์ตรัสไม่ได้ พระองค์สิ้นอำนาจ”

เขาพูดว่า “แน่นอนว่านั่นเป็นการสับสนประมาท”

“แล้วถ้าคุณไม่ยอมรับข้อนี้ บางทีที่พระองค์ไม่ตรัสกับมนุษย์เพราะพระองค์ไม่ทรงรักเราแล้วและไม่สนพระทัยความเป็นไปของมนุษย์อีกแล้ว”

“ไม่” เขากล่าว “พระผู้เป็นเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคน และพระองค์ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง”

“แล้วถ้าพระองค์ตรัส ถ้าพระองค์ทรงรักเรา แล้วคำตอบเดียวที่น่าจะเป็นไปได้ เท่าที่ผมเห็นคือ เราไม่ต้องการพระองค์ เราก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์เร็วมากและเรามีการศึกษาจนเราไม่ต้องการพระผู้เป็นเจ้าอีก”

และเขากล่าวต่อจากนั้น—น้ำเสียงของเขาสิ้นแววขณะที่เขานึกถึงสงครามที่กำลังจะเกิดขึ้นว่า—“คุณบราวน์ครับ ไม่เคยมีช่วงเวลาใดในประวัติศาสตร์ของโลกที่ต้องการสุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้ามากเท่าเวลานี้ บางทีคุณอาจจะบอกผมได้ว่าทำไมพระองค์ไม่ตรัส”

คำตอบของบาทเจ้าคือ “พระองค์ตรัส พระองค์ตรัสแล้ว แต่มนุษย์ต้องมีศรัทธาจึงจะได้ยินพระองค์” ■

นิมิตแรก, โดยจอร์จ คอคโค
แซนแดนเจโล

“เมื่อแสงนั้นส่องมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นพระอัครทูตสองพระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพของทั้งสอง
พระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์ทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า,
โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและคริส, พลาจซีพระหัตถ์ไปที่อีกองค์หนึ่ง—นี่คือบุตรที่รักของเรา. จงฟังท่าน!”
(โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17)

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

น.44

หลักการของศาสนาพยากรณ์
เกี่ยวกับ **ความซื่อสัตย์**

ท่านจำเป็นต้องตัดสินใจอะไรบางเวลานี้
เพื่อจะยังคงซื่อสัตย์ในอนาคต พิจารณา
หลักการ 10 ข้อนี้

สำหรับเยาวชน

สาระสำคัญสห-
กิจกรรมปี 2017

ต้องการเข้าใกล้พระบิดาบน
สวรรค์มากขึ้นหรือไม่ ศึกษา
สาระสำคัญสหกิจกรรมปีนี้
เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน

น.50

สำหรับเด็ก

การฟื้นฟู

ลองทำกิจกรรมนี้แบบสนุกๆ เพื่อ
เริ่มเรียนรู้พระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญา

น.66

